

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 180

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam

2013. június 29.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 603/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a harmadik ország-
beli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi
védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek
és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érde-
kében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a
tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési
célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvé-
nyesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző
ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 604/2013/EU rendelete (2013. június 26.) egy harmadik
országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott
nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonat-
kozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról 31

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi
védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról 60
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/33/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi
védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról 96

Ár: 7 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 603/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

kell. Az egyértelműség érdekében az említett rendeleteket át kell dolgozni.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdése e) pontjára, 87. cikke (2) bekezdése a) pontjára és 88. cikke (2) bekezdése a) pontjára,

- (2) A közös menekültpolitika – ideértve a közös európai menekültügyi rendszert is – lényeges alkotóelemét képezi az Európai Unió azon célkitűzésének, hogy fokozatosan létrehozza a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségét, amely nyitva áll azok előtt, akik kényszerítő körülmények miatt keresnek nemzetközi védelmet az Unión belül.

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽¹⁾,

- (3) Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a hágai programot, amely kitűzte a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének területén a 2005–2010-es időszakban megvalósítandó célokat. A 2008. október 15–16-i Európai Tanács által jóváhagyott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum szorgalmazta a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának befejezését egy olyan egységes menedékjogi eljárási kialakítása révén, amely a menekültek és a kiegészítő védelemre jogosult személyek számára közös garanciákat és egységes jogállást biztosít.

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

- (4) Az egy harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ alkalmazása érdekében meg kell állapítani a nemzetközi

mivel:

- (1) A dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról szóló, 2000. december 11-i 2725/2000/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ és a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról szóló 2725/2000/EK rendelet végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 2002. február 8-i 407/2002/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ jelentősen módosítani

⁽¹⁾ HL C 92., 2010.4.10., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. június 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 20-i határozata.

⁽³⁾ HL L 316., 2000.12.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 62., 2002.3.5., 1. o.

⁽⁵⁾ A Hivatalos lap 31-ik oldalán található.

védelmet kérelmező személyek és az Unió külső határainak jogellenes átlépése miatt letartóztatott személyek személyazonosságát. Az 604/2013/ EU rendelet, és különösen annak 18. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontjának hatékony alkalmazása érdekében kívánatos továbbá, hogy az egyes tagállamok számára lehetséges legyen annak ellenőrzése, hogy az adott tagállam területén jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kért-e nemzetközi védelmet valamely másik tagállamban.

- (5) Az ujjlenyomat e személyek pontos személyazonossága megállapításának lényeges eleme. Létre kell hozni a felvett ujjlenyomatadatokat összehasonlító rendszert.
- (6) Ennek érdekében a Bizottságon belül létre kell hozni az úgynevezett Eurodac rendszert, amely egy központi rendszerből áll, és az ujjlenyomatadatokat számítógépes központi adatbázisaként működik, továbbá a tagállamok és a központi rendszer (a továbbiakban: a kommunikációs infrastruktúra) közötti elektronikus adatátvitelt szolgálja.
- (7) A Hági Program szorgalmazta az Unió létező adatnyilvántartó rendszereihez történő hozzáférés javítását. Továbbá, a Stockholmi Program megfelelően célzott adatgyűjtést, valamint az információcseré és eszközeinek fejlesztését szorgalmazta, főleg bűnüldözési célokból.
- (8) A terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben alapvető fontosságú, hogy a bűnüldöző hatóságok feladataik ellátásához teljes körű és naprakész információkkal rendelkezzenek. Az Eurodacban tárolt információkra a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározatban⁽¹⁾ említett terrorcselekmények vagy az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatban⁽²⁾ említett egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása céljából van szükség. Ezért az Eurodacban tárolt adatokat az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelően hozzáférhetővé kell tenni a tagállamok kijelölt hatóságai és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) által végzett összehasonlítás céljára.
- (9) A bűnüldöző hatóságok részére az Eurodachoz való hozzáférés céljából biztosított hatáskörök nem sérthetik a nemzetközi védelmet kérelmező személy azon jogát, hogy kérelmét az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően időben elbírálják. Ezen felül Eurodac-találathoz esetén a további nyomon követés sem sértheti ezt a jogot.
- (10) A bel- és igazságügyi együttműködés területén az európai adatbázisok közötti hatékonyság fokozásáról, interoperabilitásuk javításáról és szinergiahatásairól szóló, a

Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett 2005. november 24-i közleményében a Bizottság felvetette, hogy a belső biztonságért felelős hatóságok számára hozzáférést kellene biztosítani az Eurodachoz olyan jól körülhatárolt esetekben, amikor alapos a gyanúja annak, hogy a terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény elkövetője folyamodott nemzetközi védelemért. Közleményében a Bizottság megállapította továbbá, hogy az arányosság elve megköveteli, hogy az Eurodacban e célból csak kényszerítő közbiztonsági érdek esetén legyen lehetséges a keresés, azaz ha az azonosítandó bűnelkövető vagy terrorista által elkövetett cselekmény oly mértékben üldözendő, hogy igazolja a büntetlen előéletű személyek adatait tartalmazó adatbázisban végrehajtott keresést; a Bizottság következtetésként megállapította, hogy a belső biztonságért felelős hatóságok számára lényegesen magasabb követelményszintet kell előírni az Eurodacban végrehajtott kereséshez, mint a büntetőügyi adatbázisokban végrehajtott keresések esetében.

- (11) Az Europol kulcsszerepet játszik a tagállamok hatóságai között a határokon átnyúló bűncselekmények felderítése terén folytatott együttműködés elősegítésében azáltal, hogy az Unió egész területén támogatja a bűncselekmények megelőzését, elemzését és kivizsgálását. Következőképp az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló, 2009. április 6-i 2009/371/IB tanácsi határozatnak⁽³⁾ megfelelően az Europol számára – feladatainak keretében – ugyancsak hozzáférést kell biztosítani az Eurodachoz.
- (12) Az Europol kérelme az Eurodac-adatokkal való összehasonlításra kizárólag egyedi esetekben, különleges körülmények fennállása esetén, és szigorú feltételek mellett engedélyezhető.
- (13) Mivel az Eurodacot a Dublini Egyezmény alkalmazásának megkönnyítése céljából hozták létre, az Eurodachoz terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása érdekében való hozzáférés az Eurodac eredeti céljának megváltozását jelenti, amely beavatkozik azon személyek magánéletének tiszteletben tartásához való alapvető jogba, akiknek a személyes adatait az Eurodacban feldolgozzák. E beavatkozásnak meg kell felelnie a jogszabályoknak, amelyeket megfelelő pontossággal kell megfogalmazni ahhoz, hogy lehetővé tegyék az egyének magatartásának kiigazítását, védenie kell az egyéneket az önkényességgel szemben, és megfelelő egyértelműséggel kell megjelölnie, hogy az illetékes hatóságok milyen mértékű mérlegelési jogkört gyakorolhatnak, és milyen módon. Egy demokratikus társadalomban minden beavatkozásnak szükségszerű módon jogos és arányos érdek védelmét kell szolgálnia, és arányosnak kell lennie az elérni kívánt jogos céllal.
- (14) Jóllehet az Eurodac létrehozásának eredeti célja nem tette szükségessé annak biztosítását, hogy a hatóságok látnak ujjnyomatok – bűncselekmények helyszínén talált daktíloszkópiái nyomok – alapján kérhessék adatok összehasonlítását az adatbázisban tárolt adatokkal, ez a lehetőség

⁽¹⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽²⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

⁽³⁾ HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

alapvető fontosságú a rendőrségi együttműködés területén. Az olyan esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető, hogy az elkövető vagy az áldozat az e rendelet hatálya alá tartozó valamelyik kategóriába tartozhat, a látens ujjnyomatok és az Eurodacban tárolt ujjlenyomatok összehasonlításának lehetősége a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzését, felderítését vagy kivizsgálását elősegítő rendkívül értékes eszközt ad a kijelölt tagállami hatóságok kezébe például abban az esetben, ha egy bűncselekmény helyszínén a látens ujjnyomatokon kívül nem található más bizonyíték.

- (15) E rendelet megállapítja továbbá azokat a feltételeket, amelyek mellett a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása érdekében az ujjlenyomatok Eurodac-adatokkal történő összehasonlítására irányuló kérések engedélyezhetők, valamint azokat a szükséges garanciákat, amelyek biztosítják azon személyeknek a magánélet tisztelgetéséhez való alapvető jogát, akiknek a személyes adatait az Eurodacban feldolgozzák. E feltételek szigorú jellege azt tükrözi, hogy az Eurodac adatbázis olyan személyek ujjlenyomatadatait tartja nyilván, akikről nem feltételezhető, hogy terrorcselekményt vagy egyéb súlyos bűncselekményt követtek el.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi nemzetközi védelmet kérelmező és nemzetközi védelmet élvező személy azonos bánásmódban részesüljön, valamint az Unió menekültügyi vívmányaival – különösen a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek menekültként vagy nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ –, valamint a(z) 604/2013/EU rendelettel való összhang megteremtése érdekében helyénvaló e rendelet hatályát kiterjeszteni a kiegészítő védelmet kérelmező vagy arra jogosult személyekre is.
- (17) A tagállamok számára elő kell írni továbbá, hogy kérelem nélkül vegyenek és továbbítsanak ujjlenyomatokat valamennyi nemzetközi védelmet kérelmező személytől, valamint az egyes tagállamok külső határának jogellenes átlépése miatt letartóztatott, 14. életévét betöltött valamennyi harmadik országbeli állampolgártól vagy hontalan személytől.
- (18) Pontos szabályokat kell megállapítani ezen ujjlenyomatok központi rendszerhez való továbbítására, ezen ujjlenyomatoknak és más lényeges adatoknak a központi rendszerben való nyilvántartására, tárolására, összehasonlítására más ujjlenyomatokkal, az összehasonlítások eredményeinek továbbítására, valamint a nyilvántartott adatok jelölésére és törlésére. Ezek a szabályok a harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan

személyek különböző csoportjaira nézve eltérőek lehetnek, illetve az adott csoportok jellegéhez kell igazodniuk.

- (19) A tagállamok biztosítják, hogy az ujjlenyomatok továbbítása a számítógépes ujjlenyomat-felismerő rendszer általi összehasonlítás céljára megfelelő minőségben történjen. Az Eurodachoz hozzáféréssel rendelkező valamennyi hatóságnak gondoskodnia kell a megfelelő képzésről és a szükséges műszaki felszerelésekről. Az Eurodachoz hozzáféréssel rendelkező hatóságoknak tájékoztatniuk kell a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző, az 1077/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ által létrehozott európai ügynökséget (az ügynökség) az adatok minőségével kapcsolatban tapasztalt egyedi nehézségekről, azok megoldása érdekében.
- (20) Az ujjlenyomatok vételének és/vagy továbbításának bármely ideiglenes vagy tartós kivitelezhetetlensége – olyan okokból kifolyólag, mint az adatok megfelelő összehasonlításhoz elégtelen minősége, műszaki problémák, az egészség védelméhez kapcsolódó okok, vagy mert az érintett rajta kívül álló ok miatt alkalmatlan vagy nem képes arra, hogy tőle ujjlenyomatot vegyenek – nem érintheti hátrányosan az e személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálását vagy az erről szóló határozatot.
- (21) Az Eurodacból származó találatokat egy képzett ujjlenyomat-szakértőnek kell ellenőriznie egyrészt a(z) 604/2013/EU rendelet szerinti felelősség pontos meghatározásának, másrészt a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy vagy a bűncselekmény sértettje – akik adatait esetleg tárolják az Eurodacban – pontos beazonosításának biztosítása érdekében.
- (22) Valamely tagállamban nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgároknak vagy hontalan személyeknek még hosszú évekig lehetőségük lehet arra, hogy más tagállamban is nemzetközi védelmet kérjenek. Ennek megfelelően elegendően hosszú maximális időtartamot kell meghatározni az ujjlenyomatoknak a központi rendszerben történő tárolására. Mivel a már több éve az Unióban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek többsége ez idő alatt letelepedett jogállást, sőt akár állampolgárságot is szerez az egyes tagállamokban, a tízéves időtartamot megfelelő időtartamnak lehet tekinteni az ujjlenyomatok tárolására.
- (23) Egyes különleges esetekben, amikor nincs szükség az ujjlenyomatok ilyen hosszú ideig történő tárolására, a megőrzési időtartam ennél rövidebb lehet. Az ujjlenyomatokat azonnal törölni kell, amint a harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek állampolgárságot szereznek valamely tagállamban.

⁽¹⁾ HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2011.11.1., 1. o.

- (24) Helyénvaló tárolni minden olyan személy adatait, akik ujjlenyomatát eredetileg akkor rögzítették az Eurodacban, amikor nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiket egy tagállamban nemzetközi védelemben részesítettek, annak érdekében, hogy ezen adatok összehasonlíthatók legyenek a nemzetközi védelem iránti kérelmek benyújtásakor felvett adatokkal.
- (25) Az ügynökséget bízták meg a Bizottságnak az Eurodac üzemeltetési igazgatásával kapcsolatos, e rendelet szerinti feladataival, valamint a kommunikációs infrastruktúrához kapcsolódó egyes feladatokkal, amint az ügynökség 2012. december 1-jétől megkezdte tevékenységét. Az ügynökség meg kell, hogy kezdje az e rendelet által ráruházott feladatok végrehajtását, az 1077/2011/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseit pedig ennek megfelelően módosítani kell. Továbbá, az Európának megfigyelői státusszal kell rendelkeznie az ügynökség igazgatótanácsának azon ülésein, amikor olyan kérdések vannak napirenden, amelyek e rendelet alkalmazását érintik a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol Eurodachoz való, a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáféréssel kapcsolatban. Az Europol számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy képviselőt jelöljön ki az ügynökség Eurodac tanácsadó csoportjába.
- (26) Az ügynökség e rendelettel kapcsolatban foglalkoztatott valamennyi alkalmazottjára az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát (tisztviselők személyzeti szabályzata) és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeit (alkalmazási feltételek) (a továbbiakban együttesen: a személyzeti szabályzat) – amelyeket a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet⁽¹⁾ határoz meg – kell alkalmazni.
- (27) Egyértelműen meg kell állapítani a Bizottság és az ügynökség feladatkörét a központi rendszer és a kommunikációs infrastruktúra tekintetében, valamint a tagállamok feladatkörét az adatfeldolgozást, az adatbiztonságot és a nyilvántartott adatokhoz való hozzáférést és azok helyesbítését illetően.
- (28) Ki kell jelölni a tagállamok illetékes hatóságait és azt a nemzeti hozzáférési pontot, amelyen keresztül megtörténik az Eurodac-adatokkal való összehasonlításra irányuló kérés, valamint listát kell vezetni a kijelölt hatóságok azon operatív egységeiről, amelyek terrorcselekmények, illetve egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása érdekében benyújthatnak ilyen kérést.
- (29) A kijelölt hatóságok operatív egységei a központi rendszerben tárolt adatokkal történő összehasonlításra irányuló kéréseket indoklás kíséretében az ellenőrző hatóságon keresztül juttatják el a nemzeti hozzáférési ponthoz. A kijelölt hatóságokon belül az Eurodac-adatokkal való összehasonlítás kérésére feljogosított operatív egységek nem járnak el ellenőrző hatóságként. Az ellenőrző hatóságoknak a kijelölt hatóságoktól függetlenül kell eljárniuk, és feladatuk, hogy függetlenül biztosítsák az e rendeletben meghatározott hozzáférési feltételek pontos betartását. Miután az ellenőrző hatóságok ellenőrizték, hogy a hozzáférés minden feltétele betartásra került, az összehasonlításra irányuló kérést – annak okának továbbítása nélkül – a nemzeti hozzáférési ponton keresztül a központi rendszerbe továbbítják. Rendkívül sürgős esetekben, amikor a gyors hozzáférésre terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény konkrét és tényleges veszélye miatt van szükség, az ellenőrző hatóság késedelem nélkül feldolgozza a kérelmet, és csak azt követően végzi el az ellenőrzést.
- (30) A kijelölt hatóságok és az ellenőrző hatóságok – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – tartozhatnak ugyanazon szervezethez, azonban az ellenőrző hatóságnak függetlenül kell eljárnia az e rendelet szerinti feladatai elvégzése során.
- (31) A személyes adatok védelme érdekében és különösen a tiltott szisztematikus összehasonlítást megakadályozandó, az Eurodac-adatokat egyedi alapon kell feldolgozni, és csak akkor, amikor ez a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása érdekében szükséges. Ilyen eset áll fenn különösen akkor, amikor az összehasonlításra irányuló kérés egyedi és konkrét helyzethez, terrorcselekménnyel vagy egyéb súlyos bűncselekménnyel összefüggő egyedi és konkrét fenyegetéshez vagy olyan meghatározott személyekhez kötődik, akikkel kapcsolatban alapos okkal feltételezhető, hogy ilyen cselekményeket követtek el. Ilyen eset áll fenn akkor is, amikor az összehasonlításra irányuló kérés olyan személyhez kötődik, aki terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény áldozata. A kijelölt hatóságok és az Europol kizárólag akkor kérhetik az Eurodac-adatokkal történő összehasonlítást, ha komoly okkal feltételezik, hogy ez olyan információkkal szolgál majd, amelyek érdemben segítik őket terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzésében, felderítésében vagy kivizsgálásában.
- (32) A hozzáférés ezenfelül csak akkor engedélyezhető, ha a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozat⁽²⁾ alapján a tagállam ujjlenyomat-adatbázisaival és az összes többi tagállam automatizált ujjlenyomat-azonosító rendszereivel elvégzett összehasonlítás nem vezetett az érintett személyazonosságának a megállapításához. E feltétel megköveteli a megkereső tagállamtól, hogy az összes többi tagállam automatizált ujjlenyomat-azonosító rendszereivel a 2008/615/IB határozat értelmében összehasonlításokat

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.⁽²⁾ HL L 210., 2008.8.6., 1. o.

végezzen, kivéve, ha igazolni tudja, hogy az megalapozott indokok alapján, feltételezhetően nem vezetne az érintett személyazonosságának a megállapításához. Megalapozott indokok állnak fenn különösen akkor, amikor az egyedi eset nem mutat semmilyen üzemetelési vagy nyomozati kapcsolatot egy adott tagállammal. E feltétel a 2008/615/IB határozat előzetes jogi és technikai végrehajtását követeli meg a megkereső tagállam részéről az ujjlenyomatadatok területén, mivel nem lehet bűnüldözési célú Eurodac-ellenőrzést végezni a fenti lépések megtevése előtt.

- (33) A vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló, 2008. június 23-i 2008/633/IB tanácsi határozat⁽¹⁾ alapján a kijelölt hatóságoknak az Eurodacba való betekintést megelőzően – amennyiben az összehasonlítás feltételei teljesülnek – be kell tekinteniük a vízuminformációs rendszerbe.
- (34) A személyes adatok hatékony összehasonlítása és cseréje érdekében a tagállamoknak maradéktalanul végre kell hajtaniuk és használniuk kell a hatályos nemzetközi megállapodásokat, valamint a személyes adatok cseréjére vonatkozó, már érvényben lévő uniós jogi aktusokat, és különösen a 2008/615/IB határozatot.
- (35) E rendelet végrehajtása során a tagállamok a gyermek mindenképp álló érdekét szem előtt tartva kötelesek eljárni. Amennyiben a megkereső tagállam megállapítja, hogy az Eurodac-adatok kiskorúra vonatkoznak, ezen adatokat csak a megkereső tagállam használhatja fel bűnüldözési célokból, az adott állam kiskorúakra vonatkozó törvényeivel összhangban, valamint szem előtt tartva azon kötelezettséget, hogy elsődlegessé kell tenni a gyermek mindenképp álló érdekét.
- (36) Az Eurodac-rendszer működésével kapcsolatban az Unió szerződésen kívüli felelősségére az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) vonatkozó rendelkezései az irányadóak, egyedi szabályokat kell azonban megállapítani a tagállamoknak a rendszer működésével kapcsolatos szerződésen kívüli felelősségére.
- (37) Mivel e rendelet célját – nevezetesen az Unió menedékjogi politikája végrehajtásának elősegítése céljából az ujjlenyomatadatok összehasonlítására szolgáló rendszer létrehozása – annak jellegénél fogva a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett

cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (38) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾ kell alkalmazni a személyes adatoknak a tagállamok által e rendelet alkalmazásában történő felhasználására, kivéve, ha a személyes adatoknak a tagállamok kijelölt vagy ellenőrző hatóságai általi feldolgozása terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása céljából történik.
- (39) A személyes adatoknak a tagállamok hatóságai által e rendelet alapján a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása céljából történő feldolgozására a személyes adatok védelmének az ezen hatóságok nemzeti joga szerinti szintjének kell vonatkoznia, amely összhangban kell, hogy álljon a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározattal⁽³⁾.
- (40) A személyes adatok kezelése tekintetében ki kell egészíteni, illetve tisztázni kell, különösen bizonyos szektorokat illetően, a 95/46/EK irányelvben megállapított, az egyének jogainak és szabadságainak, nevezetesen a magántitokhoz való jog védelmére vonatkozó elveket.
- (41) A központi rendszerből valamely tagállam vagy az Europol által e rendelet alapján megszerzett személyes adatokat tilos harmadik ország, nemzetközi szervezet vagy az Unióban vagy azon kívül letelepedett magánfél számára továbbítani a menedékjog biztosítása érdekében és a nemzetközi védelmet kérő személyek védelmében, megakadályozandó, hogy adataikhoz harmadik országok hozzájussanak. Ez azt jelenti, hogy a tagállamok nem továbbíthatnak a központi rendszerből az alábbiak vonatkozásában szerzett információkat: a származási hely szerinti tagállam; a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának helye és időpontja; a származási hely szerinti tagállam által használt referenciaszám; az ujjlenyomatvétele dátuma, valamint annak időpontja, amikor a tagállam az adatot az Eurodacba továbbította; az operátor felhasználói azonosítója; a(z) 604/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó adatok továbbításához kapcsolódó valamennyi információ. E tilalom nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy ilyen adatokat továbbítsanak a(z) 604/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó harmadik országoknak annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok e rendelet alkalmazásában együttműködhesseken ilyen harmadik országokkal.

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 129. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽³⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

- (42) A személyes adatok tagállami feldolgozásának jogszerűségét a személyes adatok feldolgozásának ellenőrzésére hivatott nemzeti felügyelő hatóságok követik nyomon, míg az Europol által végzett adatfeldolgozás jogszerűségét a 2009/371/IB határozat által felállított felügyelő-hatóság kíséri figyelemmel.
- (43) A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és különösen annak az adatfeldolgozás titkosságáról és biztonságáról szóló 21. és 22. cikke alkalmazandó a személyes adatoknak az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek által, e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására. Ugyanakkor az adatfeldolgozással kapcsolatos felelősség és az adatvédelem ellenőrzése tekintetében egyes kérdéseket egyértelművé kell tenni, szem előtt tartva, hogy az adatvédelem az Eurodac sikeres működésének kulcsfontosságú tényezője, és hogy az adatok biztonsága, magas színvonalú technikai minősége és az adatokba történő betekintés jogszerűsége alapvető jelentőségű az Eurodac zökkenőmentes és megfelelő működése, valamint a(z) 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása szempontjából.
- (44) Az érintettet tájékoztatni kell adatai Eurodacban történő feldolgozásának céljáról, ideértve a(z) 604/2013/EU rendelet céljait is, valamint arról, hogy a bűnüldöző hatóságok mire használhatják adatait.
- (45) Helyénvaló, hogy a nemzeti felügyelő hatóságok kövessék nyomon a személyes adatok tagállamok általi feldolgozásának törvényességét, az európai adatvédelmi biztos pedig az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek e rendelet alkalmazásával kapcsolatban végzett személyes adatfeldolgozási tevékenységeit, a 45/2001/EK rendelettel összhangban.
- (46) A tagállamok, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság biztosítják, hogy a nemzeti és az európai felügyeleti hatóságok megfelelően tudják felügyelni az Eurodac-adatok felhasználását és az azokhoz való hozzáférést.
- (47) Rendszeresen figyelni és értékelni kell az Eurodac eredményeit, többek között azt, hogy a bűnüldöző hatóságok általi hozzáférés a nemzetközi védelmet kérelmező személyek közvetett megkülönböztetését eredményezte-e, ahogyan ez a jelen rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának (Charta) való megfelelésére vonatkozó bizottsági értékelésben felmerült. Az ügynökség éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a központi rendszer tevékenységéről.
- (48) A tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciórendszert kell biztosítaniuk a központi rendszerben nyilvántartott adatok az Eurodac céljával ellentétes feldolgozásának büntetésére.
- (49) A(z) 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamokat tájékoztatni kell egyes menedékjogi eljárások helyzetéről.
- (50) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen a Charta állapít meg. E rendelet biztosítani kívánja a személyes adatok védelmének, valamint a nemzetközi védelem kérelmezési jogának teljes körű tiszteletben tartását, valamint elő kívánja mozdítani a Charta 8. és 18. cikkének alkalmazását. E rendeletet ezért ennek megfelelően kell alkalmazni.
- (51) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (52) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság közölte, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (53) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország közölte, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (54) Indokolt e rendelet területi hatályát oly módon korlátozni, hogy az összhangba kerüljön a(z) 604/2013/EU rendelet területi hatályával,

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az Eurodac célja

(1) Létrejön az úgynevezett Eurodac rendszer, amelynek célja segítséget nyújtani annak megállapításában, hogy a(z) 604/2013/EU rendelet értelmében melyik tagállam illetékes a tagállamok egyikében harmadik országbeli állampolgár, illetve hontalan személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására, továbbá egyéb módon elősegíteni a(z) 604/2013/EU rendelet alkalmazását az e rendeletben meghatározott feltételek szerint.

(2) Ez a rendelet megállapítja továbbá azon feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kijelölt hatóságai és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) bűnüldözési célból kérhetik az ujjlenyomatadatok összehasonlítását a központi rendszerben tárolt ujjlenyomatadatokkal.

(3) Függetlenül attól, hogy a származási hely szerinti tagállam az adott tagállam nemzeti jogának megfelelően létesített adatbázisokban milyen célra dolgozza fel az Eurodacnak szánt adatokat, az Eurodacban ujjlenyomatadatokot és más személyes adatokat kizárólag az e rendeletben és a(z) 604/2013/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésében rögzített célokra lehet feldolgozni.

2. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „nemzetközi védelmet kérelmező személy”: az a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének h) pontja szerinti nemzetközi védelemért folyamodik, amely kérelme tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;

b) „származási hely szerinti tagállam”:

i. a 9. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személy tekintetében az a tagállam, amely a személyes adatokat a központi rendszerbe továbbítja, és az összehasonlítás eredményeit megkapja;

ii. a 14. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személy tekintetében az a tagállam, amely a személyes adatokat a központi rendszerbe továbbítja;

iii. a 17. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személy tekintetében az a tagállam, amely a személyes adatokat a központi rendszerhez továbbítja, és az összehasonlítás eredményeit megkapja;

c) „nemzetközi védelemben részesülő személy”: harmadik ország olyan állampolgára, illetve olyan hontalan személy, aki a 2011/95/EU tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározottak szerinti nemzetközi védelemben részesül;

d) „találat”: a tagállam által valamely személy tekintetében továbbított és a számítógépes központi adatbázisban nyilvántartott ujjlenyomatadatok közötti összehasonlítás során a központi rendszer által megállapított megfelelést vagy megfeleléseket jelenti, nem érintve azt a követelményt, hogy a tagállamoknak a 25. cikk (4) bekezdésének megfelelően haladéktalanul ellenőrizniük kell az összehasonlítás eredményeit;

e) „nemzeti hozzáférési pont”: a központi rendszerrel történő kommunikáció céljából kijelölt nemzeti rendszer;

f) „ügynökség”: az 1077/2011/EU rendelet által létrehozott ügynökség;

g) „Europol”: a 2009/371/IB határozat által létrehozott Európai Rendőrségi Hivatal;

h) „Eurodac-adatok”: a 11. cikknek és 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően a központi rendszerben tárolt valamennyi ujjlenyomatadat;

i) „bűnüldözés”: a terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása;

j) „terrorcselekmények”: azok a nemzeti jog szerinti bűncselekmények, amelyek megfelelnek a 2002/475/IB kerethatározat 1–4. cikkében említett bűncselekményeknek, vagy azokkal egyenértékűek;

k) „súlyos bűncselekmények”: azok a bűncselekmények, amelyek megfelelnek a 2002/584/IB kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében említett bűncselekményeknek, vagy azokkal egyenértékűek, amennyiben esetükben a nemzeti jog alapján kiszabható büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés;

l) „ujjlenyomatadat”: valamely személy minden ujjának, de legalább a mutatóujjainak, ezek hiányában valamennyi más ujjának lenyomatára vagy látens ujjnyomatra vonatkozó adat.

(2) A 95/46/EK irányelv 2. cikkében meghatározott fogalmak e rendeletben is az azzal megegyező értelemben szerepelnek amennyiben a személyes adatok tagállami hatóságok általi feldolgozása az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt célból történik.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a(z) 604/2013/EU rendelet 2. cikkében meghatározott kifejezések ebben a rendeletben is az azzal megegyező értelemben szerepelnek.

(4) A 2008/977/IB kerethatározat 2. cikkében meghatározott fogalmak e rendeletben is az azzal megegyező értelemben szerepelnek, amennyiben a személyes adatok tagállami hatóságok általi feldolgozása az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt célból történik.

3. cikk

Központi egység – A rendszer felépítése és alapelvek

(1) Az Eurodac a következőket foglalja magában:

a) számítógépes központi ujjlenyomat-adatbázis (központi rendszer), amely az alábbi részekből áll:

i. központi egység,

ii. a rendszerműködés folyamatosságára vonatkozó terv és rendszer;

b) a központi rendszer és a tagállamok közötti kommunikációs infrastruktúra, amely az Eurodac-adatok számára kifejlesztett kódolt virtuális hálózatot képez (kommunikációs infrastruktúra).

(2) Minden egyes tagállamban egyetlen nemzeti hozzáférési pont működik.

(3) A 9. cikk (1) bekezdése, a 14. cikk (1) bekezdése és a 17. cikk (1) bekezdése hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó, a központi rendszerben feldolgozásra kerülő adatokat a származási hely szerinti tagállam nevében dolgozzák fel az e rendeletben rögzített feltételek alapján, és megfelelő technikai eszközökkel különítik el.

(4) Az Eurodacra vonatkozó szabályokat a tagállamok által végzett műveletekre is alkalmazni kell, az adatoknak a központi rendszerbe történő továbbításától kezdve az összehasonlítás eredményeinek felhasználásáig.

(5) Az ujjlenyomat-vételi eljárást az érintett tagállam nemzeti gyakorlatának megfelelően és az Európai Unió Alapjogi Chartájában, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményben, valamint az ENSZ gyermekjogi egyezményében megállapított biztosítékoknak megfelelően határozzák meg és alkalmazzák.

4. cikk

Üzemeltetési igazgatás

(1) Az ügynökség felelős az Eurodac üzemeltetési igazgatásáért.

Az Eurodac operatív irányítása magában foglalja az összes ahhoz szükséges feladatot, hogy az Eurodac e rendelettel összhangban a hét minden napján, napi 24 órán keresztül működhessen, és elvégezhesse többek között a rendszer megfelelő szintű működési minőségének – főképp a központi rendszer lekérdezéséhez szükséges idő tekintetében történő – biztosításához szükséges karbantartási munkákat és technikai fejlesztéseket. A rendszerműködés folyamatosságára vonatkozó tervet és rendszert a rendszer karbantartási szükségleteinek és váratlan üzemképtelenségének – köztük az adatvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos rendszerműködési folyamatosságra gyakorolt hatás figyelembevételével kell kidolgozni.

Az ügynökség a tagállamokkal együttműködésben biztosítja, hogy a központi rendszer tekintetében – a költség-haszon elemzésre is figyelemmel – a rendelkezésre álló mindenkor legjobb és legbiztonságosabb technológiákat és technikákat alkalmazzák.

(2) Az ügynökség felel a kommunikációs infrastruktúrához kapcsolódó alábbi feladatokért:

a) felügyelet;

b) biztonság;

c) a tagállamok és a szolgáltató közötti kapcsolat koordinációja.

(3) A Bizottság felel a kommunikációs infrastruktúrához kapcsolódó, a (2) bekezdésben említetteken kívüli minden feladatért, különösen az alábbiakért:

a) a költségvetés végrehajtása;

b) beszerzés és felújítás;

c) szerződéses ügyek.

(4) A személyzeti szabályzat 17. cikkének sérelme nélkül, az ügynökség megfelelő szakmai titoktartási vagy ezzel egyenértékű titoktartási szabályokat alkalmaz személyzetének valamennyi olyan tagjára, akinek munkája Eurodac-adatokat érint. Ez a kötelezettség ezen alkalmazottak hivatali vagy munkaviszonyának megszűnését, vagy megbízatásuk megszűnését követően is fennáll.

5. cikk

A tagállamok bűnüldözés céljából kijelölt hatóságai

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott célokból a tagállamok kijelölik azokat a hatóságokat, amelyek e rendelet értelmében jogosultak az Eurodac-adatokkal való összehasonlítást kérelmezni. A kijelölt hatóságok a tagállamok terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért vagy kivizsgálásáért felelős hatóságai. A nemzetbiztonsággal kapcsolatos hírszerzésért kizárólag felelős ügynökségek vagy egységek nem tartozhatnak a kijelölt hatóságok közé.

(2) Valamennyi tagállam összeállítja a kijelölt hatóságok listáját.

(3) Valamennyi tagállam listát készít a kijelölt hatóságokon belüli azon operatív egységekről, amelyek a központi hozzáférési ponton keresztül kérhetik az Eurodac-adatokkal történő összehasonlítást.

6. cikk

A tagállamok bűnüldözés céljából kijelölt ellenőrző hatóságai

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott célokból minden egyes tagállam kijelöl egy nemzeti hatóságot vagy egy ilyen hatósági egységet, amely ellenőrző hatóságként működik. Az ellenőrző hatóság a tagállamok terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért vagy kivizsgálásáért felelős egyik hatósága.

A kijelölt hatóságok és az ellenőrző hatóságok – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – tartozhatnak ugyanazon szervezethez, azonban az ellenőrző hatóságnak függetlenül kell eljárnia az e rendelet szerinti feladatai elvégzése során. Az ellenőrző hatóság az 5. cikk (3) bekezdésében említett operatív egységektől elkülönülten működik, és az ellenőrzés kimenetelét illetően azoktól utasítást nem fogad el.

A tagállamok egynél több ellenőrző hatóságot is kijelölhetnek a célból, hogy alkotmányos vagy jogi kötelezettségeikkel összhangban tükrözzék szervezeti és közigazgatási struktúráikat.

(2) Az ellenőrző hatóság biztosítja azoknak a feltételeknek a teljesülését, amelyek az Eurodac-adatokkal történő összehasonlítás kéréséhez szükségesek.

Kizárólag az ellenőrző hatóság megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya jogosult arra, hogy a 19. cikkkel összhangban az Eurodachoz való hozzáférésre irányuló kéréseket fogadja vagy továbbítsa.

Kizárólag az ellenőrző hatóság jogosult arra, hogy a nemzeti hozzáférési ponthoz továbbítsa az ujjlenyomatadatok összehasonlítására irányuló kéréseket.

7. cikk

Europol

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott célokból az Europol megfelelő felhatalmazással rendelkező tisztviselőkből álló speciális egységet jelöl ki ellenőrző hatóságként, amely az e cikk (2) bekezdésében említett kijelölt hatóságoktól függetlenül jár el az e rendelet értelmében fennálló feladatai végzése során, és az ellenőrzés kimenetelét illetően a kijelölt hatóságtól utasítást nem fogad el. Az egység biztosítja azoknak a feltételeknek a teljesülését, amelyek az Eurodac-adatokkal történő összehasonlítás kéréséhez szükségesek. Az Europol az egyes tagállamokkal egyetértésben az adott tagállam nemzeti hozzáférési pontját jelöli ki azon hatóságként, amely az ujjlenyomatadatok összehasonlítására irányuló kéréseit a központi rendszerbe továbbítja.

(2) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett célból az Europol kijelöli azt az operatív egységet, amely jogosult arra, hogy a kijelölt nemzeti hozzáférési ponton keresztül kérje az Eurodac-adatokkal történő összehasonlítást. A kijelölt hatóság az Europol operatív egységét képezi, amely az Europol hatáskörébe tartozó terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzésére, felderítésére vagy kivizsgálására irányuló tagállami fellépés támogatása és fokozása érdekében jogosult az információgyűjtésre, -tárolásra, -feldolgozásra, -elemzésre és -cserére.

8. cikk

Statisztikák

(1) A központi ügynökség negyedévente statisztikát készít a központi rendszer munkájáról, különösen az alábbiak feltüntetésével:

- a) a 9. cikk (1) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikk (1) bekezdésében említett személyekkel kapcsolatosan továbbított adatkészletek száma;
- b) a találatok száma azon nemzetközi védelmet kérelmező személyek esetében, akik valamely más tagállamban nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be;
- c) a találatok száma a 14. cikk (1) bekezdésében említett személyek esetében, akik a későbbiekben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be;

- d) a találatok száma a 17. cikk (1) bekezdésében említett olyan személyek esetében, akik korábban valamely más tagállamban nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be;
- e) azoknak az ujjlenyomatadatoknak a száma, amelyeket a központi rendszernek többször meg kellett kérnie a származási hely szerinti tagállamtól, mert az eredetileg továbbított ujjlenyomatadatok összehasonlítását nem tudták elvégezni az ujjlenyomat-felismerő rendszer alkalmazásával;
- f) a 18. cikk (1) és (3) bekezdésével összhangban megjelölt, jelöletlen, zárolt és feloldott adatok száma;
- g) a 18. cikk (1) bekezdésében említett személyekre – akikkel kapcsolatban e cikk b) és d) pontja alapján találatot regisztráltak – vonatkozó találatok száma;
- h) a 20. cikk (1) bekezdésében említett kérelmek és találatok száma;
- i) a 21. cikk (1) bekezdésében említett kérelmek és találatok száma;

(2) Minden év végén statisztikai adatokat állapítanak meg negyedéves statisztikából készített gyűjtemény formájában az adott évre vonatkozóan, többek között annak megjelölésével, hogy hány személyre vonatkoznak az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján nyilvántartott találatok. A statisztika az adatokat tagállamok szerinti bontásban tartalmazza. Az eredményt nyilvánosságra kell hozni.

II. FEJEZET

NEMZETKÖZI VÉDELMEK KÉRELMEZŐ SZEMÉLYEK

9. cikk

Az ujjlenyomatok összegyűjtése, továbbítása és összehasonlítása

(1) Az egyes tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb a(z) 604/2013/EU rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásától számított 72 órán belül ujjlenyomatot vesznek minden, a 14. életévét betöltött nemzetközi védelmet kérelmező személy valamennyi ujjáról, és az e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett adatokkal együtt továbbítják a központi rendszerbe.

A 72 órás határidő be nem tartása nem mentesíti a tagállamokat azon kötelezettség alól, hogy ujjlenyomatokat vegyenek és azokat továbbítsák a központi rendszerbe. Amennyiben az ujjhegyek állapota nem teszi lehetővé a 25. cikk szerinti megfelelő összehasonlítást biztosító minőségű ujjlenyomatvételt, a származás helye szerinti tagállam ismét ujjlenyomatot vesz a kérelmezőtől, és a lehető leghamarabb, de legkésőbb a sikeres ismételt ujjlenyomatvételtől számított 48 órán belül újra megküldi azokat.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a kérelmező egészségének biztosítása, vagy a közegészség védelme érdekében hozott intézkedések következtében nem lehet a nemzetközi védelmet kérelmezőtől ujjlenyomatot venni, a tagállamok ezen egészségügyi okok megszűnését követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb 48 órán belül leveszik és megküldik az ujjlenyomatokat.

Komoly műszaki problémák felmerülése esetén a tagállamok az (1) bekezdésben megállapított 72 órás határidőt legfeljebb további 48 órával meghosszabbíthatják a folyamatosságra vonatkozó nemzeti tervük végrehajtása érdekében.

(3) A tagállam által továbbított, a 11. cikk a) pontjában foglaltaknak megfelelő ujjlenyomatadatok – a 10. cikk b) pontjával összhangban továbbítottak kivételével – automatikusan összehasonlítják a más tagállamok által továbbított és a központi rendszerben tárolt ujjlenyomatadatokkal

(4) A központi rendszer a tagállamok kérelmére biztosítja, hogy a (3) bekezdésben említett összehasonlítás a más tagállamoktól származó adatok mellett kiterjedjen a szóban forgó tagállam által korábban továbbított ujjlenyomatadatokra is.

(5) A központi rendszer a találatot, illetve az összehasonlítás negatív eredményét automatikusan továbbítja a származási hely szerinti tagállam felé. Találat esetén a találatnak megfelelő összes adatkészletre vonatkozóan továbbítja a 11. cikk a)–k) pontjában említett adatokat, valamint adott esetben a 18. cikk (1) bekezdésében említett jelölést.

10. cikk

Információk az érintett jogállásáról

Az alábbi információkat megküldik a központi rendszerbe, hogy abban a 12. cikkel összhangban tárolják, a 9. cikk (5) bekezdésében említett továbbítás céljából:

- a) ha egy nemzetközi védelmet kérelmező vagy a(z) 604/2013/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett egyéb személy – az említett rendelet 25. cikkében említettekkel összhangban benyújtott visszavétel iránti kérelemnek helyt adó határozat alapján történő átadását követően – megérkezik a felelős tagállam területére, a felelős tagállam az érkezési időpont hozzáadásával naprakészé teszi az érintett személyre vonatkozóan e rendelet 11. cikkével összhangban nyilvántartásba vett adatokat;
- b) ha egy nemzetközi védelmet kérelmező személy – a(z) 604/2013/EU rendelet 22. cikkében említettekkel összhangban benyújtott átvétel iránti kérelemnek helyt adó határozat alapján történő átadást követően – megérkezik a felelős tagállam területére, a felelős tagállam az érkezési időpont hozzáadásával naprakészé teszi az érintett személyre vonatkozóan e rendelet 11. cikkével összhangban nyilvántartásba vett adatokat;

- c) amint a származási hely szerinti tagállam megbizonyosodik afelől, hogy az érintett személy – akinek adatait e rendelet 11. cikkével összhangban rögzítették az Eurodacban – elhagyta a tagállamok területét, a távozási időpont hozzáadásával naprakésszé teszi az érintett személyre vonatkozóan e rendelet 11. cikkével összhangban nyilvántartásba vett adatokat, hogy ezáltal megkönnyítse a(z) 604/2013/EU rendelet 19. cikke (2) bekezdésének és 20. cikke (5) bekezdésének alkalmazását;
- d) amint a származási hely szerinti tagállam megbizonyosodik afelől, hogy az érintett személy – akinek adatait e rendelet 11. cikkével összhangban rögzítették az Eurodacban – a(z) 604/2013/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésében előírt nemzetközi védelem iránti kérelem visszavonását vagy elutasítását követően általa kiadott kiutasítási határozatnak vagy kitoloncolási végzésnek megfelelően elhagyta a tagállamok területét, a kiutasítás vagy az ország területéről történő eltávozás időpontjának hozzáadásával naprakésszé teszi az érintett személyre vonatkozóan az e rendelet 11. cikkével összhangban nyilvántartásba vett adatokat;
- e) a 604/2013/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban felelőssé váló tagállam a kérelem megvizsgálásáról hozott határozat időpontjának hozzáadásával naprakésszé teszi a nemzetközi védelmet kérelmezőre vonatkozóan e rendelet 11. cikkével összhangban nyilvántartásba vett adatokat.

11. cikk

Az adatok nyilvántartásba vétele

A központi rendszer nyilvántartásába kizárólag a következő adatokat veszik fel:

- a) az ujjlenyomatadatok;
- b) a származási hely szerinti tagállam, a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának helye és időpontja; a 10. cikk b) pontjában említett esetekben az alkalmazás időpontja az az időpont, amelyet a kérelmezőt átadó tagállam vezetett be a nyilvántartásba;
- c) az érintett személy neve;
- d) a származási hely szerinti tagállam által használt referenciaszám;
- e) az ujjlenyomattétel dátuma;
- f) az adatok központi rendszerhez történő továbbításának dátuma;
- g) az operátor felhasználói azonosítója;
- h) adott esetben, a 10. cikk a) vagy b) pontjával összhangban az érintett személy sikeres átadást követő megérkezésének időpontja;

- i) adott esetben, a 10. cikk c) pontjával összhangban az érintett személy tagállamok területéről történő távozásának időpontja;
- j) adott esetben, a 10. cikk d) pontjával összhangban az érintett személy tagállamok területéről történő távozásának vagy kitoloncolásának időpontja;
- k) adott esetben, a 10. cikk e) pontjával összhangban a kérelem megvizsgálásáról szóló határozat meghozatalának időpontja.

12. cikk

Az adatok tárolása

(1) A 11. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az egyes adatkészleteket az ujjlenyomattétel időpontjától számított tíz évig tárolják a központi rendszerben.

(2) Az (1) bekezdésben említett időtartam lejártakor a központi rendszer automatikusan törli az adatokat a központi rendszerből.

13. cikk

Adatok törlése a határidő lejártát megelőzően

(1) Az azokra a személyekre vonatkozó adatokat, akik a 12. cikkben megjelölt időtartam lejártát megelőzően állampolgárságot szereznek valamely tagállamban, a 27. cikk (4) bekezdésének megfelelően haladéktalanul törlik a központi rendszerből azt követően, hogy a származási hely szerinti tagállamot értesítették arról, hogy az érintett személy az állampolgárságot megkapta.

(2) A központi rendszer – a lehető leghamarabb, és legfeljebb 72 órán belül – az összes származási hely szerinti tagállamot értesíti arról, ha a 9. cikk (1) bekezdésében vagy 14. cikk (1) bekezdésében említett személyekkel kapcsolatban általuk továbbított adatokkal azonos találatot regisztráló másik származási hely szerinti tagállam az (1) bekezdésnek megfelelően törli az adatokat.

III. FEJEZET

A KÜLSŐ HATÁROK JOGELLENES ÁTLÉPÉSE MIATT ELFOGOTT HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK VAGY HONTALAN SZEMÉLYEK

14. cikk

Az ujjlenyomatadatok összegyűjtése és továbbítása

(1) Az egyes tagállamok haladéktalanul ujjlenyomatot vesznek a 14. életévét betöltött valamennyi olyan harmadik országból érkező harmadik országbeli állampolgártól vagy hontalan személytől, akit az illetékes ellenőrző hatóságok az illető tagállam szárazföldi, légi vagy tengeri határainak jogellenes átlépése miatt elfogtak, és nem toloncoltak vissza, illetve aki a tagállamok területén marad és nincs őrizetben, elzárás, vagy fogvatartás alatt az elfogás és a visszairányítási határozat alapján történő kiutasítása közötti teljes időszakban.

(2) Az érintett tagállamok – a lehető leghamarabb, és az elfogás időpontjától számított legfeljebb 72 órán belül – továbbítják a központi rendszerhez az (1) bekezdésben említett vissza nem toloncolt harmadik országbeli állampolgárra vagy hontalan személyre vonatkozó alábbi adatokat:

- a) az ujjlenyomatadatok;
- b) a származási hely szerinti tagállam, az elfogás helye és dátuma;
- c) az érintett személy neve;
- d) a származási hely szerinti tagállam által használt referenciaszám;
- e) az ujjlenyomatvétele dátuma;
- f) az adatok központi rendszerhez történő továbbításának dátuma;
- g) az operátor felhasználói azonosítója.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az abban meghatározott adatokat az (1) bekezdésben leírt módon elfogott azon személyek vonatkozásában, akik a tagállamok területén maradnak, de akiket elfogásuk után 72 órás időtartamot meghaladóan őrizetben, elzárás vagy fogvatartás alatt tartanak, a személyek szabadon bocsátása előtt kell továbbítani.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett 72 órás határidő nem tartása nem mentesíti a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy ujjlenyomatokat vegyenek és azokat továbbítsák a központi rendszerbe. Amennyiben az ujjhegyek állapota nem teszi lehetővé a 25. cikk szerinti megfelelő összehasonlítást biztosító minőségű ujjlenyomatvételt, a származás helye szerinti tagállam ismét ujjlenyomatot vesz az e cikk (1) bekezdésében leírt módon elfogott személyektől, és a lehető leghamarabb, de legkésőbb a sikeres ujjlenyomatvételtől számított 48 órán belül újra megküldi azokat.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a nemzetközi védelmet kérelmező egészségének biztosítása, vagy a közegészség védelme érdekében hozott intézkedések következtében nem lehet a kérelmezőtől ujjlenyomatot venni, az érintett tagállam ezen egészségügyi indokok megszűnését követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb 48 órán belül leveszi és megküldi az ujjlenyomatokat.

Komoly műszaki problémák felmerülése esetén a tagállamok a (2) bekezdésben megállapított 72 órás határidőt legfeljebb további 48 órával meghosszabbíthatják a folyamatosságra vonatkozó nemzeti tervük végrehajtása érdekében.

15. cikk

Az adatok nyilvántartásba vétele

(1) A 14. cikk (2) bekezdésében említett adatokat nyilvántartásba veszik a központi rendszerben.

A 8. cikk sérelme nélkül, a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően a központi rendszerhez továbbított adatokat kizárólag arra a célra veszik nyilvántartásba, hogy összehasonlítsák a központi rendszerhez később megküldött, nemzetközi védelmet kérelmező személyekre vonatkozó adatokkal, valamint az 1. cikk (2) bekezdésében említett célból.

A központi rendszer nem hasonlítja össze a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően továbbított adatokat sem a központi rendszerben korábban nyilvántartásba vett adatokkal, sem a 14. cikk (2) bekezdése alapján a központi rendszerhez utólag továbbított adatokkal.

(2) A 9. cikk (3) és (5) bekezdésében és a 25. cikk (4) bekezdésében előírt eljárásokat kell alkalmazni a nemzetközi védelmet kérelmező személyekre vonatkozó, a központi rendszerhez utólag továbbított adatoknak az (1) bekezdésben említett adatokkal történő összehasonlítására.

16. cikk

Az adatok tárolása

(1) A 14. cikk (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgárra, vagy hontalan személyre vonatkozó valamennyi adatkészletet az ujjlenyomatvétele időpontjától számított 18 hónapig tárolják a központi rendszerben. Ennek az időtartamnak a lejártakor a központi rendszer automatikusan törli ezeket az adatokat.

(2) A 28. cikk (3) bekezdésének megfelelően a központi rendszerből haladéktalanul törlik a 14. cikk (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgárra vagy hontalan személyre vonatkozó adatokat abban az esetben, ha a származási hely szerinti tagállam az e cikk (1) bekezdésében említett 18 hónapos időtartam lejártát megelőzően értesül a következő körülmények valamelyikének fennállásáról:

- a) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy számára tartózkodási engedélyt adtak ki;
- b) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy elhagyta a tagállamok területét;

c) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy állampolgárságot szerzett valamely tagállamban.

(3) A központi rendszer – a lehető leghamarabb és legfeljebb 72 órán belül – az összes származási hely szerinti tagállamot értesíti arról, ha a 14. cikk (1) bekezdésében említett személyekkel kapcsolatban általuk továbbított adatokkal azonos találatot regisztráló másik származási hely szerinti tagállam az e cikk (2) bekezdése a) vagy b) pontjában meghatározott okból törli az adatokat.

(4) A központi rendszer – a lehető leghamarabb és legfeljebb 72 órán belül – az összes származási hely szerinti tagállamot értesíti arról, ha a 9. cikk (1) bekezdésében vagy 14. cikk (1) bekezdésében említett személyekkel kapcsolatban általuk továbbított adatokkal azonos találatot regisztráló másik származási hely szerinti tagállam az e cikk (2) bekezdése c) pontjában meghatározott okból törli az adatokat.

IV. FEJEZET

VALAMELY TAGÁLLAM TERÜLETÉN JOGSZERŰTLENŰL TARTÓZKODÓ HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK VAGY HONTALAN SZEMÉLYEK

17. cikk

Az ujjlenyomatadatok összehasonlítása

(1) Az egyes tagállamok annak ellenőrzésére, hogy a területükön jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely másik tagállamban korábban nyújtott-e be nemzetközi védelem iránti kérelmet, a központi rendszer felé továbbíthatják a 14. életévét betöltött harmadik országbeli állampolgártól vagy hontalan személytől vett ujjlenyomatadatokat a szóban forgó tagállam által használt referenciaszámmal együtt.

Általános szabályként abban az esetben indokolt annak ellenőrzése, hogy a harmadik országbeli állampolgára vagy hontalan személy valamely másik tagállamban korábban nyújtott-e be nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

- a) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kijelenti, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, de nem jelöli meg azt a tagállamot, ahol a kérelmet benyújtotta;
- b) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem kér nemzetközi védelmet, de ellenzi, hogy hazájába visszatoloncolják, arra hivatkozva, hogy ott veszélyben lenne; illetve
- c) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy egyéb módon megpróbálja megakadályozni kiutasítását azáltal, hogy megtagadja a személyazonossága megállapítására irányuló együttműködést, különösen ha nem mutatja be személyazonossági okmányait, vagy hamis személyazonossági okmányokat mutat be.

(2) Abban az esetben, ha a tagállamok részt vesznek az (1) bekezdésben említett eljárásban, továbbítják a központi rendszerhez valamennyi, vagy legalább a mutatóujjakra vonatkozó ujjlenyomatadatokat, vagy ezek hiányában az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személyek összes többi ujjáról felvett lenyomatot.

(3) Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek ujjlenyomatadatait kizárólag abból a célból továbbíthatják a központi rendszerhez, hogy azokat összehasonlítsák a nemzetközi védelmet kérelmező személyek többi tagállam által továbbított és a központi rendszerben már nyilvántartott ujjlenyomatadataival.

Ezen harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek ujjlenyomatadatai nem vehetők nyilvántartásba a központi rendszerben, és nem hasonlíthatók össze a 14. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a központi rendszerhez továbbított adatokkal.

(4) Az ujjlenyomat adatok összehasonlítása eredményeinek a származási hely szerinti tagállam részére történő továbbítását követően a keresést a központi rendszer kizárólag a 28. cikk szerinti célokból rögzíti. A tagállamok és a központi rendszer ettől eltérő célokból keresést nem rögzíthet.

(5) A 9. cikk (3) és (5) bekezdésében és a 25. cikk (4) bekezdésében előírt eljárásokat kell alkalmazni az e cikk alapján továbbított ujjlenyomatadatoknak a nemzetközi védelmet kérelmező személyekre vonatkozó, a többi tagállam által továbbított és a központi rendszerben tárolt ujjlenyomatadatokkal történő összehasonlítására.

V. FEJEZET

NEMZETKÖZI VÉDELEMBEN RÉSZESÜLŐ SZEMÉLYEK

18. cikk

Az adatok jelölése

(1) Az a származási hely szerinti tagállam, amely nemzetközi védelemben részesítette a nemzetközi védelmet kérelmező azon személyt, akinek adatait a 11. cikk alapján a központi rendszerben nyilvántartásba vették, az ügynökség által a központi rendszerrel történő elektronikus kommunikációra vonatkozóan megállapított követelményekkel összhangban az 1. cikk (1) bekezdésében foglalt célokból megjelöli a vonatkozó adatokat. E megjelölést a 12. cikkkel összhangban tárolják a központi rendszerben, a 9. cikk (5) bekezdésében említett továbbítás céljából. A központi rendszer az összes származási hely szerinti tagállamot értesíti arról, ha olyan másik származási hely szerinti tagállam jelöl adatot, amely a tagállamok által a 9. cikk (1) bekezdésében vagy 14. cikk (1) bekezdésében említett személyekkel kapcsolatban továbbított adatokkal megegyező adatokat továbbított. A származási hely szerinti tagállamok a megfelelő adatkészleteket szintén jelölik.

(2) A nemzetközi védelemben részesülők központi rendszerben tárolt és az e cikk (1) bekezdése szerint jelölt adatait összehasonlítás céljából hozzáférhetővé kell tenni az érintett nemzetközi védelemben történő részesítésének dátumát követő három évig az 1. cikk (2) bekezdésében foglalt célokra.

Találat esetén a központi rendszer továbbítja a találatnak megfelelő összes adatkészlet tekintetében a 11. cikk a)–k) pontjában említett adatokat. A központi rendszer nem továbbítja az e cikk (1) bekezdésében említett jelölést. A központi rendszer a hároméves időszak letele után automatikusan zárolja az ilyen adatokat a továbbítás elől az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokból összehasonlításra irányuló kérés esetén, ugyanakkor ezen adatok összehasonlítás céljára – törlésükig – 1. cikk (2) bekezdésében foglalt célból hozzáférhetőek maradnak. A zárolt adatokat nem továbbítják és a központi rendszer – találat esetén – negatív eredményt juttat vissza a kérelmező tagállamhoz.

(3) A származási hely szerinti tagállam eltávolítja az e cikk (1) vagy (2) bekezdésével összhangban korábban megjelölt vagy zárolt, a harmadik ország állampolgárának, illetve hontalan személynek az adataira vonatkozó megjelölést, illetve feloldja a zárolást, amennyiben az említett személy jogállását a 2011/95/EU irányelv 14. vagy 19. cikke alapján visszavonták, megszüntették, illetve megújítását megtagadták.

VI. FEJEZET

A BŰNÜLDÖZÉSI CÉLOKBÓL TÖRTÉNŐ ÖSSZEHA-SONLÍTÁSRA ÉS ADATTOVÁBBÍTÁSRA VONATKOZÓ ELJÁRÁS

19. cikk

Az ujjlenyomatadatok Eurodac-adatokkal történő összehasonlítására szolgáló eljárás

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokra az 5. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikk (2) bekezdésében említett kijelölt hatóságok a 20. cikk (1) bekezdésében foglaltak alapján indoklással ellátott elektronikus megkeresést nyújthatnak be az általuk használt referenciaszám feltüntetésével, amelyben összehasonlítás céljából kérik az ujjlenyomatadatoknak a nemzeti hozzáférési ponton keresztül a központi rendszerbe történő továbbítását. A kérés beérkezését követően az ellenőrző hatóság ellenőrzi, hogy teljesült-e az összehasonlítás kérésére vonatkozó, 20. vagy 21. cikkben említett valamennyi feltétel.

(2) Amennyiben az összehasonlítás kérésére vonatkozó, a 20. vagy 21. cikkben említett valamennyi feltétel teljesült, az ellenőrző hatóság továbbítja az összehasonlításra irányuló kérést a nemzeti hozzáférési ponthoz, amely a 9. cikk (3) és (5) bekezdésének megfelelően továbbküldi azt a központi rendszerbe a 9. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (2) bekezdése alapján a központi rendszerbe továbbított adatokkal történő összehasonlítás céljából.

(3) A terrorcselekményekhez vagy egyéb súlyos bűncselekményekhez kapcsolódó közvetlen veszély megelőzése szükségességének rendkívül sürgős eseteiben az ellenőrző hatóság

a kijelölt hatóság által küldött összehasonlításra irányuló kérés beérkezését követően azonnal továbbíthatja az ujjlenyomatadatokat a nemzeti hozzáférési ponthoz; ebben az esetben csak utólag ellenőrzi az összehasonlítás kérésére vonatkozó, a 20. vagy 21. cikkben említett valamennyi feltétel teljesülését, beleértve azt is, hogy valóban rendkívül sürgős esetről volt-e szó. Az utólagos ellenőrzést a kérelem feldolgozását követően indokolatlan késedelem nélkül el kell végezni.

(4) Amennyiben az utólagos ellenőrzés során megállapítják, hogy az Eurodac-adatokhoz való hozzáférés indokolatlan volt, minden olyan hatóság, amely hozzáfért az adatokhoz, törli az Eurodacból származó információkat, és a törlés tényéről értesíti az ellenőrző hatóságot.

20. cikk

A kijelölt hatóságok Eurodachoz való hozzáféréseinek feltételei

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokra a kijelölt hatóságok hatáskörükön belül csak abban az esetben nyújthatnak be az ujjlenyomatadatoknak a központi rendszerben tárolt adatokkal való összehasonlításra irányuló, indoklással ellátott elektronikus kérelmet, ha az alábbi adatbázisokkal elvégzett összehasonlítás nem vezetett az érintett személyazonosságának megállapításához:

— nemzeti ujjlenyomat-adatbázisok,

— az összes többi tagállamnak a 2008/615/IB határozat szerinti automatikus ujjlenyomat-azonosító rendszere – amennyiben az összehasonlítás műszakilag rendelkezésre áll –, kivéve, ha megalapozott indokok alapján feltételezhető, hogy az ilyen rendszerekkel végzett összehasonlítás nem vezet az érintett személyazonosságának a megállapításához. A kijelölt hatóság által az ellenőrző hatóság számára megküldött indoklással ellátott, az Eurodac-adatokkal történő összehasonlításra irányuló elektronikus kérésnek tartalmaznia kell az ilyen megalapozott indokokat, valamint

— a Vízuminformációs Rendszer, amennyiben az ilyen összehasonlítás 2008/633/IB határozatban megállapított feltételei teljesülnek;

és ha a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) az összehasonlítás szükséges terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy kivizsgálása céljából, azaz ha az adatbázisban való keresést indokoltá tevő kényszerítő közbiztonsági érdek áll fenn;

b) az összehasonlítás egyedi esetben szükséges (azaz szisztematikus összehasonlításokat nem végeznek); továbbá

c) megalapozottan feltételezhető, hogy az összehasonlítás érdemben hozzájárul a szóban forgó bűncselekmények bármelyikének megelőzéséhez, felderítéséhez vagy kivizsgálásához. E megalapozott feltételek különösen akkor állnak fent, ha alapos a gyanúja annak, hogy egy terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény gyanúsítottja, elkövetője vagy áldozata az e rendelet hatálya alá tartozó valamely kategóriába tartozik.

(2) Az Eurodac-adatokkal való összehasonlításra irányuló kérések ujjlenyomatadatok közötti keresésre korlátozódnak.

21. cikk

Az Europol Eurodachoz való hozzáféréseinek feltételei

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokra az Europol kijelölt hatósága az Europol megbízatásának keretein belül és amennyiben az szükséges az Europol feladatainak ellátásához, csak akkor nyújthat be az ujjlenyomatadatoknak a központi rendszerben tárolt adatokkal való összehasonlítására irányuló, indokolással ellátott elektronikus kérelmet, ha az EUROPOL számára műszakilag és jogilag hozzáférhető bármely információfeldolgozó rendszerben tárolt adatok összehasonlítása nem vezetett az érintett személyazonosságának a megállapításához, és ha teljesül valamennyi alábbi feltétel:

a) az összehasonlításra az Europol hatáskörébe tartozó terrorcselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzésére, felderítésére vagy kivizsgálására irányuló tagállami fellépés támogatása és fokozása érdekében van szükség, azaz ha az adatbázisból való lekérdezést indokoltá tevő kényszerítő közbiztonsági érdek áll fenn;

b) az összehasonlítás egyedi esetben szükséges (azaz szisztematikus összehasonlításokat nem végeznek); és

c) megalapozottan feltételezhető, hogy az összehasonlítás érdemben hozzájárul a szóban forgó bűncselekmények bármelyikének megelőzéséhez, felderítéséhez vagy kivizsgálásához. A feltételezés különösen akkor megalapozott, ha alapos a gyanúja annak, hogy egy terrorcselekmény vagy más súlyos bűncselekmény gyanúsítottja, elkövetője vagy áldozata az e rendelet hatálya alá tartozó valamely kategóriába tartozik.

(2) Az Eurodac-adatokkal való összehasonlításra irányuló kérések az ujjlenyomatadatok összehasonlítására korlátozódnak.

(3) Az Eurodac-adatokkal történő összehasonlításból származó, Europol által beszerzett információk feldolgozásához a származási tagállam engedélyére van szükség. Az ilyen engedély az illető tagállam nemzeti Europol-egységén keresztül kérhető.

22. cikk

A kijelölt hatóságok, az ellenőrző hatóságok és a nemzeti hozzáférési pontok közötti kommunikáció

(1) A 26. cikk sérelme nélkül, a kijelölt hatóságok, az ellenőrző hatóságok és a nemzeti hozzáférési pontok közötti összes kommunikáció biztonságosan és elektronikus úton történik.

(2) Az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokból az ujjlenyomatokat a tagállamok digitalizálják, és az I. mellékletben említett adatformátumban továbbítják annak érdekében, hogy elvégezhető legyen az összehasonlítás a számítógépes ujjlenyomat-felismerő rendszerben.

VII. FEJEZET

ADATFELDOLGOZÁS, ADATVÉDELEM ÉS FELELŐSSÉG

23. cikk

Felelősség az adatok feldolgozásával kapcsolatban

(1) A származási hely szerinti tagállam felelős a következők biztosításáért:

a) az ujjlenyomattétel jogszerűsége;

b) az ujjlenyomatadatok és a 11. cikkben, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 17. cikk (2) bekezdésében említett egyéb adatok központi rendszerhez történő továbbításának jogszerűsége;

c) az adatok a központi rendszerhez történő továbbításkor pontosak és naprakészek;

d) hogy az adatokat – az ügynökség feladatkörének sérelme nélkül – a központi rendszerben jogszerűen jegyzik fel, tárolják, javítják, illetve törlik;

e) a központi rendszer által megküldött ujjlenyomatadat-összehasonlítási eredmények feldolgozásának jogszerűsége.

(2) A 34. cikknek megfelelően a származási hely szerinti tagállam biztosítja az (1) bekezdésben említett adatok biztonságát a központi rendszerhez történő továbbítást megelőzően és a továbbítás közben, valamint biztosítja a központi rendszerből kapott adatok biztonságát.

(3) A 25. cikk (4) bekezdésének megfelelően a származási hely szerinti tagállam felelős az adatok végleges azonosításáért.

(4) Az ügynökség biztosítja, hogy a központi rendszer e rendelet rendelkezéseinek megfelelően működik. Az ügynökség feladata különösen:

- a) olyan intézkedéseket fogad el, amelyek biztosítják, hogy a központi rendszerrel dolgozó személyek az abban nyilvántartott adatokat kizárólag az Eurodac céljainak megfelelően dolgozhatják fel, az 1. cikkben foglaltaknak megfelelően;
- b) meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a központi rendszer biztonságát a 34. cikknek megfelelően biztosítsák;
- c) biztosítja, hogy kizárólag a központi rendszerrel végzendő munkára felhatalmazott személyek rendelkezzenek hozzáféréssel az abban nyilvántartott adatokhoz, az európai adatvédelmi biztos hatásköreinek sérelme nélkül.

Az ügynökség tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, valamint az európai adatvédelmi biztost az első albekezdés alapján hozott intézkedéseiről.

24. cikk

Az adatok továbbítása

(1) Az ujjlenyomatokat digitálisan feldolgozzák, és az I. mellékletben ismertetett adatformátumban továbbítják. Amennyiben az a központi rendszer hatékony működéséhez szükséges, az ügynökség megállapítja az adatformátumoknak a tagállamok által a központi rendszerhez történő továbbítására és visszaküldésére vonatkozó technikai követelményeket. Az ügynökség biztosítja, hogy a tagállamok által továbbított ujjlenyomat adatok a számítógépes ujjlenyomatfelismerő-rendszer által összehasonlíthatók legyenek.

(2) A 11. cikkben, a 14 cikk (2) bekezdésében és a 17. cikk (2) bekezdésében említett adatokat a tagállamoknak elektronikus úton továbbítják. A 11. cikkben és a 14. cikk (2) bekezdésében említett adatokat automatikusan nyilvántartásba veszik a központi rendszerben. Amennyiben az a központi rendszer hatékony működéséhez szükséges, az ügynökség megállapítja a technikai követelményeket annak biztosítása érdekében, hogy az adatok megfelelő módon elektronikusan továbbíthatók legyenek a tagállamokból a központi rendszerbe, valamint és a központi rendszerből a tagállamhoz.

(3) A 11. cikk d) pontjában, a 14. cikk (2) bekezdésének d) pontjában, a 17. cikk (1) bekezdésében és a 19. cikk (1) bekezdésében említett referenciaszámnak lehetővé kell tennie, hogy az adatokat egyértelműen egy adott személyre és az adatokat továbbító tagállamra vonatkoztassák. Emellett lehetővé kell tennie annak megállapítását, hogy az ilyen adat a 9. cikk (1) bekezdésében, 14. cikk (1) bekezdésében vagy a 17. cikk (1) bekezdésében említett személyre vonatkozik-e.

(4) A referenciaszámnak azonosító betűvel vagy betűkkel kell kezdődnie, amelyekkel az I. mellékletben említett normákkal összhangban az adatokat továbbító tagállamot jelölik. Az azonosító betűt vagy betűket a személy vagy a kérés kategóriájának azonosítása követi. Az „1” a 9. cikk (1) bekezdésében említett személyekre vonatkozó adatokat, a „2” a 14. cikk (1) bekezdésében említett személyekre vonatkozó adatokat, a „3” a 17. cikk (1) bekezdésében említett személyekre vonatkozó adatokat, a „4” a 20. cikkben említett kérésekre vonatkozó adatokat, az „5” a 21. cikkben említett említett kérésekre vonatkozó adatokat, a „9” pedig a 29. cikkben említett említett kérésekre vonatkozó adatokat jelöli.

(5) Az ügynökség megállapítja a tagállamok számára az egyértelmű adatok a központi rendszer általi átvételének biztosításához szükséges technikai eljárásokat.

(6) A központi rendszer a lehető legrövidebb időn belül visszaigazolja a továbbított adatok átvételét. Ennek érdekében az ügynökség megállapítja a szükséges műszaki követelményeket annak biztosítására, hogy a tagállamok kérelmére megkapják az átvétel visszaigazolását.

25. cikk

Az összehasonlítások elvégzése és az eredmények továbbítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ujjlenyomat adatok továbbítása a számítógépes ujjlenyomatfelismerő-rendszer általi összehasonlítás céljára megfelelő minőségben történik. Amennyiben biztosítani kell, hogy a központi rendszer általi összehasonlítás eredményei rendkívül nagyfokú pontosságot érjenek el, az ügynökség meghatározza a továbbított ujjlenyomat adatok megfelelő minőségét. A központi rendszer a lehető legrövidebb időn belül ellenőrzi a továbbított ujjlenyomat adatok minőségét. Ha az ujjlenyomat adatok nem alkalmasak a számítógépes ujjlenyomatfelismerő-rendszer alkalmazásával történő összehasonlításra, a központi rendszer tájékoztatja az érintett tagállamot. Az érintett tagállam megfelelő minőségű ujjlenyomatadatokat továbbít az előző ujjlenyomatadatokhoz használttal megegyező hivatkozási számmal.

(2) A központi rendszer az összehasonlítást a megkeresések beérkezésének sorrendjében végzi. Minden egyes megkeresést 24 órán belül el kell bírálni. A tagállam – a nemzeti joggal összefüggő okokból – kérhet egy órán belül elvégzendő különösen sürgős összehasonlítást. Ha ezeket az időtartamokat az ügynökség felelősségén kívül eső körülmények miatt nem lehet betartani, az akadályozó körülmények megszűntével a központi rendszer az ilyen megkeresésnek elsőbbséget biztosít a feldolgozás során. Ilyen esetekben, amennyiben az a központi rendszer hatékony működéséhez szükséges, az ügynökség kritériumokat állapít meg a megkeresések elsőbbségi kezelésének biztosítása érdekében.

(3) Amennyiben az a központi rendszer hatékony működéséhez szükséges, az ügynökség megállapítja a kapott adatok feldolgozására és az összehasonlítás eredményének továbbítására vonatkozó műveleti eljárásokat.

(4) Az összehasonlítás eredményeit a fogadó tagállamban egy külön az e rendeletben előírt ujjlenyomat-összehasonlításra kiképzett, a nemzeti szabályaiban meghatározott ujjlenyomat szakértő haladéktalanul ellenőrzi. Az 1. cikk (1) bekezdésében említett célból a végleges azonosítást 604/2013/EU rendelet 34. cikkének megfelelően a származási hely szerinti tagállam végzi el a többi érintett tagállammal együttműködésben

A központi rendszerből kapott egyéb, megbízhatatlannak bizonyuló adatokra vonatkozó információkat az adatok megbízhatatlanságának megállapítását követően haladéktalanul törlik vagy megsemmisítik.

(5) Amennyiben a (4) bekezdéssel összhangban történő végleges azonosítás azt állapítja meg, hogy a központi rendszerből kapott összehasonlítás eredménye nem felel meg az összehasonlításra megküldött ujjlenyomatadatokkal, a tagállamok azonnal törlik az összehasonlítás eredményét, és erről – a lehető leghamarabb, de legfeljebb három napon belül – értesítik a Bizottságot és az ügynökséget.

26. cikk

A tagállamok és a központi rendszer közötti kommunikáció

A tagállamokból a központi rendszerbe és vissza történő adatátvitel során a kommunikációs infrastruktúrát kell alkalmazni. Amennyiben az a központi rendszer hatékony működéséhez szükséges, az ügynökség megállapítja a kommunikációs infrastruktúra használatához szükséges technikai eljárásokat.

27. cikk

Hozzáférés az Eurodac nyilvántartott adatokhoz, az adatok javítása vagy törlése

(1) A származási hely szerinti tagállam e rendeletnek megfelelően rendelkezik hozzáféréssel az általa továbbított és a központi rendszerben nyilvántartott adatokhoz.

A tagállamok nem végezhetnek keresést a más tagállamok által továbbított adatokra, és nem kaphatnak ilyen adatokat a 9. cikk (5) bekezdésében említett összehasonlításból származó adatokon kívül.

(2) A központi rendszerben nyilvántartott adatokhoz az e cikk (1) bekezdése szerinti hozzáféréssel azon hatóságok rendelkeznek, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott célból minden egyes tagállam kijelöl. E kijelölés pontosan meghatározza az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos feladatok végrehajtásáért felelős egységet. Ezen egységek listáját és annak valamennyi módosítását minden egyes tagállam haladéktalanul közli a Bizottsággal és az ügynökséggel. Az ügynökség az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az

összesített listát. Amennyiben e jegyzék módosul, az ügynökség évente egyszer az interneten közzéteszi a naprakészé tett összesített listát.

(3) Kizárólag a származási hely szerinti tagállam jogosult módosítani a központi rendszerbe általa továbbított adatokat az adatok kijavítása, kiegészítése, illetve törlése révén, a 12. cikk (2) bekezdése vagy a 16. cikk (1) bekezdése szerint történő adattörlés sérelme nélkül.

(4) Ha valamely tagállam vagy az ügynökség bizonyítékkal rendelkezik arra nézve, hogy a központi rendszerben nyilvánított adat helytelen, a lehető legrövidebb időn belül értesíti erről a származási hely szerinti tagállamot.

Ha valamely tagállam bizonyítékkal rendelkezik arra nézve, hogy a központi rendszerben az e rendeletben foglaltakat sértő módon rögzítettek adatokat, a lehető legrövidebb időn belül értesíti erről az ügynökséget, a Bizottságot és a származási hely szerinti tagállamot. A származási hely szerinti tagállam ellenőrzi a szóban forgó adatokat, és ha szükséges, késedelem nélkül módosítja vagy törli őket.

(5) Az ügynökség harmadik országok hatóságai számára nem továbbítja, és nem bocsátja rendelkezésre a központi rendszerben nyilvántartott adatokat. E tilalom nem vonatkozik az ilyen adatok azon harmadik országokba történő továbbítására, amelyekre a(z) 604/2013/EU rendelet vonatkozik.

28. cikk

A nyilvántartás vezetése

(1) Az ügynökség nyilvántartást vezet minden, a központi rendszeren belül végzett adatfeldolgozási tevékenységről. Ezekből a nyilvántartásokból kiderül a hozzáférés célja, napja és pontos időpontja, a továbbított adatok, a lekérdezéshez felhasznált adatok, valamint az adatokat bevívó vagy visszakereső egység és a felelős személyek neve.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokat kizárólag az adatfeldolgozás megfelelőségének adatvédelmi felügyeletére, valamint a 34. cikkben foglaltaknak megfelelően az adatbiztonság biztosítására lehet felhasználni. A nyilvántartásokat megfelelő intézkedésekkel kell védeni a nem engedélyezett hozzáféréssel szemben, és a 12. cikk (1) bekezdésében és a 16. cikk (1) bekezdésében említett tárolási időszak lejártá után egy évvel törölni kell, kivéve, ha a már megkezdett felügyeleti eljárások céljára szükség van rájuk.

(3) Az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított célokból valamennyi tagállam nemzeti rendszerével kapcsolatban meghozza az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket. Ezen kívül minden tagállam nyilvántartást vezet az adatbevitelre vagy az adatkeresésre megfelelően felhatalmazott személyi állományról.

29. cikk

Az érintett jogai

(1) A 9. cikk (1) bekezdése, a 14. cikk (1) bekezdése vagy a 17. cikk (1) bekezdése hatálya alá tartozó személyt a származási hely szerinti tagállam írásban és szükség esetén szóban – olyan nyelven, amelyet a személy megért, vagy ésszerűen feltételezhetően megért – tájékoztatja a következőkről:

- a) a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő, és adott esetben az adatkezelő képviselőjének személye;
- b) adatai Eurodacban történő feldolgozásának célja, ideértve a(z) 604/2013/EU rendelet céljainak ismertetését is, az említett rendelet 4. cikkével összhangban, valamint annak érthető formában, egyértelműen és közérthetően kifejtett magyarázata, hogy a tagállamok és az Európai bűnüldözési célokból hozzáférhet az Eurodac-hoz;
- c) az adatok címzettjei;
- d) a 9. cikk (1) bekezdésének vagy a 14. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek esetében az ujjlenyomatvételre irányuló kötelezettség;
- e) az adott személyre vonatkozó adatokhoz való hozzáférés joga, a rá vonatkozó téves adatok helyesbítésére vagy a rá vonatkozó, jogszerűtlenül feldolgozott adatok törlésére irányuló kérelem joga, valamint az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárásokról szóló tájékoztatás joga, ideértve az adatkezelő és a 30. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti felügyeleti hatóságok elérhetőségét is.

(2) A 9. cikk (1) bekezdésének vagy a 14. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek esetében az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatásra az ujjlenyomatvételkor kerül sor.

A 17. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek esetében az e cikk (1) bekezdésben említett tájékoztatásra legkésőbb akkor kerül sor, amikor az adott személyre vonatkozó adatokat a központi rendszerhez továbbítják. Nem kell alkalmazni ezt a kötelezettséget amennyiben a tájékoztatás lehetetlen, illetve aránytalan erőfeszítéssel járna.

Amennyiben a 9. cikk (1) bekezdésének, a 14. cikk (1) bekezdésének és a 17. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személy kiskorú, a tagállamok a korának megfelelő módon tájékoztatják.

(3) A rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott eljárással összhangban közös tájékoztató füzetet kell készíteni,

amely tartalmazza legalább az e cikk (1) bekezdésében és a 604/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésében említett információkat.

A tájékoztató füzetnek egyértelműnek és egyszerűnek kell lennie, olyan nyelven, amelyet az adott személy megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért.

A tájékoztató füzetet úgy kell összeállítani, hogy a tagállamok kiegészíthessék azt további, az egyes tagállamokra jellemző információkkal. Az egyes tagállamokra jellemző információk kiterjednek legalább az érintett jogaira, a nemzeti felügyeleti hatóságok által nyújtott segítség lehetőségére, valamint az adatkezelő hivatala és a nemzeti felügyeleti hatóságok kapcsolattartási adataira.

(4) Az egyes tagállamokban az érintett az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében megállapított célokból az adott állam törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően gyakorolhatja a 95/46/EK irányelv 12. cikkében előírt jogokat.

A 95/46/EK irányelv 12. cikke a) pontjának megfelelően, az egyéb tájékoztatás nyújtására irányuló kötelezettség sérelme nélkül, az érintettnek jogában áll tájékoztatást kapni a központi rendszerben nyilvántartott, rá vonatkozó adatokról, valamint arról, hogy azokat mely tagállam továbbította a központi rendszerbe. Az adatokhoz való ilyen hozzáférést csak tagállam engedélyezheti.

(5) Az egyes tagállamokban az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított célokból bárki kérheti a pontatlan adatok javítását, illetve a jogellenesen nyilvántartott adatok törlését. A javítást és a törlést indokolatlan késedelem nélkül az adatokat továbbító tagállam végzi el saját törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően.

(6) Ha a javítás vagy a törlés jogát az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított célokból nem az adatokat továbbító tagállamban gyakorolják, az említett tagállam hatóságai kapcsolatba lépnek az adatokat továbbító tagállam hatóságaival annak érdekében, hogy ez utóbbi ellenőrizhesse az adatok pontosságát, illetve azok a központi rendszerbe történő továbbításának és nyilvántartásba vételének törvényességét.

(7) Ha az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított célokból kiderül, hogy a központi rendszerben nyilvántartott adatok pontatlanok, illetve azokat jogellenesen vették nyilvántartásba, az adatokat továbbító tagállam a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelően javítja vagy törli az adatokat. Az említett tagállam indokolatlan késedelem nélkül írásban erősíti meg az érintett felé, hogy az adott személyre vonatkozó adatok javításáról vagy törléséről intézkedett.

(8) Ha az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított célokból az adatokat továbbító tagállam nem fogadja el, hogy a központi rendszerben nyilvántartott adatok pontatlanok, illetve hogy azokat jogellenesen vették nyilvántartásba, késelem nélkül írásban ad magyarázatot az érintett felé arról, hogy miért nem áll készen az adatok javítására vagy törlésére.

Az említett tagállam arról is tájékoztatja az érintettet, hogy milyen lépéseket tehet abban az esetben, ha nem fogadja el az így kapott magyarázatot. A tájékoztatás kiterjed annak ismertetésére, hogy a szóban forgó személy milyen módon nyújthat be keresetet vagy adott esetben panaszt az adott tagállam illetékes hatóságaihoz vagy bíróságaihoz, valamint arra, hogy az adott tagállam törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően milyen pénzügyi vagy egyéb segítség áll a rendelkezésére.

(9) A (4) és az (5) bekezdés alapján benyújtott kérelmek tartalmazzák az érintett azonosításához szükséges valamennyi részletet, az ujjlenyomatokat is beleértve. Ezeket az adatokat kizárólag arra használják fel, hogy lehetővé tegyék a (4) és az (5) bekezdésben említett jogok gyakorlását, s az adatokat ezt követően haladéktalanul törlik.

(10) A tagállamok illetékes hatóságai aktívan együttműködnek annak érdekében, hogy mielőbb érvényesítsék az (5), (6) és (7) bekezdésben megállapított jogokat.

(11) Amikor egy személy a (4) bekezdéssel összhangban lekéri a vele kapcsolatos adatokat, az illetékes hatóság okirat formájában feljegyzést készít arról, hogy ilyen irányú kérelmet nyújtottak be és azt hogyan kezelték, és ezt az okiratot késelem nélkül a nemzeti felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátja.

(12) Az egyes tagállamok nemzeti felügyeleti hatóságai az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében megállapított célokból, a 95/46/EK irányelv 28. cikk (4) bekezdésének megfelelően jogai gyakorlásához segítséget nyújtanak az érintett számára ez utóbbi kérésére.

(13) Az adatokat továbbító tagállam nemzeti felügyeleti hatósága és az érintett tartózkodási helye szerinti tagállam nemzeti felügyeleti hatósága az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében megállapított célokból az érintett személy kérésére segítséget nyújtanak az adatok javítására vagy törlésére irányuló jogának gyakorlásához. Az ilyen jellegű segítségnyújtásra irányuló kérelmeket az érintett tartózkodási helye szerinti tagállam nemzeti felügyeleti hatóságához lehet benyújtani, amely azt továbbítja az adatokat továbbító tagállam nemzeti felügyeleti hatósága felé.

(14) Az egyes tagállamokban az illető állam törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően bárki keresetet vagy

adott esetben panaszt nyújthat be az illetékes hatóságokhoz vagy bíróságokhoz abban az esetben, ha megtagadják számára a (4) bekezdésben előírt hozzáférési jogot.

(15) Az adatokat továbbító állam törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően az (5) bekezdés alapján való jogai gyakorlása érdekében bárki keresetet vagy adott esetben panaszt nyújthat be az említett állam illetékes hatóságaihoz vagy bíróságaihoz a központi rendszerben róla nyilvántartott adatokkal kapcsolatosan. Az eljárás egésze alatt fennáll a nemzeti felügyeleti hatóság azon kötelezettsége, hogy az érintett számára a (13) bekezdésnek megfelelően segítséget vagy adott esetben tanácsot nyújtson.

30. cikk

A nemzeti felügyeleti hatóságok által gyakorolt felügyelet

(1) Az egyes tagállamok az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében megállapított célokból gondoskodnak arról, hogy a 95/46/EK irányelv 28. cikk (1) bekezdése alapján kijelölt nemzeti felügyeleti hatóság vagy hatóságok a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően függetlenül felügyeljék a személyi adatok a szóban forgó tagállam által végzett feldolgozása e rendeletnek megfelelő törvényességét, az adatoknak a központi rendszerbe történő továbbítását is beleértve.

(2) Az egyes tagállamok biztosítják, hogy nemzeti felügyeleti hatóságaik számára tanácsadási céllal rendelkezésre álljanak olyan személyek, akik az ujjlenyomatadatokkal kapcsolatban megfelelő ismeretekkel rendelkeznek.

31. cikk

Az európai adatvédelmi biztos által gyakorolt felügyelet

(1) Az európai adatvédelmi biztos biztosítja, hogy az Eurodacot érintő személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos, különösen az ügynökség általi tevékenységeket a 45/2001/EK rendelettel és e rendelettel összhangban végezzék.

(2) Az európai adatvédelmi biztos gondoskodik arról, hogy legalább háromévente, a nemzetközi könyvvizsgálati standardoknak megfelelően vizsgálják meg az ügynökség által folytatott, a személyes adatok feldolgozását érintő tevékenységeket. A vizsgálati jelentést meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ügynökségnek és a nemzeti felügyeleti hatóságoknak. Az ilyen jelentés elfogadása előtt az ügynökség számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megtegye észrevételeit.

32. cikk

A nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai adatvédelmi biztos közötti együttműködés

(1) A nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai adatvédelmi biztos – hatáskörük keretein belül eljárva – aktívan együttműködnek egymással hatáskörük keretein belül, és biztosítják az Eurodac összehangolt felügyeletét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy független testület minden évben a 33. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően elvégezze a személyes adatok 1. cikk (2) bekezdésében említett célból történő feldolgozásának vizsgálatát, beleértve az indokolással ellátott elektronikus keresések szűrőpróbaszerű elemzését is.

A vizsgálati jelentést csatolják a tagállamok 40. cikk (7) bekezdésében említett éves jelentéséhez.

(3) A nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai adatvédelmi biztos hatáskörük keretein belül eljárva kicserélik egymás között a vonatkozó információkat, segítik egymást a közös ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatásában, megvizsgálják az e rendelettel kapcsolatos alkalmazási vagy értelmezési nehézségeket, tanulmányozzák a független felügyelet gyakorlása vagy az érintettek jogainak gyakorlása kapcsán felmerülő problémákat, összehangolt javaslatokat dolgoznak ki a problémák közös megoldására és szükség szerint előmozdítják az adatvédelmi jogokkal kapcsolatos ismeretek terjesztését.

(4) A (3) bekezdésben leírt célból a nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai adatvédelmi biztos évente legalább kétszer találkoznak. E találkozók költségei és azok megszervezése az európai adatvédelmi biztost terhelik. Az eljárási szabályzatot az első találkozó alkalmával kell elfogadni. A további munkamódszereket szükség esetén közösen dolgozzák ki. A tevékenységekről két évente együttes jelentést kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az ügynökségnek.

33. cikk

A bűnüldözési célból használt személyes adatok védelme

(1) Az egyes tagállamok rendelkeznek arról, hogy a 2008/977/IB kerethatározatot végrehajtó, a nemzeti törvények szerint elfogadott rendelkezések a személyes adatoknak a nemzeti hatóságok által az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésében megállapított célokra történő feldolgozása tekintetében is alkalmazandók.

(2) A személyes adatok e rendelet alapján az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésében megállapított célokra történő, tagállamok általi feldolgozásának jogszerűségét, ideértve az adatok Eurodacba és Eurodacból való továbbítását a 2008/977/IB kerethatározat értelmében kijelölt nemzeti felügyeleti hatóságok követik nyomon.

(3) A személyes adatok Europol általi, e rendelet alapján történő feldolgozása a 2009/371/IB határozattal összhangban, egy független külső adatvédelmi ellenőr felügyelete mellett történik. Az említett határozat 30., 31. és 32. cikkét rendelkezései a személyes adatok e rendelet szerint történő, Europol általi feldolgozására alkalmazni kell. A független külső adatvédelmi ellenőr biztosítja, hogy az egyén jogai ne sérüljenek.

(4) Az e rendelet alapján az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított célokból lekért személyes adatok kizárólag olyan

konkrét eset megelőzése, felderítése és kivizsgálása céljából dolgozhatók fel, amelyek tekintetében valamely tagállam vagy az Europol adatokat kért.

(5) A keresést a központi rendszer, a kijelölt és ellenőrző hatóságok és az Europol rögzíti abból a célból, hogy lehetővé tegye a nemzeti adatvédelmi hatóságok és az európai adatvédelmi biztos számára az uniós adatvédelmi előírásoknak való megfelelés felügyeletét, valamint hogy lehetővé tegye a 40. cikk (7) bekezdésében említett éves jelentések elkészítését. A fent említett célok kivételével a lekért adatokat és a keresés rögzítését egy hónap elteltével törölni kell minden nemzeti és Europol-nyilvántartásból, kivéve akkor, ha az adatokra konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos, folyamatban lévő nyomozás miatt az adatokat kérő tagállamnak vagy az Europolnak szüksége van.

34. cikk

Adatbiztonság

(1) A származási hely szerinti tagállam a központi rendszerbe történő átvitel előtt és alatt biztosítja az adatok biztonságát.

(2) Minden tagállam az illetékes hatóságai által az e rendelet alapján feldolgozott összes adattal kapcsolatban elfogadja a szükséges intézkedéseket, beleértve egy biztonsági tervet is, annak érdekében, hogy:

- a) fizikai adatvédelmet valósítson meg, többek között a kritikus infrastruktúra védelmére irányuló készenléti tervek elkészítése által;
- b) megakadályozza, hogy jogosulatlan személyek bejussanak azokba a nemzeti létesítményekbe, amelyekben a tagállam az Eurodac céljának megfelelően végez műveleteket (ellenőrzés a létesítménybe való belépéskor);
- c) az adathordozók jogosulatlan olvasásának, másolásának, módosításának vagy eltávolításának megakadályozása (adathordozók ellenőrzése);
- d) megakadályozza a jogosulatlan adatbevitelt és a tárolt személyes adatok jogosulatlan ellenőrzését, módosítását vagy törlését (adattárolás ellenőrzése);
- e) megelőzi az Eurodacban az engedély nélküli adatfeldolgozást és az Eurodacban feldolgozott adatok engedély nélküli módosítását vagy törlését (adatbevitel ellenőrzése);
- f) biztosítja, hogy az Eurodachoz való hozzáférésre jogosult személyek csak a hozzáférési jogosultságuk körébe tartozó adatokhoz juthassanak hozzá, mégpedig kizárólag egyéni és egyedi felhasználói azonosítókkal és titkos hozzáférési módszerekkel (adathozzáférés ellenőrzése);

- g) biztosítja, hogy az Eurodachoz való hozzáférésre jogosult összes hatóság olyan profilokat hozzon létre, amelyek leírják az adatokhoz való hozzáférésre, azok bevitelére, frissítésére, törlésére vagy a profilokban történő keresésre jogosult személyek feladat- és felelősségi körét, és ezeket a profilokat és a hatóságok részére felügyeleti célból esetlegesen szükséges egyéb releváns információkat kérésre haladéktalanul a 95/46/EK irányelv 28. cikkében és a 2008/977/IB kerethatározat 25. cikkben említett nemzeti felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátja (személyzeti profilok);
- h) lehetőséget biztosít annak ellenőrzésére és megállapítására, hogy adatátviteli berendezés alkalmazásával mely szervekhez lehet személyes adatokat továbbítani (adatátviteli berendezés ellenőrzése);
- i) lehetőséget biztosít annak ellenőrzésére és megállapítására, hogy mely adatokat, mikor, ki és milyen célból dolgozott fel az Eurodacban (adatrögzítés ellenőrzése);
- j) megakadályozza a személyes adatok Eurodacba vagy Eurodacból történő továbbítása, illetve adathordozón történő szállítása során a személyes adatok jogosulatlan olvasását, másolását, módosítását vagy törlését, különösen a megfelelő titkosítási technikák révén (adatszállítás ellenőrzése);
- k) figyelemmel kíséri az e bekezdésben említett biztonsági intézkedések eredményességét, és megteszi a belső ellenőrzéssel kapcsolatos azon szervezeti intézkedéseket, amelyek az e határozatnak való megfelelés biztosításához szükségesek (önellenőrzés), és azokat, amelyek a (b)–(j) pontban felsorolt intézkedések alkalmazásából adódóan kialakuló bármely olyan helyzet 24 órán belüli automatikus észleléséhez szükségesek, amely egy, a biztonságot érintő esemény bekövetkezését jelezheti.

(3) A tagállamok a rendszereikben észlelt biztonsági eseményekről tájékoztatják az ügynökséget. Az ügynökség a biztonsági események esetén tájékoztatja a tagállamokat, az Europol-t és az európai adatvédelmi biztost. Az érintett tagállamok, az ügynökség és az Europol a biztonsági események során együttműködik.

(4) Az ügynökség az Eurodac működése tekintetében megteszi a (2) bekezdésben felsorolt célok eléréséhez szükséges intézkedéseket, beleértve a biztonsági terv elfogadását is.

35. cikk

Az adatok harmadik országok, nemzetközi szervezetek vagy magánfelek felé történő továbbításának tilalma

(1) A központi rendszerből valamely tagállam vagy az Europol által e rendelet alapján megszerzett személyes adatokat tilos harmadik ország, nemzetközi szervezet vagy az Unióban

vagy azon kívül letelepedett magánfél számára továbbítani. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az adatok nemzeti szinten vagy a tagállamok között a 2008/977/IB kerethatározat 2. cikkének b) pontja értelmében vett további feldolgozás tárgyát képezik.

(2) A tagállamokból származó és a tagállamok között az 1. cikk (2) bekezdésében foglalt célból szerzett találatot követően kicserélt személyi adatok harmadik országoknak nem továbbíthatóak, ha komoly a veszélye annak, hogy az érintett az adat-továbbítás következtében kínzást, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést szenvedhet el, illetve alapvető jogai bármely más módon sérülhetnek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett tilalom nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy ilyen adatokat továbbítsanak a(z) 604/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó harmadik országoknak.

36. cikk

Adatnaplózás és dokumentáció

(1) A tagállamok és az Europol biztosítják, hogy az Eurodac-adatokkal történő összehasonlításra irányuló, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott célokból benyújtott kérések eredményeként végrehajtott valamennyi adatfeldolgozási művelet adatnaplóban rögzítésre kerül vagy dokumentálva lesz a kérés jogosultságának ellenőrzése, az adatfeldolgozás jogszerűségének, az adatok integritásának és biztonságának nyomon követése, valamint önellenőrzés céljából.

(2) Az adatnapló vagy a dokumentáció minden esetben tartalmazza a következőket:

a) az összehasonlításra irányuló kérés pontos célja, beleértve a terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény érintett formáját, az Europol tekintetében pedig az összehasonlításra irányuló kérés pontos célja;

b) a 2008/615/IB határozat értelmében és összhangban e rendelet 20. cikkének (1) bekezdésével, az összehasonlítás más tagállamokban történő el nem végzését alátámasztó megalapozott indokok;

c) a nemzeti ügyszám;

d) a nemzeti hozzáférési pontból a központi rendszerbe továbbított összehasonlításra irányuló kérés dátuma és pontos időpontja;

e) az összehasonlításra irányuló kérést benyújtó hatóság neve, és a kérést benyújtó és az adatokat feldolgozó felelős személy;

f) adott esetben a 19. cikk (3) bekezdésében említett sürgős eljárás igénybevétele és az utólagos ellenőrzés tekintetében hozott döntés;

g) az összehasonlításra használt adatok;

h) a nemzeti szabályoknak vagy a 2009/371/IB határozat szabályainak megfelelően a keresést végrehajtó tisztviselő, valamint a keresést vagy az átadást elrendelő tisztviselő azonosító jele.

(3) Az adatnapló vagy dokumentáció csak az adatfeldolgozás jogszerűségének, valamint az adatok sértetlenségének és biztonságának biztosításához használható fel. A 40. cikkben említett nyomon követéshez és értékeléshez csak olyan nyilvántartások használhatók fel, amelyek nem tartalmaznak személyes adatokat. A kérés elfogadhatóságának ellenőrzéséért, valamint az adatfeldolgozás jogszerűségének, az adatok sértetlenségének és biztonságának nyomon követéséért felelős illetékes nemzeti hatóságok feladataik ellátása céljából kérésükre hozzáférhetnek ezekhez az adatnaplókhöz vagy dokumentációkhoz.

37. cikk

Felelősség

(1) A jogellenes feldolgozás vagy az e rendelettel össze nem egyeztethető cselekmény következtében kárt szenvedett személy vagy tagállam kártérítésre jogosult az elszenvedett kárért felelős tagállamtól. A szóban forgó állam részlegesen vagy teljesen mentesül a felelősség alól abban az esetben, ha bizonyítani tudja, hogy nem ő felelős a kár alapjául szolgáló eseményért.

(2) Ha valamely tagállam a központi rendszerben kárt okoz amiatt, hogy nem tartja be az e rendeletben meghatározott valamely kötelezettségét, az adott tagállam felel ezért a kárért, kivéve azt az esetet, ha az ügynökség vagy egy másik tagállam nem tette meg az elvárható lépéseket a kár megelőzése vagy hatásának a minimálisra csökkentése érdekében.

(3) A tagállammal szembeni, az (1) és a (2) bekezdésben említett kártérítési igényre az alperes tagállam nemzeti jogának rendelkezései az irányadók.

VIII. FEJEZET

Az 1077/2011/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

38. cikk

Az 1077/2011/EU rendelet módosításai

Az 1077/2011/EU rendelet a következőképpen módosul.

1. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Az Eurodac-kal kapcsolatos feladatok

A Eurodac-kal kapcsolatban az ügynökség ellátja:

a) Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 603/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezését szolgáló Eurodac létrehozásáról szóló 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által rá ruházott feladatokat; és

b) az Eurodac technikai használatára vonatkozó képzéssel kapcsolatos feladatokat.

(*) HL L 180, 29.6.2013, 1. o.”;

2. A 12. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az u) és v) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„u) elfogadja az Eurodac központi rendszerének tevékenységeiről készített éves jelentést a(z) 603/2013/EU rendelet 40. cikkének (1) bekezdése értelmében;

v) észrevételeket tesz az európai adatvédelmi biztosnak az 1987/2006/EK rendelet 45. cikkének (2) bekezdése, a 767/2008/EK rendelet 42. cikkének (2) bekezdése, valamint a(z) 603/2013/EU rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálatokkal kapcsolatos jelentéseire, valamint biztosítja e vizsgálatok megfelelő nyomon követését;”;

b) az x. pont helyébe a következő szöveg lép:

„x) statisztikákat állít össze az Eurodac központi rendszerének munkájáról a 603/2013/EU rendelet+ 8. cikkének (2) bekezdése értelmében;”;

c) a z) pont helyébe a következő szöveg lép:

„z) biztosítja az egységek jegyzékének közzétételét a 603/2013/EU rendelet 27. cikkének (2) bekezdése szerint;”;

3. A 15. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Europol és az Eurojust megfigyelőként részt vehet az igazgatótanács ülésein, amikor a SIS II-t érintő, a 2007/533/IB határozat alkalmazásával kapcsolatos kérdés van napirenden. Az Europol és az Eurojust megfigyelőként részt vehet az igazgatótanács ülésein, amikor a SIS II-t érintő, a 2007/533/IB határozat alkalmazásával kapcsolatos kérdés van napirenden. Az Europol megfigyelőként részt vehet az igazgatótanács azon ülésein is, amikor a VIS-t érintő, a 2008/633/IB határozat alkalmazásával kapcsolatos vagy az Eurodacot érintő, a(z) 603/2013/EU rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdés van napirenden.”;

4. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (5) bekezdés g) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„g) a személyzeti szabályzat 17. cikkének sérelme nélkül, megállapítja a titoktartási követelményeket annak érdekében, hogy megfeleljenek az 1987/2006/EK rendelet 17. cikkének, a 2007/533/IB határozat 17. cikkének, a 767/2008/EK rendelet 26. cikke (9) bekezdésének, továbbá a(z) 603/2013/EU rendelet 4. cikke (4) bekezdésének;”;

b) A (6) bekezdés i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) a 12. cikk (1) bekezdésének t) pontjában említett, az egyes nagyméretű IT-rendszerek technikai működéseről szóló jelentések, valamint a 12. cikk (1) bekezdésének u) pontjában említett, az Eurodac központi rendszerének tevékenységeiről szóló éves jelentés, amelyek az ellenőrzés és az értékelés eredményein alapulnak.”

5. A 19. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Mind az Europol, mind az Eurojust képviselőt jelölhet ki a SIS II tanácsadó csoportba. Az Europol képviselőt jelölhet ki továbbá a VIS-be és az Eurodac tanácsadó csoportba.”

IX. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK.

39. cikk

Költségek

(1) A központi rendszer és a kommunikációs infrastruktúra létrehozásával és működtetésével kapcsolatban felmerült költségeket az Európai Unió általános költségvetése viseli.

(2) Az egyes tagállamok viselik a nemzeti hozzáférési pontoknál felmerült költségeket, valamint a központi rendszerhez történő csatlakozásuk költségeit.

(3) Minden egyes tagállam és az Europol saját költségére létrehozza és fenntartja az e rendelet végrehajtásához szükséges műszaki infrastruktúrát, és viseli a az 1. cikk (2) bekezdésében foglalt célból az Eurodac-adatokkal való összehasonlításra irányuló kérelmekből fakadó költségeket.

40. cikk

Éves jelentés: felügyelet és értékelés

(1) Az ügynökség éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az európai adatvédelmi biztosnak a központi rendszer tevékenységeiről, ideértve annak technikai működését és biztonságosságát is. Az éves jelentés az Eurodac irányításával és teljesítményével kapcsolatos információkat tartalmazza a (2) bekezdésben említett előre meghatározott mennyiségű mutatókhoz képest.

(2) Az ügynökség gondoskodik arról, hogy rendelkezésre álljanak a központi rendszer működésének a szolgáltatás eredményeivel, költséghatékonyságával és minőségével kapcsolatos célokkal történő összehasonlítására szolgáló eljárások.

(3) A műszaki karbantartás, a jelentéstétel és a statisztikák céljából az ügynökség hozzáféréssel rendelkezik a központi rendszerben végzett feldolgozási műveletekkel kapcsolatos szükséges információkhoz.

(4) A Bizottság 2013. június 20-ig, valamint azt követően négy évente átfogó értékelést készít az Eurodacról, amelyben összeveti a célokkal az elért eredményeket, és értékeli az alapvető jogokra gyakorolt hatást, többek között azt, hogy a bűnüldözési célú hozzáférés az e rendelet hatálya alá tartozó személyek közvetett megkülönböztetéséhez vezetett-e, valamint hogy továbbra is fennállnak-e az alapul szolgáló okok, levonja a jövőbeni tevékenységekkel kapcsolatos következtetéseket, és szükség esetén ajánlásokat tesz. A Bizottság az értékelésről szóló jelentéseket megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A tagállamok az ügynökség és a Bizottság rendelkezésére bocsátják az (1) bekezdésben említett éves jelentés elkészítéséhez szükséges információkat.

(6) Az ügynökség, a tagállamok és az Europol a Bizottság rendelkezésére bocsátja az (5) bekezdésben említett átfogó értékelés elkészítéséhez szükséges információkat. Ez a tájékoztatás nem veszélyeztetheti a kijelölt hatóságok munkamódszereit, és nem tartalmazhat a kijelölt hatóságok információs forrásait, személyzetét, illetve nyomozásait felfedő információt.

(7) A bizalmas információk közzétételére irányadó nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek betartása mellett a tagállamok és az Europol éves jelentést készítenek arról, hogy bűnüldözési célok tekintetében mennyire volt eredményes az ujjlenyomata-datok Eurodac-adatokkal történő összehasonlítása; a jelentés információkat és statisztikai adatokat tartalmaz:

— az összehasonlítás pontos céljáról – beleértve a terrorcselekmény vagy egyéb súlyos bűncselekmény típusát –,

— az alapos gyanúra szolgáló okokról,

— a 2008/615/IB határozat értelmében és az e rendelet 20. cikke (1) bekezdésével összhangban az összehasonlítás más tagállamokban történő el nem végzését alátámasztó megalapozott indokokról,

— az összehasonlításra irányuló kérések számáról,

— a sikeres azonosítást eredményező esetek számáról és típusáról,

— a kivételesen alkalmazandó sürgős eljárás szükségességéről és igénybeveteléről, többek között azokról az esetekről, amikor az ellenőrző hatóság az utólagos ellenőrzés során nem találta indokoltnak a szóban forgó sürgős eljárást.

A tagállamok és az Europol éves jelentéseit a következő év június 30-ig kell eljuttatni a Bizottsághoz.

(8) A tagállamok és az Europol (8) bekezdésben előírt éves jelentései alapján, valamint az (5) bekezdésben előírt átfogó értékelés mellett a Bizottság éves jelentést állít össze az Eurodac-adatokhoz való bűnüldözési célú hozzáférésre vonatkozóan, és megküldi azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az európai adatvédelmi biztosnak.

41. cikk

Szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a központi rendszerbe bevitt

adatoknak az Eurodac 1. cikkben megállapított céljaival ellentétes feldolgozása megfelelő szankciókkal büntetendő legyen, ideértve a hatékony, arányos és visszatartó erejű, a nemzeti joggal összhangban lévő közigazgatási és/vagy büntetőjogi szankciókat is.

42. cikk

Területi hatály

E rendelet rendelkezései nem alkalmazhatók olyan területen, amelyen a(z) 604/2013/EU rendelet nem alkalmazandó.

43. cikk

Értesítés a kijelölt hatóságokról és az ellenőrző hatóságokról

(1) Minden tagállam 2013. október 20-ig értesíti a Bizottságot kijelölt hatóságairól, az 5. cikk (3) bekezdésében említett operatív egységekről és az ellenőrző hatóságáról, és haladéktalanul közli az ezek tekintetében bekövetkező esetleges változásokat is.

(2) Az Europol 2013. október 20-ig értesíti a Bizottságot kijelölt hatóságáról, ellenőrző hatóságáról és kijelölt nemzeti hozzáférési pontjáról, és haladéktalanul közli az ezek tekintetében bekövetkező esetleges változásokat is.

(3) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésben említett információkat évente közlésezi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, valamint egy elektronikus kiadványban, amelyet az interneten hozzáférhetővé és folyamatosan naprakésszé kell tenni.

44. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 2725/2000/EK rendelet 12. cikkével összhangban a központi rendszerben zárolt adatok feloldására és megjelölésére e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban, 2015. július 20-án kerül sor.

45. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2725/2000/EK rendelet és a 407/2002/EK rendelet 2015. július 20-tól kezdődően hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően.

46. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 2015. július 20-tól kell alkalmazni:

A tagállamok értesítik a Bizottságot és az ügynökséget amint megtették a központi rendszerbe történő adatátvitelhez szükséges technikai intézkedéseket, de legkésőbb 2015. július 20-én.

Ez a rendelet a Szerződéseknél megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. SHATTER

*I. MELLÉKLET***Adatformátum és az ujjlenyomatok rögzítését szolgáló formanyomtatvány**

Adatformátum ujjlenyomatadatok cseréje céljára

A következő az előírt formátum az ujjlenyomat adatok cseréjére:

ANSI/NIST-ITL 1a-1997, 3. verzió., 2001. június (INT-1) és e szabvány jövőbeni továbbfejlesztései.

A tagállamot azonosító betűk normája

A következő ISO normát kell alkalmazni: ISO 3166 – 2 betűből álló kód.

Eurodac – Ujjlenyomat formanyomtatvány

1.	Referencia szám	
2.	A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának, illetve a harmadik országbeli állampolgár, vagy honatlan személy elfogadásának helye	
3.	A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának, illetve a harmadik országbeli állampolgár, vagy honatlan személy elfogadásának időpontja	
4.	Nem	
5.	Ujjlenyomat-vétel időpontja	
6.	Adatövéstöltés időpontja a központi rendszerhez	

105 mm a nyomtatvány felső részétől

105 mm a nyomtatvány felső részétől

305 mm a nyomtatvány felső részétől

GÖRDÍTETT UJJLENYOMATOK

1. Jobb hüvelykujj	2. Jobb mutatóujj	3. Jobb középső ujj	4. Jobb gyűrűsujj	5. Jobb kisujj
50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
40 mm				
6. Bal hüvelykujj	7. Bal mutatóujj	8. Bal középső ujj	9. Bal gyűrűsujj	10. Bal kisujj
40 mm				

SIMA LENYOMATOK

BAL KÉZ 11gy. ujj egyzettséig levélve	KÉT HÜVELYKUIJ Lanyomatok egyzettséig levélve		JOBB KÉZ 11gy. ujj egyzettséig levélve
	BAL	JOBB	
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm
65 mm	65 mm		

II. MELLÉKLET

Hatályon kívül helyezett rendeletek (lásd a 45. cikket)

2725/2000/EK tanácsi rendelet	(HL L 316., 2000.12.15., 1. o.)
407/2002/EK tanácsi rendelet	(HL L 62., 2002.3.5., 1. o.)

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2725/2000/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés
1. cikk (2) bekezdése, első albekezdés, (a) és (b) pontok	3. cikk (1) bekezdés (a) pont
1. cikk (2) bekezdés második bekezdés első albekezdés c) pont	—
1. cikk 2. pont, második albekezdés	3. cikk (4) bekezdés
1. cikk (3) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a) pont	—
2. cikk (1) bekezdés b)-e) pont	2. cikk (1) bekezdés a)-d) pont
—	2. cikk (1) bekezdés e) -j) pont
3. cikk (1) bekezdés	—
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés a)-e) pont	8. cikk (1) bekezdés a)-e) pont
—	8. cikk (1) bekezdés f)-i) pont
3. cikk (4) bekezdés	—
4. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés, és 3. cikk (5) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés	—
4. cikk (3) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés
4. cikk (4) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés
4. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
4. cikk (6) bekezdés	25. cikk (4) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés, a)-f) pont	11. cikk, a)-f) pont
—	11. cikk, g)-k) pont
5. cikk (1) bekezdés, g) és h) pont	—
6. cikk	12. cikk
7. cikk	13. cikk
8. cikk	14. cikk
9. cikk	15. cikk
10. cikk	16. cikk
11. cikk (1)–(3) bekezdés	17. cikk (1)–(3) bekezdés
11. cikk (4) bekezdés	17. cikk (5) bekezdés
11. cikk (5) bekezdés	17. cikk (4) bekezdés
12. cikk	18. cikk
13. cikk	23. cikk
14. cikk	—

2725/2000/EK rendelet	Ez a rendelet
15. cikk	27. cikk
16. cikk	28. cikk (1) és (2) bekezdés
—	28. cikk (3) bekezdés
17. cikk	37. cikk
18. cikk	29. cikk (1), (2), (4)-(10) bekezdés és (12)-(15) bekezdés
—	29. cikk (3) és (11) bekezdés
19. cikk	30. cikk
—	31-36. cikk
20. cikk	—
21. cikk	39. cikk (1) és (2) bekezdés
22. cikk	—
23. cikk	—
24. cikk (1) és (2) bekezdés	40. cikk (1) és (2) bekezdés
—	40. cikk (3)-(8) bekezdés
25. cikk	41. cikk
26. cikk	42. cikk
—	43-45. cikk
27. cikk	46. cikk

407/2002/EK rendelet	Ez a rendelet
2. cikk	24. cikk
3. cikk	25. cikk (1)-(3) bekezdés
—	25. cikk (4) és (5) bekezdés
4. cikk	26. cikk
5. cikk (1) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
I melléklet	I melléklet
II. melléklet	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 604/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az említett rendeletet át kell dolgozni.
- (2) A közös európai menekültügyi rendszerre is kiterjedő közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzése szerves részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogszerűen keresnek védelmet az Unióban.

(3) Az Európai Tanács az 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén egyetértett abban, hogy olyan közös európai menekültügyi rendszert kell kidolgozni, amely az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek helyzetéről szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és átfogó alkalmazásán alapul, biztosítva ily módon, hogy senkit nem küldenek vissza oda, ahol üldöztetésnek lenne kitéve, vagyis tiszteletben tartva a visszaküldés (*refoulement*) tilalmának elvét. Ebben a tekintetben és az érintett, az e rendeletben megállapított felelősségi feltételek sérelme nélkül a tagállamok, amelyek mind tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét, harmadik országbeli állampolgárok vonatkozásában biztonságos országoknak tekintendők.

(4) A tamperei következtetések azt is megállapították, hogy ennek a rendszernek rövid időn belül ki kell terjednie egy világos és alkalmazható módszer kialakítására is a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása céljából.

(5) E módszernek mind a tagállamok, mind az érintett személyek vonatkozásában tárgyilagos és méltányos szempontokon kell alapulnia. Lehetővé kell tennie különösen a felelős tagállam gyors meghatározását, hogy a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosított legyen, és a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos gyors döntéshozatal ne kerüljön veszélybe.

(6) Mostanra lezárult a közös európai menekültügyi rendszer bevezetésének első szakasza, amely hosszú távon várhatóan közös eljárást és egységes jogállást biztosít a nemzetközi védelemben részesülők számára az Unió egész területén. Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a hágai programot, amely meghatározta a 2005–2010 közötti időszakban a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben megvalósítandó célokat. E tekintetben a hágai program arra hívta fel az Európai Bizottságot, hogy fejezze be az első szakasz során elfogadott jogi eszközei értékelését, valamint terjessze az Európai Parlament és a Tanács elé a második szakasz eszközeit és intézkedéseit azzal a céllal, hogy azokat 2010 vége előtt elfogadják.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 115. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 7-i álláspontra (HL C 212. E, 2010.8.5., 370. o.) és a Tanács első olvasatban kialakított, 2013. június 6-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 10-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

(7) Az Európai Tanács a Stockholmi Programban ismételtlen megerősítette, hogy elkötelezett azon célkitűzés végrehajtása mellett, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 78. cikkével összhangban legkésőbb

2012-ig egy közös és szolidáris védelmi területet hozzon létre a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára. Hangsúlyozta továbbá, hogy a dublini rendszer továbbra is a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának egyik sarokkövét jelenti, mivel egyértelműen megállapítja a tagállamok hatásköreit a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásával kapcsolatban.

- (8) A 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EMTH) forrásait rendelkezésre kell bocsátani annak érdekében, hogy a tagállamoknak az e rendelet végrehajtásáért felelős vonatkozó szolgálatai megfelelő támogatást kaphassanak. Az EMTH-nak elsősorban szolidaritási intézkedéseket – például menekültügyi intervenciók szakértői állományt és menekültügyi támogató csoportokat – kell biztosítania, abból a célból, hogy segítsenek egyrészt a különösen nagy terhelésnek kitett tagállamoknak, illetve olyan esetekben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) nem részesülhetnek megfelelő bánásmódban különösen a befogadás és a védelem tekintetében.
- (9) Az első szakaszba tartozó jogi aktusok végrehajtásáról készített értékelések eredményeire tekintettel indokolt megerősíteni e szakaszban a 343/2003/EK rendeletet alátámasztó elveket, és egyúttal el kell végezni a szükséges fejlesztéseket a dublini rendszer, valamint az e rendszer keretében a kérelmezőknek nyújtott védelem hatékonysága tekintetében szerzett tapasztalatokra tekintettel. Mivel a dublini rendszer megfelelő működése alapvető fontossággal bír a közös európai menekültügyi rendszer számára, alapelveit és működését felül kell vizsgálni a közös európai menekültügyi rendszer egyéb elemei és az uniós szolidaritási eszközök kiépítése során. Átfogó alkalmassági ellenőrzésről kell rendelkezni a dublini rendszer jogi, gazdasági és társadalmi hatásaira kiterjedő, bizonyítékokkal alátámasztott felülvizsgálatának elvégzése révén, amely magában foglalja annak az alapvető jogokra gyakorolt hatását is.
- (10) A nemzetközi védelmet kérelmezők, illetve az abban részesülő személyekkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a hatályos uniós menekültügyi vívmányokkal – különösen a harmadik országbeli állampolgárok és a hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ – való összhang biztosítása érdekében e rendelet hatálya kiterjed a kiegészítő védelmet kérelmező, valamint a kiegészítő védelemre jogosult személyekre is.
- (11) A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ kell alkalmazni a felelős tagállam meghatározására vonatkozó, e rendeletben szabályozott eljárásra, figyelembe véve az említett irányelv alkalmazására vonatkozó korlátozásokat is.
- (12) Emellett a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ is alkalmazni kell, az e rendeletben szabályozott eljárási biztosítékokra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, figyelembe véve az említett irányelv alkalmazására vonatkozó korlátozásokat is.
- (13) Az ENSZ 1989. évi, a gyermek jogairól szóló egyezményével és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban e rendelet alkalmazása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk. A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamoknak különösen a kiskorú jólétét és szociális fejlődését, a személyi biztonságát érintő megfontolásokat, valamint véleményét kell – életkorának és érettségi fokának megfelelően – figyelembe venniük, ideértve a kiskorú háttérét is. Ezenkívül külön eljárás garanciákat kell meghatározni a kísérel nélküli kiskorúakra vonatkozóan különös kiszolgáltatottságukra tekintettel.
- (14) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményrel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak e rendelet alkalmazása során mindenekelőtt a családi élet tiszteltetésére kell ügyelniük.
- (15) Ugyanazon család tagjai által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek egyetlen tagállam által történő együttes elbírálása lehetővé teszi annak biztosítását, hogy a kérelmeket alaposan megvizsgálják, azok tárgyában következetes határozatokat hozzanak, valamint ne válaszszák szét az egy családhoz tartozókat.
- (16) A család egysége és a gyermek mindenek felett álló érdeke elvénél teljes körű tiszteletben tartása érdekében kötelező felelősségi feltétellel kell tenni a kérelmező és a gyermeke, testvére vagy szülője közötti – a kérelmező terhelességén vagy anyaságán, egészségi állapotán vagy idős korán alapuló – eltartotti viszony fennállását. Amennyiben a kérelmező kísérel nélküli kiskorú, a róla gondoskodni képes családtag vagy hozzátartozó másik tagállam területén való tartózkodását is kötelező felelősségi feltétellel kell tenni.

⁽¹⁾ HL L 132., 2010.5.29., 11. o.

⁽²⁾ HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 96. oldalát.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 60. oldalát.

- (17) Bármely tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy – elsősorban humanitárius és kivételes okból – eltérjen a felelősségi feltételektől a családtagok, hozzátartozók és a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személyek egyesítése érdekében, és akkor is megvizsgálja a hozzá vagy másik tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított kötelező feltételek szerint nem felelős.
- (18) A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében a kérelmezőt személyesen meg kell hallgatni. A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásakor a kérelmezőt tájékoztatni kell e rendelet alkalmazásáról, és annak lehetőségéről, hogy a felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében tájékoztatást adjon a meghallgatáson a tagállamokban tartózkodó családtagjairól, hozzátartozóiról és a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyekről.
- (19) Az érintett személyek jogainak hatékony védelme érdekében jogi biztosítékokat és hatékony jogorvoslati eszközöket kell biztosítani a felelős tagállamnak való átadásra vonatkozó határozatokkal kapcsolatban, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összhangban. A nemzetközi jog tiszteletben tartása érdekében az ilyen határozatok elleni hatékony jogorvoslatnak egyaránt ki kell terjednie e rendelet alkalmazásának, valamint az azon tagállamban fennálló jogi és ténybeli helyzetnek a megvizsgálására, amelynek a kérelmezőt átadják.
- (20) A kérelmezők őrizetbe vételét és őrizetben tartását azon alapvető elvvel összhangban kell alkalmazni, hogy senki sem tartható őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelmet kér. Az őrizet időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, és tiszteletben kell tartania a szükségesség és az arányosság elvét. Így különösen, a kérelmezők őrizetbe vételének és őrizetben tartásának összhangban kell lennie a genfi egyezmény 31. cikkével. Az őrizetben tartottak tekintetében e rendeletben szabályozott eljárásokat kiemelt fontossággal kell kezelni, és a lehető legrövidebb határidőn belül kell végrehajtani. Az őrizetben tartást szabályozó általános garanciák és az őrizetben tartási körülmények tekintetében a tagállamoknak adott esetben a 2013/33/EU irányelv rendelkezéseit kell alkalmazniuk az e rendelet alapján őrizetben tartott személyek vonatkozásában is.
- (21) A menekültügyi rendszerek hiányosságai vagy összeomlása – amelyet gyakran súlyosbít vagy amelyhez hozzájárul a rájuk nehezedő rendkívüli nyomás – veszélyeztetheti az e rendelet által létrehozott rendszer gördülékeny működését, aminek eredményeként felmerülhet annak veszélye, hogy sérülnek a kérelmezőknek az uniós menekültügyi vívmányokban és az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott jogai, valamint más nemzetközi emberi jogok és a menekültjogok.
- (22) A menekültügyi rendszerek romlásának vagy összeomlásának megelőzése érdekében a menekültügyi válságokra vonatkozó korai előrejelző, készségi és kezelési eljárást kell létrehozni, amelyben az EMTH – a 439/2010/EU rendelet szerinti hatásköreit gyakorolva – kulcsszerepet játszik, és amelynek célja egyrészt a rendelet keretében folyó együttműködés megszilárdítása, másrészt a kölcsönös bizalom fejlesztése a tagállamok között a menekültügyi politika tekintetében. Az ilyen eljárásnak biztosítania kell azt, hogy az Unió a lehető legrövidebb időn belül figyelemztetést kapjon minden olyan helyzetről, amikor aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az e rendelettel létrehozott rendszer gördülékeny működését veszély fenyegeti, mivel egy vagy több tagállam menekültügyi rendszere különleges megterhelésnek van kitéve, és/vagy egy vagy több tagállam menekültügyi rendszerében hiányosságok tapasztalhatók. Egy ilyen eljárás lehetővé tenné, hogy az Unió korai szakaszban képes legyen megelőző intézkedéseket ösztönözni, és megfelelő politikai figyelmet fordítani az ilyen helyzetekre. A szolidaritás, amely a közös európai menekültügyi rendszer alapvető eleme, szorosan összefügg a kölcsönös bizalommal. A menekültügyi válságokra vonatkozó korai előrejelző, készségi és kezelési eljárás növelné a kölcsönös bizalmat, és ezáltal konkrét, valódi és kézzelfogható szolidaritási intézkedések irányulhatnak a tagállamok felé annak érdekében, hogy általánosságban az érintett tagállamot, illetve különösen a kérelmezőket segítsék. Az EUMSZ 80. cikkének megfelelően az uniós jogi aktusoknak – amennyiben szükséges – a szolidaritás elvét érvényre juttató, megfelelő intézkedéseket kell tartalmazniuk, és ezen eljárás keretében ilyen intézkedéseket kell hozni. A Tanács által 2012. március 8-án elfogadott, a menekültügyi rendszerükre többek között a vegyes összetételű migráns csoportok áramlása miatt nehezedő különösen nagy nyomásnak kitett tagállamok iránti valódi és kézzelfogható szolidaritás közös keretéről szóló következtetések olyan, meglévő és az esetleges új eszközöket összefogó „eszköztárról” rendelkeznek, amelyet a korai előrejelző, készenléti és válságkezelési mechanizmus összefüggésében tekintetbe kell venni.
- (23) A tagállamoknak – különösen e rendelet alkalmazása során – együtt kell működniük az EMTH-val az arra vonatkozó információgyűjtésben, hogy tudják-e kezelni a menekültügyi és befogadó rendszerükre nehezedő különösen nagy nyomást. Az EMTH a 439/2010/EU rendelettel összhangban rendszeresen jelentést tesz a gyűjtött információról.
- (24) Az 1560/2003/EK bizottsági rendelettel ⁽¹⁾ összhangban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamnak való átadás önkéntes alapon, ellenőrzött útnak indítás formájában vagy kísérettel alatt történhet. A tagállamoknak – a kérelmezőnek nyújtott megfelelő tájékoztatás révén – elő kell segíteniük az önkéntes átadást, továbbá biztosítaniuk kell, hogy a felügyelt vagy kísérettel történő átadást humánus módon, az emberi jogok és az emberi méltóság, valamint a gyermek mindenképp felett álló érdeke maradéktalan tiszteletben tartásával és a releváns, különösen a humanitárius

(1) HL L 222., 2003.9.5., 3. o.

okból történő átadásra vonatkozó ítélkezési gyakorlat fejlődésének maximális figyelembevételével végezzék.

- (25) A belső határok nélküli térség fokozatos kialakítása, amelyben az EUMSZ-szel összhangban biztosított a személyek szabad mozgása, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos uniós politikák kialakítása, beleértve a külső határok igazgatására irányuló közös erőfeszítéseket is, szükségessé teszik a felelősségi szabályok közötti egyensúly megteremtését a szolidaritás jegyében.
- (26) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó a személyes adatoknak a tagállamok által e rendelet szerint történő feldolgozására.
- (27) A kérelmezők személyes adatainak – többek között az egészségi állapotra vonatkozó érzékeny adatoknak – az átadást megelőző cseréje biztosítani fogja, hogy az illetékes menekültügyi hatóságok megfelelő segítséget tudjanak nyújtani a kérelmezőknek, valamint garantálni tudják számukra az addig biztosított védelem és jogok folyamatosságát. A 95/46/EK irányelvnek megfelelően külön rendelkezéseket kell hozni az ilyen helyzetben lévő kérelmezők adatainak védelmére.
- (28) A tagállamok előmozdíthatják e rendelet alkalmazását, fokozhatják hatékonyságát olyan kétoldalú megállapodásokkal, amelyek révén fejlesztik a kapcsolattartást az illetékes szerveik között, csökkentik az eljárások hosszát vagy egyszerűsítik az átvétel, illetve visszavétel iránti megkeresések feldolgozását, vagy átadási eljárásokat állapítanak meg.
- (29) A felelős tagállam meghatározása tekintetében folyamatossgot kell biztosítani a 343/2003/EK rendeletben és az e rendeletben kialakított rendszer között. Hasonlóképpen biztosítani kell az összhangot e rendelet és az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 603/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjenyomatok összehasonlítását, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezését szolgáló Eurodac létrehozásáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ között.
- (30) A 603/2013/EU rendelet szerint létrehozott Eurodac-rendszer működésének elő kell mozdítania e rendelet alkalmazását.
- (31) A vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ szerint létrehozott vízuminformációs rendszer működésének és különösen annak 21. és 22. cikke végrehajtásának elő kell mozdítania e rendelet alkalmazását.
- (32) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat kötik a nemzetközi jogi okmányokból eredő kötelezettségeik, ideértve az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatát is.
- (33) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (34) A vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazásával kell elfogadni a dublini rendszerről/az Eurodac-ról szóló közös tájékoztató füzetet, valamint a kísérő nélküli kiskorúakkal kapcsolatos külön tájékoztató füzetet, a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó adatcsere formanyomtatványát, a kísérő nélküli kiskorúakra és az eltartott személyekre vonatkozó konzultáció és adatcsere egységes feltételeit, az átvétel és a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit, a bizonyítékok és közvetett bizonyítékok releváns elemeit tartalmazó két listát és azok időszakos felülvizsgálatát, a laissez-passert, az átadásokkal kapcsolatos konzultáció és adatcsere egységes feltételeit, az átadást megelőző adatcsere formanyomtatványát, a közös egészségügyi bizonyítványt, az átadást megelőzően az átadandó személy egészségügyi adataival kapcsolatos információcsere, valamint a megkeresések továbbítását szolgáló biztonságos elektronikus átviteli csatornák egységes feltételeit és gyakorlati szabályait.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

⁽³⁾ HL L 218., 2008.8.13., 60. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (35) A kiegészítő szabályok elfogadása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása tekintetében, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, az annak vizsgálatára vonatkozó feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott hozzátartozó képes-e a kísérő nélküli kiskorú gondját viselni, ideértve az olyan eseteket, amikor a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói különböző tagállamokban tartózkodnak, az eltartotti viszony vizsgálatának elemeivel kapcsolatban, az annak vizsgálatára vonatkozó feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott személy képes-e az eltartott személy gondját viselni és az annak vizsgálata céljából figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, hogy az adott személy jelentős ideig képtelen az utazásra. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása során a Bizottság nem lépheti túl a gyermek mindenek felett álló érdekének az e rendelet 6. cikke (3) bekezdésében előírt terjedelmét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (36) E rendelet alkalmazása során – ideértve a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítését – a Bizottságnak konzultálnia kell többek között a vonatkozó nemzeti hatóságok szakértőivel.
- (37) A 343/2003/EK rendelet alkalmazásához szükséges részletes szabályokat az 1560/2003/EK rendelet határozza meg. Az 1560/2003/EK rendelet bizonyos rendelkezéseit – az egyértelműség érdekében vagy mivel általános célkitűzésül szolgálhatnak – bele kell foglalni e rendeletbe. Mind a tagállamok, mind az érintett kérelmezők számára különösen fontos egy olyan általános mechanizmus megléte, amelynek segítségével megoldást lehet találni a tagállamok között e rendelet rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban kialakult véleménykülönbség esetén. Ezért indokolt belefoglalni e rendeletbe az 1560/2003/EK rendeletben előírt, a humanitárius záradéokra vonatkozó viták rendezésére szolgáló mechanizmust, és annak alkalmazási körét kiterjeszteni e rendelet egészére.
- (38) E rendelet alkalmazásának hatékony nyomon követése szükségessé teszi a rendelet rendszeres időközönkénti értékelését.
- (39) E rendelet tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és betartja azokat az elveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája elismer. E rendelet biztosítani kívánja különösen a Charta 18. cikkében biztosított menedéjog teljes tiszteletben tartását, valamint az 1., 4., 7., 24. és 47. cikkében elismert jogokat. E rendelet ezért ennek megfelelően alkalmazandó.
- (40) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e rendelet léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) Az Egyesült Királyság és Írország – az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban – bejelentette, hogy részt kíván venni e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.
- (42) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet megállapítja egy harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam (a továbbiakban: a felelős tagállam) meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „harmadik országbeli állampolgár”: az a személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem az Unió polgára, és aki nem olyan állam állampolgára, amely valamely, az Európai Unióval kötött megállapodás értelmében részt vesz e rendeletben;

- b) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott nemzetközi védelem iránti kérelem;
- c) „kérelmező”: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy az a hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;
- d) „nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása”: a nemzetközi védelem iránti kérelem illetékes hatóságok általi megvizsgálása vagy a hatóságok azzal kapcsolatos határozata és döntése a 2013/32/EU irányelvvel, valamint a 2011/95/EU irányelvvel összhangban, a felelős tagállam e rendelet szerinti meghatározására irányuló eljárás kivételével;
- e) „nemzetközi védelem iránti kérelem visszavonása”: a kérelmező azon cselekménye, amellyel a 2013/32/EU irányelvvel összhangban kifejezetten vagy hallgatólagosan lezárja azt az eljárást, amelyet nemzetközi védelem iránti kérelmének benyújtásával maga indított el;
- f) „nemzetközi védelemben részesülő személy”: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy hontalan személy, aki a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott nemzetközi védelemben részesült;
- g) „családtag”: amennyiben a család már a származási országban is létezett, a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó alábbi családtagjai:
- a kérelmező házastársa vagy vele tartós, nem házastársi kapcsolatban élő élettársa, amennyiben az adott tagállam harmadik országok állampolgáira vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata a házasságot nem kötött párokat a házastársakhoz hasonló elbánásban részesíti,
 - az első francia bekezdésben említett pár vagy a kérelmező kiskorú gyermekei, feltéve, hogy nem házasok, és függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy a nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,
 - amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, abban az esetben az édesapja, édesanyja vagy az érte jogszabály szerint vagy az azon tagállam gyakorlata szerint felelős egyéb felnőtt, amelyben a felnőtt tartózkodik,
 - amennyiben a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú és nem házas, abban az esetben az édesapja, édesanyja vagy az érte jogszabály szerint vagy az azon tagállam gyakorlata szerint felelős egyéb
- felnőtt, amelyben a nemzetközi védelemben részesülő személy tartózkodik;
- h) „hozzátartozó”: a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó felnőtt nagynénje, nagybátyja, vagy nagyszülője, függetlenül attól, hogy a kérelmező házasságban vagy házasságon kívül született-e, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták-e;
- i) „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- j) „kísérő nélküli kiskorú”: az a kiskorú, aki aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata szerint érte felelős felnőtt kísérete nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen felnőtt tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
- k) „képviselő”: az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet az illetékes szervek a kísérő nélküli kiskorú támogatására és képviseletére jelölnek ki azzal a céllal, hogy az e rendeletben előírt eljárások során biztosítsa a gyermek mindenképp fellelt álló érdekét, valamint szükség esetén jognyilatkozatot tegyen a kiskorú nevében. Ha szervezet jár el képviselőként, e rendelettel összhangban ki kell jelölnie egy olyan személyt, aki ellátja a kiskorúval kapcsolatos feladatait;
- l) „tartózkodásra jogosító engedély”: olyan engedély, amelyet egy tagállamnak a hatóságai bocsátanak ki, engedélyezve egy harmadik országbeli állampolgárnak, vagy egy hontalan személynek, hogy az állam területén tartózkodjon, ideértve azokat az okmányokat, amelyek az átmeneti védelmi intézkedések alapján, illetve a kiutasítás végrehajtását gátló körülmények megszűnéséig a területén való tartózkodást engedélyezik, kivéve a felelős tagállam meghatározásához e rendelet szerint szükséges időszak alatt, vagy nemzetközi védelem, illetve tartózkodási engedély iránti kérelem elbírálása során kibocsátott vízumokat és tartózkodási engedélyeket;
- m) „vízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata, amely az átutazáshoz vagy az adott tagállam vagy több tagállam területén való tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges. A vízum fajtáját az alábbiak szerint határozzák meg:
- „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”: valamely tagállam által a nemzeti jogával vagy az uniós joggal összhangban kiadott engedély vagy határozat, amely az adott tagállam területére három hónapnál hosszabb tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges,

- „rövid távú tartózkodásra jogosító vízum”: egy, több vagy valamennyi tagállam területén való átutazásra vagy a tagállamok területére történő első beutazás napjától számított bármely hat hónapos időszakban három hónapot meg nem haladó tervezett tartózkodásra vonatkozó, valamely tagállam által kiadott engedély vagy határozat,
 - „repülőterei tranzitvízum”: a tagállamok egy vagy több repülőterének nemzetközi tranzitterületén történő áthaladásra jogosító vízum;
- n) „szökés veszélye”: olyan, konkrét esetben, jogszabály által meghatározott tárgyilagossá kritériumokon alapuló indokok megléte, amelyek alapján feltételezhető, hogy egy kérelmező vagy átadásra irányuló eljárás hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár, vagy hontalan személy megszökhet.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK ÉS BIZTOSÍTÉKOK

3. cikk

A nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálására vonatkozó eljáráshoz való jog

(1) A tagállamok megvizsgálják azon harmadik országbeli állampolgárnak, vagy azon hontalan személynek a nemzetközi védelem iránti kérelmét, aki egy tagállam területén nyújtja be azt, ideértve annak határát és a tranzitónákat. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős.

(2) Amennyiben az e rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem jelölhető ki felelősként, a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásáért azon tagállam felelős, amelynél először nyújtották be azt.

Amennyiben egy kérelmezőt lehetetlen az elsődlegesen felelősnek kijelölt tagállamnak átadni, mivel megalapozott okokból feltételezhető, hogy az adott tagállamban a menekültügyi eljárásnak és a kérelmezőkre vonatkozó befogadási feltételeknek szisztematikussá hiányosságai vannak, aminek eredményeként az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód kockázata áll fenn, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállam tovább vizsgálja a III. fejezetben meghatározott feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy egy másik tagállam kijelölhető-e felelős tagállamnak.

Amennyiben az átadás e bekezdés értelmében nem lehetséges egyetlen, a III. fejezetben meghatározott feltételek alapján kijelölt tagállamnak sem, illetve annak az első tagállamnak sem, amelyben a kérelem benyújtásra került, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállam lesz a felelős tagállam.

(3) Minden tagállam fenntartja a jogot, hogy a 2013/32/EU irányelvben megállapított szabályokra és biztosítékokra figyelemmel – biztonságos harmadik országba küldje a kérelmezőt.

4. cikk

A tájékoztatáshoz való jog

(1) A nemzetközi védelem iránti kérelemnek egy tagállamban a 20. cikk (2) bekezdése szerinti benyújtását követően, annak illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják a kérelmezőt e rendelet alkalmazásáról, továbbá különösen az alábbiakról:

- a) e rendelet célkitűzései, továbbá egy újabb kérelem másik tagállamban való benyújtásának, valamint az egyik tagállamból a másikba költözésnek a következményei azon időszak alatt, amikor meghatározásra kerül, hogy mely tagállam a felelős e rendelet értelmében, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata alatt;
- b) a felelős tagállam meghatározásának feltételei és e feltételek rangsora az eljárás különböző szakaszaiban, valamint e szakaszok hossza, ideértve azt is, hogy egy valamely tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem esetében előfordulhat az is, hogy az adott tagállam e rendelet értelmében felelőssé válik abban az esetben is, ha ez a felelőség nem az említett feltételeken alapul;
- c) az 5. cikk szerinti személyes meghallgatás, valamint az a lehetőség, hogy a kérelmező tájékoztatást nyújtson a tagállamokban tartózkodó családtagjairól, hozzátartozóiról és a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyekről, ideértve az ilyen tájékoztatás közlésének módját is;
- d) az átadásra vonatkozó határozat elleni jogorvoslatnak és adott esetben az átadás felfüggesztése kérelmezésének a lehetősége;
- e) az a tény, hogy a tagállamok illetékes hatóságai kizárólag az e rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése céljából oszthatnak meg egymással rá vonatkozó adatokat;
- f) a rá vonatkozó adatokhoz való hozzáférés joga, a rá vonatkozó téves adatok helyesbítése vagy a jogszerűtlenül feldolgozott adatok törlése kérelmezésének joga, az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárások, ideértve a 35. cikkben említett hatóságok és a személyes adatok védelmével kapcsolatos igények elbírálásáért felelős nemzeti adatvédelmi hatóságok elérhetősége.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást írásban és olyan nyelven kell nyújtani, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. A tagállamok e célra a (3) bekezdés szerint összeállított közös tájékoztató füzetet használnak.

E tájékoztatást – például az 5. cikkben említett személyes meghallgatás keretében – szóbeli tájékoztatással is kiegészítik, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy a kérelmező megfelelően megértse azt.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállít egy, legalább az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatást tartalmazó közös tájékoztató füzetet és a kíséző nélküli kiskorúaknak szóló külön tájékoztató füzetet. E közös tájékoztató füzet tartalmazza a 603/2013/EU rendelet alkalmazására vonatkozó információt is és különösen azt célt, amelyre az érintett kérelmező adatai az Eurodac keretében feldolgozásra kerülhetnek. A közös tájékoztató füzetet úgy kell kialakítani, hogy a tagállamok kiegészíthessék azt további, az egyes tagállamokra jellemző információkkal. E végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 44. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. cikk

Személyes meghallgatás

(1) A felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében az ezen eljárást lefolytató tagállam köteles a kérelmezőt személyesen meghallgatni. A meghallgatásnak lehetővé kell tennie a 4. cikkel összhangban szolgáltatott tájékoztatás kérelmező általi megfelelő megértését is.

(2) A személyes meghallgatás mellőzhető, amennyiben:

- a) a kérelmező megszökött; vagy
- b) a 4. cikkben említett tájékoztatását követően a kérelmező már benyújtotta a felelős tagállam más módon való meghatározásához szükséges információt. A meghallgatást mellőző tagállam a kérelmezőnek lehetőséget biztosít arra, hogy a felelős tagállam helyes meghatározásához szükséges bármely további információt megadja, mielőtt határozatot hoznak a kérelmező 26. cikk (1) bekezdése szerinti, felelős tagállamnak történő átadásáról.

(3) A személyes meghallgatásra kellő időben – de minden esetben a felelős tagállamnak történő átadásra vonatkozó, a 26. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatala előtt – kerül sor.

(4) A személyes meghallgatást olyan nyelven tartják, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért, és amelyen képes kommunikálni. Szükség esetén a tagállamok olyan tolmácsot alkalmaznak, aki biztosítani tudja a kérelmező és a személyes meghallgatást végző személy közötti megfelelő kommunikációt.

(5) A személyes meghallgatást megfelelő titoktartást biztosító körülmények között kell lefolytatni. A meghallgatást a nemzeti jog szerint képesített személynek kell levezetnie.

(6) A személyes meghallgatást végző tagállam írásbeli összefoglalót készít a meghallgatásról, amely tartalmazza legalább a kérelmező által a meghallgatás során adott lényeges információkat. Ez az összefoglaló lehet jelentés vagy formanyomtatvány is. A tagállam gondoskodik arról, hogy az összefoglaló a

kérelmező vagy az őt képviselő jogi tanácsadó vagy más tanácsadó számára kellő időben rendelkezésre álljon.

6. cikk

A kiskorúak részére biztosított garanciák

(1) Az e rendeletben előírt valamennyi eljárás során a tagállamoknak mindenek előtt a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kíséző nélküli kiskorút az e rendeletben előírt valamennyi eljárás során képviselő képviselje és/vagy segítse. A képviselőnek rendelkeznie kell azokkal a képesítésekkel és szaktudással, amelyek biztosítják, hogy az e rendelet szerint végzett eljárások során a kiskorú mindenek felett álló érdekét figyelembe veszik. Az ilyen képviselő számára hozzáférést kell biztosítani a kérelmező aktájában szereplő, releváns dokumentumok tartalmához, ideértve a kíséző nélküli kiskorúaknak szóló külön tájékoztató füzetet is.

Ez a bekezdés nem érinti a 2013/32/EU irányelv 25. cikkében szereplő vonatkozó rendelkezéseket.

(3) A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamok szorosan együttműködnek egymással és különösen az alábbi tényezőkre fordítanak kellő figyelmet:

- a) a családgyesítés lehetőségei;
- b) a kiskorú jóléte és szociális fejlődése, különös figyelmet fordítva a kiskorú háttérére;
- c) biztonsági megfontolások, különösen ha fennáll a veszélye annak, hogy a gyermek gyermekkereskedelem áldozatává válik;
- d) a gyermek véleménye, tekintettel az életkorára és érettségire.

(4) A 8. cikk alkalmazásában az a tagállam, amelyben a kíséző nélküli kiskorú benyújtotta a nemzetközi védelem iránti kérelmet, a lehető legrövidebb időn belül megteszi a megfelelő intézkedéseket a kíséző nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása érdekében a tagállamok területén, védve egyúttal a gyermek mindenek felett álló érdekét.

Ennek érdekében a tagállamok segítséget kérhetnek nemzetközi vagy más érintett szervezetektől, és elősegíthetik a kiskorúnak az ilyen szervezetek nyomozó szolgálataihoz való hozzáférését.

A 35. cikkben említett illetékes hatóságok kíséző nélküli kiskorúakkal kapcsolatos kérelmekkel foglalkozó személyzetének rendelkeznie kell a kiskorúak speciális igényeivel kapcsolatos, megfelelő képzettséggel, és a továbbiakban is részesülnie kell ilyen képzésben.

(5) A kísérő nélküli kiskorú valamely más tagállam területén élő családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének e cikk (4) bekezdése szerinti megállapításához szükséges, megfelelő intézkedések megkönnyítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, ideértve a releváns információk tagállamok közötti cseréjéhez használandó formanyomtatványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

A FELELŐS TAGÁLLAM MEGHATÁROZÁSÁRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

7. cikk

A feltételek rangsora

(1) A felelős tagállam meghatározásának feltételeit az e fejezetben megállapított sorrendben kell alkalmazni.

(2) Az e fejezetben megállapított feltételek szerinti felelős tagállam meghatározása során azt a helyzetet kell alapul venni, ami a kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmének valamely tagállamhoz történő első benyújtásakor fennállt.

(3) A 8., 10. és 16. cikkben említett feltételek alkalmazásának tekintetében a tagállamok figyelembe vesznek minden bizonyítékot a kérelmező családtagjai, hozzátartozói, vagy a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személy valamely tagállam területén való jelenlétére vonatkozóan, feltéve, hogy az ilyen bizonyítékok rendelkezésre állnak azt megelőzően, hogy egy másik tagállam elfogadja az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresést a 22., illetve 25. cikk értelmében, továbbá azzal a feltétellel, hogy még nem hoztak érdemi elsőfokú határozatot a kérelmező nemzetközi védelem iránti korábbi kérelmei ügyében.

8. cikk

Kiskorúak

(1) Amennyiben a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, a felelős tagállam az, ahol a kísérő nélküli kiskorú családtagja vagy testvére jogszerűen tartózkodik, feltéve, hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekeit. Amennyiben a kérelmező házas kiskorú, akinek házastársa nem tartózkodik jogszerűen a tagállamok területén, a felelős tagállam az, amelyben a kiskorúért az adott tagállam jogszabályai vagy nemzeti gyakorlata szerint felelős édesanya, édesapa, más felnőtt, vagy a kiskorú testvére jogszerűen tartózkodik.

(2) Amennyiben a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, akinek másik tagállamban jogszerűen tartózkodó hozzátartozója van, és egyéni elbírálás alapján megállapítást nyer, hogy a hozzátartozó képes gondoskodni a kiskorúról, az említett tagállam egyesíti a kiskorút hozzátartozójával, és felelős tagállam lesz, feltéve,

hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(3) Amennyiben a kérelmezőnek az (1) és (2) bekezdésben említett családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói egynél több tagállamban tartózkodnak, a felelős tagállamot annak alapján kell meghatározni, hogy mi szolgálja leginkább a kísérő nélküli kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett családtag, testvér vagy hozzátartozó hiányában az a felelős tagállam, ahol a kiskorú a nemzetközi védelem iránti kérelmét benyújtotta, feltéve, hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása tekintetében, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítására és az annak vizsgálatára szolgáló feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott hozzátartozó képes-e a kísérő nélküli kiskorú gondját viselni, ideértve az olyan eseteket, amikor a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói különböző tagállamokban tartózkodnak. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása keretében a Bizottság nem lépheti túl a gyermek mindenek felett álló érdekének a 6. cikk (3) bekezdésében előírt terjedelmét.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közti konzultáció és információcsere egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

Nemzetközi védelemben részesülő családtagok

Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja – függetlenül attól, hogy a családalapítás a származási országban történt-e – akinek tartózkodását nemzetközi védelemben részesülő személyként engedélyezték egy tagállamban, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek írásban kifejezték e kívánságukat.

10. cikk

Nemzetközi védelmet kérelmező családtagok

Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja valamely tagállamban, akinek nemzetközi védelem iránti kérelméről abban a tagállamban még nem született érdemi elsőfokú határozat, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek e kívánságukat írásban kifejezték.

11. cikk

Családi eljárás

Amennyiben több családtag és/vagy kiskorú, nem házas testvér nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet ugyanabban a tagállamban egyidejűleg vagy egymáshoz elég közeli időpontokban ahhoz, hogy a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást együtt folytassák le, és amennyiben az e rendeletben megállapított feltételek alkalmazása különválasztásukhoz vezetne, a felelős tagállamot a következő rendelkezések alapján határozzák meg:

- a) az a tagállam felelős valamennyi családtag és/vagy a kiskorú, nem házas testvér nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért, amely a feltételek szerint a családtagok vagy testvérek legtöbbszörének átvételéért felelős;
- b) ennek hiányában, az a tagállam felelős, amely a feltételek szerint a kérelmet benyújtó családtagok és/vagy kiskorú, nem házas testvérek közül a legidősebb kérelmének megvizsgálásáért felelős.

12. cikk

Tartózkodásra jogosító engedélyek vagy vízumok kiadása

(1) Amennyiben a kérelmező rendelkezik érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel, az azt kibocsátó tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős.

(2) Amennyiben a kérelmezőnek érvényes vízuma van, a vízumot kibocsátó tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, feltéve, hogy a vízumot nem egy másik tagállam nevében, valamely, a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikke szerinti képviselti megállapodás alapján adták ki. Ilyen esetben a képviselt tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam.

(3) Amennyiben a kérelmező különböző tagállamok által kiállított több tartózkodásra jogosító engedéllyel vagy vízummal rendelkezik, a tagállamok a következő sorrendben vállalják a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséget:

- a) az a tagállam, amely a leghosszabb időtartamú tartózkodásra jogosító engedélyt állította ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idővel állította ki a tartózkodásra jogosító engedélyt;
- b) az a tagállam, amelyik a legkésőbbi lejáratú idejű vízumot állította ki, ha a különböző vízumok azonos típusúak;

c) különböző típusú vízumok esetén az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idejű vízumot bocsátotta ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idővel állította ki a vízumot.

(4) Amennyiben a kérelmező csak egy vagy több olyan tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik, amelyek legfeljebb két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízummal, amelyek legfeljebb hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, az (1), (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni, amíg a kérelmező a tagállamok területét el nem hagyja.

Amennyiben a kérelmező egy vagy több olyan tartózkodási okmánnyal rendelkezik, amelyek több mint két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízuma van, amelyek több mint hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, és, feltéve, hogy a tagállamok területét nem hagyta el, az a tagállam az felelős, ahol a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtotta.

(5) A kibocsátó tagállamot nem mentesíti a rá háruló felelősség alól, hogy a tartózkodási engedélyt vagy vízumot hamis vagy feltételezett személyazonosság alapján, vagy koholt, hamisított, illetve érvénytelen okmányok bemutatása nyomán adták ki. Ugyanakkor a tartózkodásra jogosító engedélyt vagy vízumot kibocsátó tagállam nem felelős, ha bizonyítani tudja, hogy a hamisítást az okmány vagy a vízum kiadása után követték el.

13. cikk

Beutazás és/vagy tartózkodás

(1) Amennyiben az e rendelet 22. cikke (3) bekezdésében említett két listán ismertetett közvetlen vagy közvetett bizonyíték alapján, beleértve a 603/2013/EU rendeletben említett adatokat, megállapítást nyer, hogy a kérelmező harmadik országból érkezve szabálytalanul lépte át egy tagállam határát szárazföldön, tengeri vagy a légi úton, az a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelynek területére így lépett be. Ez a felelősség 12 hónappal a szabálytalan határátlépést követően megszűnik.

(2) Ha egy tagállam az e cikk (1) bekezdése szerint nem vagy már nem minősül felelősnek, és a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában leírt bizonyíték vagy közvetett bizonyíték alapján megállapítást nyer, hogy a kérelmező – aki szabálytalanul lépett a tagállamok területére, vagy akinek belépési körülményei nem állapíthatók meg – a kérelem benyújtását megelőzően már legalább öt hónapig folyamatosan egy tagállamban él, ez a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért.

Amennyiben a kérelmező legalább öthónapos időszakokon keresztül tartózkodott különböző tagállamokban, az a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelyben legutóbb töltött ennyi időt.

⁽¹⁾ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

14. cikk

Vízummentes beutazás

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy olyan tagállam területére lép, ahol vízummentességet élvez, ez a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított elv nem alkalmazandó, ha a harmadik országbeli állampolgár, vagy a hontalan személy nemzetközi védelem iránti kérelmét egy olyan másik tagállamban nyújtja be, amelynek területére ugyancsak vízummentesen léphet be. Ilyen esetben ez a másik tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam.

15. cikk

Repülőtér nemzetközi tranzitterületén benyújtott kérelem

Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy egy tagállam repülőtérének nemzetközi tranzitterületén nyújtja be nemzetközi védelem iránti kérelmét, ez a tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért.

IV. FEJEZET

ELTARTOTT SZEMÉLYEK ÉS MÉRLEGELÉSI ZÁRADÉKOK

16. cikk

Eltartott személyek

(1) Amennyiben egy kérelmező várandósság, újszülött gondozása, súlyos betegség, súlyos fogyatékoság vagy előrehaladott kor miatt valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó gyermeke, testvére vagy szülője támogatására szorul, vagy amennyiben a kérelmező valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó gyermeke, testvére vagy szülője szorul a kérelmező támogatására, a tagállamok általában gondoskodnak a kérelmező és a gyermek, testvér, illetve szülő együtt tartásáról vagy egyesítéséről, feltéve, hogy a családi kötelek már a származási országban is fennálltak, a gyermek, testvér, illetve szülő vagy a kérelmező képes gondoskodni az eltartott személyről, és az érintett személyek e kívánságukat írásban kifejezték.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett gyermek, testvér vagy szülő nem abban a tagállamban tartózkodik jogszerűen, ahol a kérelmező, az a tagállam lesz a felelős tagállam, amelyben a gyermek, testvér vagy szülő jogszerűen tartózkodik, kivéve, ha az érintett kérelmező egészsége huzamosabb ideig nem teszi lehetővé számára, hogy az adott tagállamba utazzon. Ilyen esetben az a tagállam a felelős tagállam, amelyben a kérelmező tartózkodik. E tagállam nem köteles a gyermeknek, testvérnek vagy szülőnek a területére történő beutaztatásáról gondoskodni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az eltartotti viszony vizsgálata során figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítását szolgáló feltételek és az annak vizsgálatát szolgáló feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott személy képes-e az eltartott személy gondját viselni, valamint az annak vizsgálata céljából figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, hogy az adott személy jelentős ideig képtelen az utazásra.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közti konzultáció és információcsere egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

Mérlegelési záradékok

(1) A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérve minden tagállam határozhat úgy, hogy megvizsgálja a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által hozzá benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős.

Az a tagállam, amely e bekezdés alapján úgy határozott, hogy megvizsgál egy nemzetközi védelem iránti kérelmet, felelős tagállammá válik, vállalva a felelősséggel együtt járó kötelezettségeket. Ez a tagállam adott esetben az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózat felhasználásával tájékoztatja a korábbi felelős tagállamot, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállamot, illetve azt a tagállamot, amelyet a kérelmező átvételével vagy visszavételével kapcsolatban kerestek meg.

Az e bekezdés alapján felelőssé váló tagállam e tényt haladéktalanul jelzi az Eurodac-ban a 603/2013/EU rendeletnek megfelelően, a kérelem megvizsgálásáról szóló határozat meghozatala időpontjának megjelölésével.

(2) Az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, és amely a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytatja, illetve a felelős tagállam a családi kapcsolatban álló személyek egyesítése céljából – különösen családi vagy kulturális megfontolásokon alapuló humanitárius okokból – az érdemi elsőfokú határozat meghozatala előtt bármikor megkereshet egy másik tagállamot annak érdekében, hogy az vegye át a kérelmezőt, még akkor is, ha ez utóbbi tagállam az e rendelet 8–11. és 16. cikkében megállapított feltételek szerint nem felelős. Az érintett személyeknek ehhez írásban hozzájárulásukat kell adniuk.

Az átvétel iránti megkeresésnek tartalmaznia kell a megkereső tagállam rendelkezésére álló összes anyagot, hogy a megkeresett tagállam számára lehetővé tegye a helyzet megítélését.

A megkeresett tagállam elvégzi az említett humanitárius okok megvizsgálásához szükséges ellenőrzéseket, és a kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül, az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózaton keresztül választ ad a kérelmező tagállamnak. A kérelmet elutasító válaszban meg kell adni az elutasítás alapjául szolgáló indokokat.

Amennyiben a megkeresett tagállam helyt ad a kérésnek, a kérelem megvizsgálásáért való felelősséget ráruházzák.

V. FEJEZET

A FELELŐS TAGÁLLAM KÖTELEZETTSÉGEI

18. cikk

A felelős tagállam kötelezettségei

- (1) Az e rendelet szerint felelős tagállam köteles:
- a 21., 22. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett átvenni azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be kérelmét;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be kérelmét és akinek a kérelme még elbírálás alatt áll vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni egy harmadik ország olyan állampolgárát, vagy egy olyan hontalan személyt, aki a vizsgálat során visszavonta kérelmét, és egy másik tagállamban nyújtott be kérelmet, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azon harmadik országbeli állampolgárt, vagy azon hontalan személyt, akinek kérelmét visszautasították, és egy másik tagállam területén nyújtott be kérelmet, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén.

(2) A felelős tagállam az (1) bekezdés a) és b) pontjának hatálya alá tartozó esetekben megvizsgálja a kérelmező által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet vagy befejezi annak vizsgálatát.

Az (1) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartozó esetekben, amennyiben a felelős tagállam megszüntette a kérelem vizsgálatát azt követően, hogy a kérelmező az érdemi elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően visszavonta e kérelmet, e tagállam, gondoskodik arról, hogy a kérelmező jogosult legyen kérelme vizsgálatának befejezését kérni, vagy egy új nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani, amely nem kezelhető a

2013/32/EU irányelv értelmében vett ismételt kérelemként. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják a kérelem vizsgálatának befejezését.

Az (1) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó esetekben, amennyiben a kérelmet csupán első fokon utasították el, a felelős tagállam biztosítja, hogy az érintett személy a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének megfelelően hatékony jogorvoslattal élhetett, illetve élhessen.

19. cikk

A kötelezettségek megszűnése

(1) Amennyiben egy tagállam tartózkodásra jogosító engedélyt ad ki a kérelmező részére, a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek erre a tagállamra hárulnak.

(2) A 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amennyiben a felelős tagállam egy kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés esetén bizonyítani tudja, hogy az érintett személy legalább három hónapra elhagyta a tagállamok területét, kivéve, ha az érintett személy a felelős tagállam által kiadott érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik.

Az első albekezdésben említett távollétet követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

(3) A 18. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amennyiben a felelős tagállam egy kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés esetén bizonyítani tudja, hogy az érintett személy a kérelem visszavonását vagy elutasítását követően kiadott kiutasítási vagy kitoloncolási határozatnak megfelelően elhagyta a tagállamok területét.

A tényleges kitoloncolást követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

VI. FEJEZET

AZ ÁTVÉTELRE ÉS VISSZAVÉTELRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

I. SZAKASZ

Az eljárás megkezdése

20. cikk

Az eljárás megkezdése

(1) A felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás azonnal kezdetét veszi, amint a nemzetközi védelem iránti kérelmet először benyújtják a tagállamhoz.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelem akkor tekintendő benyújtottnak, ha a kérelmezője által előterjesztett formanyomtatvány, vagy a hatóságok által készített jelentés megérkezik az érintett tagállam illetékes hatóságához. Ha a kérelmet nem írásban nyújtják be, a szándéknyilatkozat és a jelentés elkészítése között a lehető legrövidebb időnek kell eltelnie.

(3) E rendelet alkalmazásában annak a kiskorúnak a helyzete, aki a kérelmezőt kíséri és megfelel a családtag meghatározásának, nem választható külön a családtagja helyzetétől, és a családtag nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam illetékességébe tartozik még akkor is, ha a kiskorú maga nem kérelmező, amennyiben ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét. Ugyanez az elbánás alkalmazandó a gyermekekre, akik a kérelmezőnek a tagállamok területére érkezése után születettek, anélkül hogy átvételükkel kapcsolatban új eljárást kellene kezdeményezni.

(4) Amennyiben olyan kérelmező nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet egy tagállam illetékes hatóságaihoz, aki egy másik tagállam területén tartózkodik, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást az a tagállam folytatja le, amelynek területén a kérelmező tartózkodik. A kérelmet kézhez vevő tagállam haladéktalanul értesíti a tartózkodási hely szerinti tagállamot és a továbbiakban – e rendelet alkalmazásában – ez utóbbi tagállam tekintendő e rendelet alkalmazásában annak a tagállamnak, amelyhez a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották.

A kérelmezőt írásban értesítik a felelős tagállam meghatározásáért felelős tagállam megváltozásáról és annak időpontjáról.

(5) Azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik vagy aki ott nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet azt követően, hogy egy másik tagállamban benyújtott első kérelmét a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás során visszavonta, a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek szerint visszafogadja az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet először benyújtotta, azzal a céllal, hogy a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytassa.

E kötelezettség megszűnik, amennyiben a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás lefolytatására köteles tagállam bizonyítani tudja, hogy a kérelmező időközben legalább három hónapos időszakra elhagyta a tagállamok területét, vagy más tagállamtól tartózkodásra jogosító engedélyt kapott.

A második albekezdésben említett távollétet követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

II. SZAKASZ

Az átvétel iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások

21. cikk

Az átvétel iránti megkeresés benyújtása

(1) Amennyiben az a tagállam, amelyben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, úgy véli, hogy egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, haladéktalanul, de minden esetben a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott kérelem időpontját követő három hónapon belül megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye át a kérelmezőt.

Az első albekezdéstől eltérően, a 603/2013/EU rendelet 14. cikke alapján nyilvántartott adatokra vonatkozó Eurodac-talalat esetén a megkeresést az említett rendelet 15. cikke (2) bekezdésének megfelelően a talalat beérkezését követő két hónapon belül be kell nyújtani.

Amennyiben a kérelmező átvétele iránti megkeresésre az első és második albekezdésben meghatározott időszakon belül nem kerül sor, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, ahol a kérelmet benyújtották.

(2) A megkereső tagállam sürgős választ kérhet olyan esetekben, amikor a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására a belépési vagy tartózkodásra jogosító engedély elutasítását, jogtalan tartózkodás miatt letartóztatást, vagy kiutasítást elrendelő határozat kézbesítését vagy végrehajtását követően került sor.

A megkereső tagállam a megkeresésben kifejti a sürgős választ igénylő indokokat, és megjelöli azt az időtartamot, amelyen belül választ vár. Ezen időtartam nem lehet rövidebb egy hétnél.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben a kérelmezőnek egy másik tagállam által történő átvétele iránti megkeresést formanyomtatványon kell előterjeszteni, amelynek tartalmaznia kell a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listán szereplő bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat, és/vagy a kérelmező nyilatkozatának olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam ellenőrizheti, hogy az e rendeletben megállapított feltételek alapján felelős-e.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az átvétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

22. cikk

Válaszadás az átvétel iránti megkeresésre

(1) A megkeresett tagállam elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és a kérelmező átvétele iránti megkeresésről annak kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot hoz.

(2) A felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás során bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat kell felhasználni.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja és időszakosan felülvizsgálja az e bekezdés a) és b) pontjában előírt feltételeknek megfelelő bizonyítékok és közvetett bizonyítékok releváns elemeit megjelölő két listát. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

a) Bizonyíték:

- i. Olyan hivatalos bizonyíték, amely e rendelet szerint meghatározza a felelősséget mindaddig, amíg az ellenkezőjét nem bizonyítják;
- ii. A tagállamok a 44. cikkben előírt bizottság rendelkezésére bocsátják a különböző típusú közigazgatási okmányok mintapéldányát a hivatalos bizonyítékok listáján meghatározott típusoknak megfelelően.

b) Közvetett bizonyíték:

- i. Olyan indikatív elemek, amelyek megcáfolhatók ugyan, de a nekik tulajdonított bizonyító erő folytán bizonyos esetekben elégségesek lehetnek;
- ii. A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására vonatkozó felelősséggel kapcsolatos bizonyító erejüket eseti alapon állapítják meg.

(4) A bizonyítékok megkövetelése nem lépheti túl az e rendelet megfelelő alkalmazásához szükséges mértéket.

(5) Hivatalos bizonyíték hiányában a megkeresett tagállam elismeri felelősségét, amennyiben a közvetett bizonyíték következetes, ellenőrizhető és kellően részletes a felelősség meghatározásához.

(6) Amennyiben a megkereső tagállam a 21. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint sürgős eljárást kért, a megkeresett tagállam mindent megtesz a megjelölt határidő betartására. Kivételes esetekben, ha bizonyítható, hogy a kérelmező átvétele iránti megkeresés megvizsgálása különösen összetett, a megkeresett tagállam válaszolhat a megjelölt határidőt követően, de minden esetben egy hónapon belül. Ilyen esetekben a megkeresett tagállamnak az eredetileg megjelölt határidőn belül értesítenie kell a megkereső tagállamot a válasz elhalasztására vonatkozó határozatáról.

(7) Az (1) bekezdésben említett két hónapos határidő és a (6) bekezdésben említett egy hónapos határidő be nem tartása a kérelem elfogadásával egyenértékű, és az adott személy átvételének kötelezettségét vonja maga után, beleértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettséget.

III. SZAKASZ

A visszavétel iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások

23. cikk

A visszavétel iránti megkeresés benyújtása, ha új kérelmet nyújtottak be a megkereső tagállamban

(1) Amennyiben az a tagállam, amelyben a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy új

nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, úgy véli, hogy – a 20. cikk (5) bekezdése, valamint a 18. cikk (1) bekezdésének b), c), vagy d) pontja szerint – egy másik tagállam felelős, megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye vissza a kérelmezőt.

(2) A visszavétel iránti megkeresést haladéktalanul, de minden esetben a 603/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdése szerinti Eurodac-talalat beérkezését követő két hónapon belül kell megtenni.

Ha a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac-rendszerből kapott adatoktól eltérő bizonyítékon alapul, a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontját követő három hónapon belül el kell küldeni a megkeresett tagállamnak.

(3) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresésre nem kerül sor a (2) bekezdésben meghatározott határidőkön belül, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, amelyben az új kérelmet benyújtották.

(4) A visszavétel iránti megkeresést formanyomtatványon kell benyújtani, mellékelve a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában leírt bizonyítékokat vagy közvetett bizonyítékokat és/vagy az érintett személy nyilatkozatainak olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam hatóságai ellenőrizni tudják, hogy az adott tagállam-e a felelős az e rendeletben meghatározott feltételek alapján.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

A visszavétel iránti megkeresés benyújtása, ha nem nyújtottak be új kérelmet a megkereső tagállamban

(1) Amennyiben egy tagállam, amelynek a területén a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, és amelyben nem nyújtottak be új nemzetközi védelemre irányuló kérelmet, úgy véli, hogy a 20. cikk (5) bekezdése és a 18. cikk (1) bekezdésének b), c), vagy d) pontja értelmében egy másik tagállam a felelős, megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye vissza az érintett személyt.

(2) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i

2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy tagállam, amelynek a területén egy személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, úgy dönt, hogy a 603/2013/EU rendelet 17. cikkének megfelelően ellenőrzést végez az Eurodac-rendszerben, az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett személyek, vagy a 18. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett olyan személyek visszavétele iránti megkeresést, akiknek a nemzetközi védelemre irányuló kérelmét nem jogerős határozattal utasították el, a lehető leghamarabb, de minden esetben az Eurodac-találatnak a 603/2013/EU rendelet 17. cikke (5) bekezdésével összhangban való beérkezését követő két hónapon belül meg kell tenni.

Ha a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac-rendszerből kapott adatoktól eltérő bizonyítékon alapul, a megkeresést az attól az időponttól számított három hónapon belül kell elküldeni a megkeresett tagállamnak, amikor a megkereső tagállam tudomására jutott, hogy másik tagállam lehet felelős az érintett személyért.

(3) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresésre nem kerül sor a (2) bekezdésben említett határidőkön belül, az a tagállam, amelynek területén az érintett személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, lehetőséget ad a személynek új kérelem benyújtására.

(4) Amennyiben az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett személy, akinek a nemzetközi védelemre irányuló kérelmét egy tagállam jogerős határozattal elutasította, egy másik tagállam területén tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, ez utóbbi tagállam megkeresheti az előbbi tagállamot, és kérheti az érintett személy visszavételét, vagy a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően kiutasítási eljárást folytathat le.

Ha az utóbbi tagállam úgy dönt, hogy kéri az előbbi tagállamtól az érintett személy visszavételét, a 2008/115/EK irányelvben lefektetett szabályok nem alkalmazandók.

(5) A 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy visszavétele iránti megkeresést formanyomtatványon kell benyújtani, mellékelve a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában szereplő olyan bizonyítékokat vagy közvetett bizonyítékokat és/vagy az adott személy nyilatkozatainak olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam hatóságai ellenőrizni tudják, hogy az adott tagállam-e a felelős az e rendeletben meghatározott feltételek alapján.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja és időközönként felülvizsgálja a 22. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő bizonyítékok vagy közvetett bizonyítékok releváns elemeit megjelölő két listát és elfogadja a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Válaszadás a visszavétel iránti megkeresésre

(1) A megkeresett tagállam elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és haladéktalanul, de minden esetben a megkeresés beérkezésének időpontjától számított egy hónapon belül határozatot

hoz az érintett személy visszavétele iránti megkeresésről. Amennyiben a megkeresés az Eurodac-rendszerből származó adatokon alapul, ez a határidő két hétre csökken.

(2) Az egy hónapos határidő vagy az (1) bekezdésben említett kéthetes határidő be nem tartása a kérelem elfogadását jelenti, és az érintett személy visszavételének kötelezettségét vonja maga után, ideértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

IV. SZAKASZ

Eljárásjogi biztosítékok

26. cikk

Értesítés az átadásra vonatkozó határozatról

(1) Amennyiben a megkeresett tagállam beleegyezik a kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvételébe vagy visszavételébe, a megkereső tagállam értesíti az érintett személyt arról a határozatról, hogy átadja a felelős tagállamnak és – adott esetben – nem vizsgálja meg a nemzetközi védelem iránti kérelmét. Ha az érintett személyt jogi tanácsadó vagy más tanácsadó képviseli, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az érintett személy helyett e jogi tanácsadót vagy tanácsadót értesítik a határozatról, és azt adott esetben közlik az érintett személlyel.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatnak tartalmaznia kell a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat – ideértve adott esetben a halasztó hatály kérelmezésének jogát – és az e jogorvoslatok igénybevételére alkalmazandó határidőket, az átadás lebonyolításának határidejét, emellett szükség esetén információt kell nyújtania arról a helyről és arról az időpontról, ahol és amikor az érintett személynek meg kell jelennie, ha a felelős tagállamba való utazásáról maga gondoskodik.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személy az (1) bekezdésben említett határozat közlésével együtt tájékoztatást kapjon olyan személyekről vagy szervezetekről is, akik vagy amelyek jogi segítséget nyújthatnak neki, amennyiben korábban nem kapta meg ezt a tájékoztatást.

(3) Ha az érintett személyt nem segíti vagy képviseli jogi tanácsadó vagy más tanácsadó, a tagállamok tájékoztatják őt a határozat alapvető elemeiről, amelyek között minden esetben szerepelniük kell a rendelkezésre álló jogorvoslatokra és az azok igénybevételére alkalmazandó határidőkre vonatkozó információknak, mégpedig olyan nyelven, amelyet az érintett személy megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért.

27. cikk

Jogorvoslatok

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek joga van az átadásra vonatkozó határozatok elleni hatékony jogorvoslatához, amelyet bírósághoz vagy törvényszékhez tény- vagy jogkérdésben benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem formájában gyakorolhat.

(2) A tagállamok ésszerű határidőt határoznak meg az érintett személy által az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslatához fűződő jog gyakorlására.

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

(3) Az átadásra vonatkozó határozatok elleni fellebbezésre vagy felülvizsgálatra vonatkozóan a tagállamok jogszabályaikban előírják az alábbiakat:

- a) a fellebbezés vagy felülvizsgálat feljogosítja az érintettet, hogy annak elbírálásáig az adott tagállamban maradjon; vagy
- b) az átadás automatikusan felfüggesztésre kerül, és e felfüggesztés megszűnik azon ésszerű időtartam elteltével, amely alatt valamely bíróságnak vagy törvényszéknek a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát követően határozatot kellett hoznia arról, hogy a fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak halasztó hatályt biztosít-e; vagy
- c) az érintett személy ésszerű időtartamon belül kérelmezheti a bíróságtól vagy törvényszéktől az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig. A tagállamok azáltal biztosítják a hatékony jogorvoslatot, hogy felfüggesztik az átadást mindaddig, amíg a felfüggesztés iránti első kérelemről határozatot nem hoznak. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről ésszerű időtartamon belül határozni kell, ugyanakkor ezen időtartamnak lehetővé kell tennie a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését elutasító határozat ismerteti az alapjául szolgáló indokokat.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok hivatalból dönthetnek az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig.

(5) A tagállamok lehetőséget biztosítanak az érintett személy számára jogi segítségnyújtás igénybevételére, és szükség esetén nyelvi segítségre.

(6) A tagállamok kérésre térítésmentesen biztosítják a jogi segítségnyújtást, amennyiben az érintett személy nem képes fedezni annak költségeit. A tagállamok előírhatják, hogy a díjak és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód ne legyen kedvezőbb annál a bánásmódnál, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraikat általában részesítik.

A tagállamok, anélkül hogy ezzel önkényesen korlátoznák a jogi segítségnyújtáshoz való hozzáférést, rendelkezhetnek úgy, hogy nem biztosítanak ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselést olyan esetekben, ha az illetékes hatóság, a bíróság vagy a törvényszék úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat előreláthatólag nem vezet pozitív eredményre.

Ha egy hatóság, amely nem bíróság vagy törvényszék, úgy határoz, hogy nem biztosít e bekezdés alapján ingyenes jogi segítségnyújtást, a tagállamok biztosítják a hatékony jogorvoslatához való jogot az érintett személynek ahhoz, hogy egy bíróság vagy törvényszék előtt megtámadhassa e határozatot.

Az e bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a jogi segítségnyújtás és képviselet ne legyen önkényesen korlátozott, és hogy a kérelmezőnek az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférése ne legyen akadályozott.

A jogi segítségnyújtásba beletartozik legalább a szükséges eljárási iratok elkészítése és a bíróság és törvényszék előtti képviselet, és e tevékenység végzését olyan jogi tanácsadókra vagy tanácsadókra lehet korlátozni, akiket a nemzeti jog alapján kimondottan segítségnyújtásra és képviseletre jelöltek ki.

A jogi segítségnyújtás igénybevételére irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

V. SZAKASZ

Átadási célú őrizet

28. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit nem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az e rendelettel létrehozott eljárás hatálya alá tartozik.

(2) Ha komoly veszély áll fenn a szökésre, a tagállamok e rendelettel összhangban egyedi elbírálás alapján őrizetben tartathatják az érintett személyt az átadási eljárások biztosítása érdekében és kizárólag akkor, ha az őrizet arányos, továbbá ha kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony.

(3) Az őrizetnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és nem lehet hosszabb, mint az e rendelet alapján történő átadás megtörténteig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez ésszerűen szükséges idő.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés határideje nem haladhatja meg a kérelem benyújtásától számított egy hónapot. Az a tagállam, amely e rendelettel összhangban lefolytatja az eljárást, ilyen esetekben sürgős választ kér. A kérés beérkezésétől számított két héten belül választ kell adni. Amennyiben két héten belül nem érkezik válasz, az a megkeresés elfogadását jelenti, és a személy átvételének vagy visszavételének kötelezettségét vonja maga után, ideértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, a megkereső tagállam e személyt a gyakorlatban lehetséges legrövidebb időn belül átadja a felelős tagállamnak, de legkésőbb hat héttel azt követően, hogy egy másik tagállam hallgatólagosan vagy kifejezetten elfogadta az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresést, vagy hat héttel azt követően, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat a 27. cikk (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.

Ha a megkereső tagállam nem tartja be az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre vonatkozó határidőket, vagy ha az átadás a harmadik albekezdésben említett hathetes időtartamon belül nem történik meg, a személy nem tartható tovább őrizetben. A 21., 23., 24. és 29. cikk továbbra is értelemszerűen alkalmazandó.

(4) A felelős tagállamhoz történő átadási eljárások biztosítása érdekében az őrizetben tartási körülmények és az őrizetben tartott személyekkel kapcsolatban alkalmazandó biztosítékok tekintetében a 2013/33/EU irányelv 9., 10. és 11. cikke alkalmazandó.

VI. SZAKASZ

Átadás

29. cikk

Szabályok és határidők

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek a megkereső tagállam részéről a felelős tagállamnak történő átadása a megkereső tagállam nemzeti joga szerint történik az érintett tagállamok egymás közötti konzultációját követően, a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban, de legkésőbb hat hónappal az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadását, vagy a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelő halasztó hatály esetén hat hónappal a fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos jogerős határozatot követően.

Ha a felelős tagállamnak történő átadás ellenőrzött útnak indítás formájában vagy kísérettel történik, a tagállamok biztosítják, hogy ez humánus módon, az alapvető jogok és az emberi méltóság teljes körű tiszteletben tartása mellett menjen végbe.

Szükség esetén a megkereső tagállam a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében elfogadott minta szerinti *laissez passer*-val látja el a kérelmezőt. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a *laissez-passer* formai kialakítására vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A felelős tagállam adott esetben tájékoztatja a megkereső tagállamot az érintett személy biztonságos megérkezéséről, vagy arról, hogy a megadott határidőn belül nem jelent meg.

(2) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, a felelős tagállam mentesül az érintett személy átvételére vagy visszavételére vonatkozó kötelezettség alól, és a felelősség a megkereső tagállamra hárul. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadásra az érintett személy szabadságvesztése miatt nem kerülhetett sor, illetve legfeljebb tizenhét hónapra, ha az érintett személy ismeretlen helyen tartózkodik.

(3) Amennyiben az érintett személyt tévedésből adták át vagy az átadás végrehajtása után az átadásra vonatkozó határozatot fellebbezés, vagy felülvizsgálat keretében megsemmisítették, az átadást végrehajtó tagállam haladéktalanul visszafogadja az érintett személyt.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közötti konzultáció és információcserre egységes feltételeit, különösen az elhalasztott vagy késedelemmel elvégzett átadások, hallgatóságos elfogadást követő átadások, kiskorúak vagy eltartott személyek átadása, valamint a felügyelt átadások eseteire vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

30. cikk

Az átadás költségei

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek a felelős tagállam részére történő átadásához szükséges költségeket az átadó tagállam viseli.

(2) Amennyiben téves átadás vagy az átadásra vonatkozó határozat fellebbezés vagy felülvizsgálat keretében való megsemmisítése következtében az érintett személyt vissza kell juttatni egy tagállamba, az átadást eredetileg végrehajtó tagállam viseli az érintett személynek a területére való visszajuttatásának költségeit.

(3) Az e rendelet alapján átadott személyeket nem lehet kötelezni az ilyen átadások költségeinek viselésére.

31. cikk

Releváns információk cseréje az átadás végrehajtását megelőzően

(1) A kérelmező, vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában említett más személy átadását végző tagállam közli a felelős tagállammal az átadandó személyre vonatkozó, azon személyes adatokat, amelyek alkalmasak, relevánsak és elegendők abból a kizárólagos célból, hogy a felelős tagállam illetékes hatóságai a nemzeti joggal összhangban képesek legyenek megfelelő segítséget – így az érintett személy létfontosságú érdekei védelmében azonnali egészségügyi ellátást – nyújtani az érintett személynek, valamint garantálni tudják számukra az e rendeletben, valamint más vonatkozó menekültügyi jogi eszközökben biztosított védelem és jogok folytonosságát. Ezen adatokat ésszerű idővel az átadás végrehajtását megelőzően közölni kell a felelős tagállammal annak érdekében, hogy az illetékes hatóságai számára a nemzeti joggal összhangban elegendő idő álljon rendelkezésre a szükséges intézkedések meghozatalára.

(2) Az átdadó tagállam – amennyiben ilyen információ a nemzeti joggal összhangban az illetékes hatóságok rendelkezésére áll – átad a felelős tagállamnak minden olyan információt, amely elengedhetetlen az átadandó személy jogainak biztosításához és azonnal felmerülő különleges igényeinek kielégítéséhez, különösen az alábbiakat:

- a) valamennyi olyan azonnali intézkedés, amelyeket a felelős tagállamnak meg kell hoznia annak érdekében, hogy az átadandó személy különleges igényeit megfelelően ki lehessen elégíteni, beleértve az esetlegesen szükséges azonnali egészségügyi ellátást is;
- b) adott esetben a befogadó tagállamban tartózkodó családtagok, hozzátartozók és a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személyek elérhetőségei;
- c) kiskorúak esetében az oktatásukkal kapcsolatos információk;
- d) a kérelmező életkorának meghatározása.

(3) Az e cikk alapján végzett információcserére csak a Bizottságnak az e rendelet 35. cikkével összhangban bejelentett hatóságok között, az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke szerint létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózaton keresztül kerülhet sor. A cserélt információ csak az e cikk (1) bekezdésében megállapított célokra használható fel, és tovább nem dolgozható fel.

(4) A tagállamok közötti információcsere elősegítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja az e cikkben előírt adatok átadását szolgáló formanyomtatványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az e cikk szerinti információcserére a 34. cikk (8)–(12) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazandók.

32. cikk

Egészségügyi adatok cseréje az átadás végrehajtását megelőzően

(1) Kizárólag egészségügyi gondozás vagy kezelés céljából – különös tekintettel a fogyatékkal élő személyekre, az időskorúakra, a várandós nőkre, a kiskorúakra, a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formáinak áldozataira vonatkozóan – az átdadó tagállam átadja az átadandó személy különleges igényeivel kapcsolatos – adott esetben a személy fizikai és szellemi állapotára vonatkozó – információkat is, amennyiben ezek az illetékes hatóság számára a nemzeti joggal összhangban rendelkezésre állnak. Ezen információt közös egészségügyi bizonyítványban kell átadni, amelyhez mellékelni kell a szükséges dokumentumokat. A felelős tagállam biztosítja, hogy e különleges igényeket megfelelően kezeljék, és biztosítják különösen az esetlegesen szükséges alapvető orvosi ellátást.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a közös egészségügyi bizonyítványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az átdadó tagállam kizárólag azt követően adhatja át a felelős tagállamnak az (1) bekezdésben említett információkat, hogy megkapta a kérelmező és/vagy az őt képviselő személy kifejezett hozzájárulását, vagy – amennyiben a kérelmező fizikailag vagy jogilag képtelen hozzájárulását adni – ezen átadás a kérelmező vagy más személy létfontosságú érdekeinek védelme érdekében szükséges. Az (1) bekezdésben említett információk átadásához történő hozzájárulás hiánya, beleértve a hozzájárulás megtagadását is, nem akadályozhatja az átadást.

(3) Az (1) bekezdésben említett, az egészségi állapotra vonatkozó személyes adatokat kizárólag a nemzeti jog vagy az illetékes nemzeti szervek által megállapított szabályok alapján orvosi titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó egészségügyi szakember vagy azzal egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó más személy dolgozhatja fel.

(4) Az e cikk alapján folytatott információcserére kizárólag a (3) bekezdésben említett egészségügyi szakemberek vagy más személyek között kerülhet sor. A cserélt információ csak az (1) bekezdésben megállapított célokra használható fel és tovább nem dolgozható fel.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e cikk (1) bekezdésében említett információcsere egységes feltételeit és gyakorlati szabályait. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) Az e cikk szerinti információcserére a 34. cikk (8)–(12) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazandók.

33. cikk

A korai előrejelzésre, a készülségre és a válságkezelésre vonatkozó mechanizmus

(1) Amennyiben – különösen az EMTH által a 439/2010/EU rendeletnek megfelelően összegyűjtött információ alapján – a Bizottság megállapítja, hogy e rendelet alkalmazása egy tagállam menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy nyomás megalapozott kockázatának felmerülése és/vagy egy tagállam menekültügyi rendszerének működésében jelentkező problémák miatt veszélybe kerülhet, az EMTH-val együttműködve ajánlásokat tesz az adott tagállam számára, amelyekben felhívja a tagállamot egy megelőző cselekvési terv elkészítésére.

Az érintett tagállam tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szándékában áll-e ilyen megelőző cselekvési tervet kidolgozni annak érdekében, hogy leküzdje a menekültügyi rendszerére nehezedő nyomást és/vagy kezelje az annak működésében jelentkező problémákat a nemzetközi védelmet kérő személyek alapvető jogai védelmének biztosítása mellett.

Egy tagállam saját hatáskörében és kezdeményezésére is készíthet megelőző cselekvési tervet és azt később felülvizsgálhatja. A megelőző cselekvési tervek kidolgozása során a tagállamok segítséget kérhetnek a Bizottságtól, más tagállamoktól, az EMTH-tól és más releváns uniós ügynökségtől.

(2) Amennyiben megelőző cselekvési terv kidolgozására kerül sor, az érintett tagállam azt benyújtja a Tanácsnak és a Bizottságnak, és annak végrehajtásáról rendszeresen jelentést tesz részükre. A Bizottság ezt követően tájékoztatja az Európai Parlamentet a megelőző cselekvési terv legfontosabb elemeiről. A Bizottság a terv végrehajtásáról jelentést nyújt be a Tanácsnak, és megküldi a végrehajtásról szóló jelentéseket az Európai Parlamentnek.

Az érintett tagállam meghoz minden ahhoz szükséges megfelelő intézkedést, hogy kezelni lehessen a menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy nyomással járó helyzeteket, vagy hogy biztosítani lehessen a feltárt hiányosságok orvoslását a helyzet rosszabbodása előtt. Amennyiben egy megelőző cselekvési terv olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek célja egy tagállam menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy, e rendelet alkalmazását esetlegesen veszélyeztető nyomás kezelése, a Bizottság az EMTH szakvéleményét kéri, mielőtt jelentést tenne az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) Amennyiben a Bizottság az EMTH elemzése alapján megállapítja, hogy a megelőző cselekvési terv végrehajtása nem orvosolta a feltárt hiányosságokat, vagy ha komoly kockázata áll fenn annak, hogy az érintett tagállam menekültügyi helyzete válsággá fokozódik, amely megelőző cselekvési tervvel valószínűleg nem orvosolható, a Bizottság – adott esetben az EMTH-val együttműködésben – felkérheti az érintett tagállamot, hogy dolgozzon ki válságkezelési cselekvési tervet, és szükség esetén készítse el ennek felülvizsgálatait is. A válságkezelési cselekvési tervnek a teljes folyamat során biztosítania kell az uniós menekültügyi vívmányoknak, különösen a nemzetközi védelmet kérelmezők alapvető jogainak való megfelelést.

A válságkezelési cselekvési terv kidolgozására irányuló felkérést követően az érintett tagállam a Bizottsággal és az EMTH-val együttműködésben haladéktalanul, de legkésőbb a felkérés időpontjától számított három hónapon belül kidolgozza a tervet.

Az érintett tagállam benyújtja a válságkezelési tervet, valamint legalább háromhavonta a végrehajtásáról szóló jelentést tesz a Bizottságnak és adott esetben a releváns érdekelt feleknek, például az EMTH-nak.

A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a válságkezelési cselekvési tervről, annak esetleges felülvizsgálatairól és a végrehajtásáról. E jelentésekben az érintett tagállam a válságkezelési cselekvési tervnek való megfelelés nyomon követése érdekében jelentést tesz egyes adatokról, például az eljárás időtartamáról, az őrizetben tartás körülményeiről, valamint a kérelmezők beáramlásával összefüggő befogadóképességről.

(4) A Tanács a korai előrejelzés, készség és válságkezelés e cikkben létrehozott folyamata során végig szorosan figyelemmel kíséri a helyzetet, és további információkat kérhet, valamint politikai iránymutatást adhat, különösképpen a helyzet sürgősségére és súlyosságára tekintettel, következésképpen annak szükségességével kapcsolatban is, hogy egy tagállam kidolgozzon-e megelőző cselekvési tervet vagy szükség esetén válságkezelési cselekvési tervet. Az Európai Parlament és a Tanács – ha helyénvalónak ítéli – a teljes folyamat során tarthat megbeszéléseket és adhat iránymutatást a szolidaritási intézkedésekre vonatkozóan.

VII. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

34. cikk

Információk megosztása

(1) Bármely tagállam kérelmére a tagállamok közlik a kérelmezőre vonatkozóan azokat a személyes adatokat, amelyek alkalmasak, relevánsak és elegendőek az alábbiakhoz:

- a) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása;
- b) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása;
- c) az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ csak a következőkre terjedhet ki:

- a) a kérelmező és adott esetben családtagjai, hozzátartozói, illetve a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyek személyes adatai (teljes név, adott esetben a korábbi név; becenév vagy álnév; jelenlegi és korábbi állampolgárság; születési idő és hely);
- b) személyazonosító és úti okmányok (szám, érvényesség, kibocsátás dátuma, kibocsátó hatóság, kibocsátás helye, stb.);
- c) egyéb, a kérelmező személyazonosságának megállapításához szükséges információk, beleértve a 603/2013/EU rendeletnek megfelelően rögzített ujjlenyomatot;

- d) a tartózkodási helyek és a megtett útvonalak;
- e) a tagállam által kibocsátott tartózkodásra jogosító engedélyek vagy vízumok;
- f) a kérelem benyújtásának helye;
- g) bármely korábbi nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontja, a jelenlegi kérelem benyújtásának időpontja, az eljárás jelenlegi szakasza, valamint az esetleges határozat.

(3) Továbbá, ha ez a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásához szükséges, a felelős tagállam kérheti a másik tagállamot, hogy tudassa vele a kérelmező kérelmének alapjául szolgáló indokokat, és, adott esetben, a kérelmezőre vonatkozóan hozott határozatok indokait. A másik tagállam megtagadhatja a választ a hozzá benyújtott kérelemre, ha a kért információk közlése feltehetően veszélyeztetné alapvető érdekeit, illetve az érintett személy vagy mások szabadságjogainak és alapvető jogainak védelmét. A kért információk közléséhez minden esetben a nemzetközi védelem kérelmezőjének a megkereső tagállam által beszerzett írásbeli hozzájárulására van szükség. Ebben az esetben a kérelmezőnek tudomással kell bírnia arról, hogy beleegyezése pontosan mely információra vonatkozik.

(4) Információ iránti megkeresés kizárólag egyedi nemzetközi védelem iránti kérelemhez kapcsolódóan küldhető. A megkeresés megállapítja az alapjául szolgáló indokokat, és amennyiben a cél annak ellenőrzése, hogy fennáll-e olyan követelmény, amely feltehetően a megkeresett tagállam felelősségét vonja maga után, ismerteti, hogy milyen bizonyítékon – beleértve a megbízható forrásból származó információkat arról, hogy a kérelmezők milyen módon és eszközökkel jutnak a tagállam területére – vagy a kérelmező nyilatkozatának mely meghatározott és ellenőrizhető részén alapul. Magától értetődik, hogy az ilyen, megbízható forrásból származó releváns információk önmagukban nem elegendőek egy tagállam e rendelet szerinti felelősségének meghatározásához, de hozzájárulhatnak az egy adott kérelmezőre vonatkozó egyéb utalások értékeléséhez.

(5) A megkeresett tagállam köteles öt héten belül válaszolni. A késedelmes válaszadást megfelelően meg kell indokolni. Az öthetes időtartam be nem tartása nem mentesíti a megkeresett tagállamot a válaszadás kötelessége alól. Amennyiben a maximális határidőt be nem tartó megkeresett tagállam által végzett vizsgálat olyan információt eredményez, amely szerint az említett tagállam a felelős, e tagállam nem hivatkozhat a 21., 23. és 24. cikkben megadott határidő lejártára az át- vagy visszavétel iránti megkeresés megtagadásának indoklásaként. Ebben az esetben az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés benyújtására vonatkozóan a 21., 23. és a 24. cikkben megadott határidők meghosszabbodnak a megkeresett tagállam válaszadással való késlekedésének megfelelő időtartammal.

(6) Információcserére valamely tagállam kérelmére kerül sor, és azon hatóságok között bonyolítható le, amelyek kijelölését a tagállamok a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban közölték a Bizottsággal.

(7) A cserélt információ csak az (1) bekezdésben megállapított célokra használható fel. Az ilyen információ – a típusától és a címzett hatóság hatáskörétől függően – minden egyes tagállamban csak a következő feladatok ellátásával megbízott hatóságokkal, törvényszékekkel és bíróságokkal közölhető:

- a) a felelős tagállam meghatározása;
- b) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása;
- c) az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítése.

(8) Az információt továbbító tagállam biztosítja, hogy az információ pontos és naprakész. Ha kitudódik, hogy az említett tagállam olyan információt továbbított, amely pontatlan, vagy amelyet nem kellett volna továbbítani, erről azonnal tájékoztatja a címzett tagállamokat. E tagállamok kötelesek kijavítani vagy megsemmisíteni az ilyen információt.

(9) A kérelmezőnek kérelem alapján joga van tájékoztatást kapni a személyét érintő feldolgozott adatokról.

Ha a kérelmező úgy találja, hogy az adatokat e rendelet vagy a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv megsértésével dolgozták fel, különösen, mert azok nem teljesek vagy pontatlanok, jogában áll azok kijavítását vagy megsemmisítését kérni.

Az adatokat kijavító vagy megsemmisítő hatóság, az esetnek megfelelően, tájékoztatja az információt továbbító vagy átvevő tagállamot.

A kérelmezőnek jogában áll keresetet benyújtani vagy panaszt tenni azon tagállam illetékes hatóságai, bíróságai, vagy törvényszékei előtt, amely megtagadta a rá vonatkozó adatokhoz való hozzáférést, vagy az ilyen adatok kijavításának vagy megsemmisítésének jogát.

(10) Minden érintett tagállamban a cserélt információ továbbítását és átvételét az érintett személyre vonatkozó egyedi adattalományban és/vagy nyilvántartásban rögzítik.

(11) A cserélt adatokat csak addig őrzi meg, amíg az adatcseréje célja szerint szükséges.

(12) Amennyiben az adatokat nem automatikusan dolgozzák fel, vagy nem tárolják, vagy nem szándékozzák egy adatállományba beírni, minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket, hogy hatékony ellenőrzésekkel biztosítsa e cikk betartását.

35. cikk

Illetékes hatóságok és források

(1) Minden tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot az e rendeletről és annak bármely módosításából eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős konkrét hatóságairól. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához és különösen az ahhoz szükséges forrásokkal, hogy az előírt határidőn belül válaszoljanak az információ iránti megkeresésekre, valamint a kérelmezők átvétele vagy visszavétele iránti megkeresésekre.

(2) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az (1) bekezdésben említett hatóságok nevét tartalmazó összesített jegyzéket. Amennyiben e jegyzék módosulna, a Bizottság évente egyszer közzéteszi a naprakésszé tett összesített jegyzéket.

(3) Az (1) bekezdésben említett hatóságok részesülnek az e rendelet alkalmazása tekintetében szükséges képzésben.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az (1) bekezdésben említett hatóságok közötti, a megkeresések, válaszok és minden írásbeli kapcsolattartás továbbítására szolgáló olyan megbízható elektronikus továbbítási csatornákat hoz létre, amelyek biztosítják, hogy az üzenete kézbesítéséről annak küldője automatikusan elektronikus visszaigazolást kap. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

36. cikk

Közigazgatási megállapodások

(1) A tagállamok kétoldalú alapon közigazgatási megállapodásokat alakíthatnak ki egymás között e rendelet végrehajtásának gyakorlati részleteire vonatkozóan, hogy elősegítsék a rendelet alkalmazását és fokozzák a hatékonyságát. Ezek a megállapodások kiterjedhetnek:

- a) az összekötő tisztviselők cseréjére;
- b) az eljárások egyszerűsítésére és az átadásra, valamint a kérelmezők átvétele vagy visszavétele iránti megkeresések megvizsgálására előírt határidők lerövidítésére.

(2) A tagállamok fenntarthatják a 343/2003/EK rendelet alapján megkötött közigazgatási megállapodásokat is. Amennyiben e megállapodások nem egyeztethetők össze e rendelettel, az érintett tagállamok úgy módosítják azokat, hogy megszűnjenek a feltárt összeegyeztethetlenségek.

(3) Az érintett tagállamok az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodások megkötését vagy módosítását megelőzően konzultálnak a Bizottsággal a megállapodás és e rendelet összeegyeztethetőségéről.

(4) Ha a Bizottság az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodásokat e rendelettel összeegyeztethetetlennek tartja, erről ésszerű időn belül értesíti az érintett tagállamokat. A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy ésszerű időn belül úgy módosítsák az érintett megállapodást, hogy megszűnjenek a feltárt összeegyeztethetlenségek.

(5) A tagállamok az (1) bekezdésben említett valamennyi megállapodásról, azok felmondásáról vagy módosításáról értesítik a Bizottságot.

VIII. FEJEZET

EGYEZTETÉS

37. cikk

Egyeztetés

(1) Amennyiben a tagállamok egy e rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdésre vonatkozó vitát nem tudnak megoldani, a (2) bekezdésben előírt egyeztetési eljárásról folyamodhatnak.

(2) Az egyeztetési eljárást a jogvitában álló egyik tagállam kérésére kell kezdeményezni a 44. cikkben létrehozott bizottság elnökénél. Az egyeztetési eljárás alkalmazásához történő hozzájárulásukkal a tagállamok vállalják, hogy a javasolt megoldást a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik.

A bizottság elnöke kijelöli a bizottság három olyan tagját, akik három, a vitában részt nem vevő tagállamot képviselnek. A kijelölt személyek írásban vagy szóban megkapják a felek érveit, valamint – amennyiben szükséges – szavazást követően egy hónapon belül javaslatot tesznek a megoldásra.

A megbeszélésen a bizottság elnöke vagy helyettese elnököl. Álláspontját előterjesztheti, de a szavazásban nem vesz részt.

A javasolt megoldás – akár elfogadják, akár elutasítják azt a felek – végleges és megváltoztathatatlan.

IX. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

38. cikk

Adatbiztonság és adatvédelem

A tagállamok meghoznak valamennyi megfelelő intézkedést az átadott személyes adatok védelmének biztosítása és különösen a feldolgozott adatokhoz való jogellenes vagy engedély nélküli hozzáférésnek vagy azok jogellenes vagy engedély nélküli közzétételének, megváltoztatásának vagy elvesztésének elkerülése érdekében.

Minden tagállam rendelkezik arról, hogy a 95/46/EK irányelv 28. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt nemzeti felügyelő hatóság vagy hatóságok függetlenül, a vonatkozó nemzeti joggal összhangban nyomon kövesse vagy kövessék az érintett tagállam által az e rendeletnek megfelelően végzett személyesadat-feldolgozás jogszerűségét.

39. cikk

Titoktartás

A tagállamok biztosítják, hogy a 35. cikkben említett hatóságokat a munkájuk során birtokukba jutott valamennyi információ vonatkozásában kötelezzék a nemzeti jog által meghatározott titoktartási szabályok.

40. cikk

Szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletnek megfelelően feldolgozott adatokkal való visszaélés szankciókkal – ideértve a hatékony, arányos és visszatartó erejű, a nemzeti joggal összhangban lévő közigazgatási és/vagy büntetőjogi szankciókat is – büntetendő legyen.

41. cikk

Átmeneti intézkedések

Amennyiben egy kérelmet a 49. cikk második bekezdésében említett időpontot követően nyújtottak be, figyelembe kell venni azokat az eseményeket, amelyek valószínűleg maguk után vonják egy tagállam e rendelet szerinti felelősségét még akkor is, ha azok az említett időpontot megelőzik, kivéve a 13. cikk (2) bekezdésében említett eseményeket.

42. cikk

A határidők számítása

Az e rendeletben előírt határidőket a következőképpen kell számítani:

a) amennyiben a napokban, hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartamot attól az időponttól számítják, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, az a nap, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, nem számít bele a szóban forgó időtartamba;

b) a hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartam annak a napnak a végén fejeződik be, amely az utolsó héten vagy hónapban a hét ugyanazon napja, vagy megegyezik azzal a nappal, amelyen az az esemény bekövetkezett, vagy az a cselekmény megtörtént, amelytől az időtartamot számítják. Ha egy hónapokban kifejezett időtartam során az utolsó hónapban nincs olyan nap, amikor az időtartamnak le kell járnia, az időtartam annak a hónapnak az utolsó napján ér véget;

c) a határidők magukban foglalják a szombatokat és a vasárnapokat, valamint az érintett tagállam összes törvényes munkaszüneti napját is.

43. cikk

Területi hatály

A Francia Köztársaság tekintetében e rendeletet csak európai területeire kell alkalmazni.

44. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

45. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól az e rendelet hatálybalépésétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk (5) bekezdése és a 16. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

46. cikk

Nyomon követés és értékelés

A Bizottság, legkésőbb 2016. július 21-ig jelentést tesz az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet alkalmazásáról, és adott esetben javaslatot tesz a szükséges módosításokra. A tagállamok legkésőbb hat hónappal az említett határidő lejáratá előtt eljuttatnak a Bizottsághoz minden olyan információt, amely a jelentés elkészítéséhez szükséges.

Az említett jelentés benyújtását követően a Bizottság az e rendelet alkalmazásáról szóló jelentését a 603/2013/EU rendelet 40. cikkében előírt Eurodac-rendszer felállításáról szóló jelentésekkel együtt nyújtja be az Európai Parlament és a Tanács részére.

47. cikk

Statisztikák

A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló. 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (4) bekezdésével

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban a Szerződéseknél megfelelően.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. SHATTER

összhangban a tagállamok közlik a Bizottsággal (Eurostat) az 1560/2003/EK rendelet alkalmazásával kapcsolatos statisztikákat.

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 343/2003/EK rendelet hatályát veszti.

Az 1560/2003/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése, 13., 14. és 17. cikke hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre vagy cikkekre történő utalásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni és a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

49. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet minden olyan nemzetközi védelem iránti kérelemre alkalmazni kell, amelyet a hatálybalépését követő hatodik hónap első napjától nyújtottak be, és attól az időponttól minden átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre is érvényes, függetlenül a kérelem benyújtásának időpontjától. Az említett időpont előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamot a 343/2003/EK rendeletben megállapított feltételek szerint határozzák meg.

Az e rendeletben a 603/2013/EU rendeletre, a 2013/32/EU irányelvre és a 2013/33/EU irányelvre való hivatkozásokat a 2725/2000/EK⁽²⁾ rendeletre, a 2003/9/EK⁽³⁾ és a 2005/85/EK irányelvre⁽⁴⁾ való hivatkozásként kell értelmezni ez utóbbiak alkalmazásának befejező időpontjáig.

⁽¹⁾ HL L 199., 2007.7.31., 23. o.

⁽²⁾ A Tanács 2725/2000/EK rendelete (2000. december 11.) a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról (HL L 316., 2000.12.15., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2003/9/EK irányelve (2003. január 27.) a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról (HL L 31., 2003.2.6., 18. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátus megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól (HL L 326., 2005.12.13., 13. o.).

*I. MELLÉKLET***Hatályon kívül helyezett rendeletek (utalás a 48. cikkben)**

343/2003/EK tanácsi rendelet

(HL L 50., 2003.2.25., 1. o.)

1560/2003/EK bizottsági rendelet, csak a 11. cikk (1) bekezdése, a 13., 14. és 17. cikk

(HL L 222., 2003.9.5., 3. o.)

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk a) pontja	2. cikk a) pontja
2. cikk c) pontja	—
2. cikk c) pontja	2. cikk b) pontja
2. cikk d) pontja	2. cikk c) pontja
2. cikk e) pontja	2. cikk d) pontja
2. cikk f) pontja	2. cikk e) pontja
2. cikk g) pontja	2. cikk f) pontja
—	2. cikk h) pontja
—	2. cikk i) pontja
2. cikk h) pontja	2. cikk j) pontja
2. cikk i) pontja	2. cikk g) pontja
—	2. cikk k) pontja
2. cikk j) és k) pontja	2. cikk l) és m) pontja
—	2. cikk n) pontja
3. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdése
3. cikk (2) bekezdése	17. cikk (1) bekezdése
3. cikk (3) bekezdése	3. cikk (3) bekezdése
3. cikk (4) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése, bevezető szöveg
—	4. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontja
—	4. cikk (2) és (3) bekezdése
4. cikk (1)–(5) bekezdése	20. cikk (1)–(5) bekezdése
—	20. cikk (5) bekezdése, harmadik albekezdés
—	5. cikk
—	6. cikk
5. cikk (1) bekezdése	7. cikk (1) bekezdése
5. cikk (2) bekezdése	7. cikk (2) bekezdése
—	7. cikk (3) bekezdése
6. cikk, első bekezdés	8. cikk (1) bekezdése
—	8. cikk (3) bekezdése
6. cikk, második bekezdés	8. cikk (4) bekezdése
7. cikk	9. cikk

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
8. cikk	10. cikk
9. cikk	12. cikk
10. cikk	13. cikk
11. cikk	14. cikk
12. cikk	15. cikk
—	16. cikk
13. cikk	3. cikk (2) bekezdése
14. cikk	11. cikk
15. cikk (1) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
15. cikk (2) bekezdése	16. cikk (1) bekezdése
15. cikk (3) bekezdése	8. cikk (2) bekezdése
15. cikk (4) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, negyedik albekezdés
15. cikk (5) bekezdése	8. cikk (5) és (6) bekezdése, valamint a 16. cikk (2) bekezdése
16. cikk (1) bekezdésének a) pontja	18. cikk (1) bekezdésének a) pontja
16. cikk (1) bekezdésének b) pontja	18. cikk (2) bekezdése
16. cikk (1) bekezdésének c) pontja	18. cikk (1) bekezdésének b) pontja
A 16. cikk (1) bekezdésének d) pontja	18. cikk (1) bekezdésének c) pontja
16. cikk (1) bekezdésének e) pontja	18. cikk (1) bekezdésének d) pontja
16. cikk (2) bekezdése	19. cikk (1) bekezdése
16. cikk (3) bekezdése	19. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
—	19. cikk (2) bekezdése, második albekezdés
16. cikk (4) bekezdése	19. cikk (3) bekezdése
—	19. cikk (3) bekezdése, második albekezdés
17. cikk	21. cikk
18. cikk	22. cikk
19. cikk (1) bekezdése	26. cikk (1) bekezdése
19. cikk (2) bekezdése	26. cikk (2) bekezdése, valamint a 27. cikk (1) bekezdése
—	27. cikk (2)–(6) bekezdése
19. cikk (3) bekezdése	29. cikk (1) bekezdése
19. cikk (4) bekezdése	29. cikk (2) bekezdése
—	29. cikk (3) bekezdése
19. cikk (5) bekezdése	29. cikk (4) bekezdése
20. cikk (1) bekezdése, bevezető szöveg	23. cikk (1) bekezdése
—	23. cikk (2) bekezdése
—	23. cikk (3) bekezdése

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
—	23. cikk (4) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének a) pontja	23. cikk (5) bekezdése, első albekezdés
—	24. cikk
20. cikk (1) bekezdésének b) pontja	25. cikk (1) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének c) pontja	25. cikk (2) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének d) pontja	29. cikk (1) bekezdése, első albekezdés
20. cikk (1) bekezdésének e) pontja	26. cikk (1) és (2) bekezdése, 27. cikk (1) bekezdése, 29. cikk (1) bekezdése, második és harmadik albekezdés
20. cikk (2) bekezdése	29. cikk (2) bekezdése
20. cikk (3) bekezdése	23. cikk (5) bekezdése, második albekezdés
20. cikk (4) bekezdése	29. cikk (4) bekezdése
—	28. cikk
—	30. cikk
—	31. cikk
—	32. cikk
—	33. cikk
21. cikk (1)–(9) bekezdése	34. cikk (1)–(9) bekezdése, első–harmadik albekezdés
—	34. cikk (9) bekezdése, negyedik albekezdés
21. cikk (10)–(12) bekezdése	34. cikk (10)–(12) bekezdése
22. cikk (1) bekezdése	35. cikk (1) bekezdése
—	35. cikk (2) bekezdése
—	35. cikk (3) bekezdése
22. cikk (2) bekezdése	35. cikk (4) bekezdése
23. cikk	36. cikk
—	37. cikk
—	40. cikk
24. cikk (1) bekezdése	—
24. cikk (2) bekezdése	41. cikk
24. cikk (3) bekezdése	—
25. cikk (1) bekezdése	42. cikk
25. cikk (2) bekezdése	—
26. cikk	43. cikk

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
27. cikk (1) és (2) bekezdése	44. cikk (1) és (2) bekezdése
27. cikk (3) bekezdése	—
—	45. cikk
28. cikk	46. cikk
—	47. cikk
—	48. cikk
29. cikk	49. cikk

Az 1560/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
11. cikk (1) bekezdése	—
13. cikk (1) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
13. cikk (2) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, második albekezdés
13. cikk (3) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, harmadik albekezdés
13. cikk (4) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
14. cikk	37. cikk
17. cikk (1) bekezdése	9. és 10. cikk, 17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
17. cikk (2) bekezdése	34. cikk (3) bekezdése

A TANÁCS, AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy – kezdeményezési jogának sérelme nélkül – miután a Bíróság ítéletet hoz a C-648/11. sz. MA és társai kontra Secretary of State for the Home Department ügyben, de legkésőbb a Dublini Rendelet 46. cikkében meghatározott időpontig mérlegelje a Dublini Rendelet átdolgozása 8. cikke (4) bekezdésének módosítását. Az Európai Parlament és a Tanács ezt követően gyakorolni fogja jogalkotói hatásköreit, mégpedig a gyermekek érdekeit a legnagyobb mértékben figyelembe véve.

A Bizottság a kompromisszum szellemében és a javaslat haladéktalan elfogadásának biztosítása érdekében elfogadja e felkérés mérlegelését, amelyre azonban az adott különleges körülményekhez kötődő olyan felkérésként tekint, amely nem teremt precedenst.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/32/EU IRÁNYELVE

(2013. június 26.)

a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az irányelvet át kell dolgozni.

(2) A közös európai menekültügyi rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika részét képezi az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Unióban. E politikának a tagállamok közötti szolidaritás és a felelősség igazságos elosztásának elvén – ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is – kell alapulnia.

(3) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy törekszik az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán nyugvó közös európai menekültügyi rendszer létrehozására, ezzel megerősíti a visszaküldés tilalmának elvét, és biztosítja, hogy senkit ne küldjenek vissza olyan helyre, ahol üldözöttségnek van kitéve.

(4) A tamperei következtetések előírják, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek rövid távon a tagállamokban a tisztességes és hatékony menekültügyi eljárások közös normáira, hosszú távon pedig az Unión belül egy közös menekültügyi eljáráshoz vezető uniós szabályokra is ki kell terjednie.

(5) A közös európai menekültügyi rendszer első szakasza a Szerződésekben meghatározott jogi aktusok – többek között a 2005/85/EK irányelv, a menekültügyi eljárásokra vonatkozó első intézkedés – elfogadásával valósult meg.

(6) Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a Hágai Programot, amely kitűzte a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területén a 2005–2010-es időszakban megvalósítandó célokat. E tekintetben a Hágai Program arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy zárja le az első szakasz során elfogadott jogi aktusok értékelését, valamint terjessze az Európai Parlament és a Tanács elé a közös európai menekültügyi rendszer második szakaszának jogi aktusait és intézkedéseit. A Hágai Programmal összhangban a közös európai menekültügyi rendszer létrehozása érdekében követendő cél egy közös menekültügyi eljárás és az egész Unióban érvényes, egységes jogállás kialakítása.

(7) A 2008. október 16-án elfogadott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban az Európai Tanács megállapította, hogy a védelem nyújtása tekintetében továbbra is jelentős különbségek mutatkoznak a tagállamok között, ezért a Hágai Programban előírt közös európai menekültügyi rendszer befejezése céljából új kezdeményezéseket sürgetett, ideértve a közös garanciákat magában foglaló egységes menekültügyi eljárás létrehozását is.

⁽¹⁾ HL C 24., 2012.1.28., 79. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. április 6-i álláspontja (HL C 296. E., 2012.10.2., 184. o.) és a Tanács 2013. június 6-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.

- (8) Az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén elfogadta a Stockholmi Programot, amely ismételt hangsúlyozta egy közös és szolidáris védelmi terület 2012-ig történő létrehozása melletti elkötelezettségét, amely terület alapja a közös menekültügyi eljárás és a nemzetközi védelemben részesülők egységes, magas védelmi normákon, valamint tisztességes és hatékony eljárásokon alapuló egységes jogállása képezi. A Stockholmi Program megerősítette, hogy a nemzetközi védelemre szorulóknak hozzáférést kell biztosítani a jogilag megbízható és hatékony menekültügyi eljárásokhoz. A Stockholmi Programmal összhangban az egyének számára – függetlenül attól, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmüket mely tagállamban nyújtották be – ugyanolyan bánásmódot kell biztosítani az eljárási szabályok és a jogállás meghatározása tekintetében. A célkitűzés az, hogy a hasonló eseteket hasonló módon kezeljék, és az eredmény megegyező legyen.
- (9) Mozgósítani kell az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EMTH) erőforrásait, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a közös európai menekültügyi rendszer második szakaszában előírt szabályok végrehajtására irányuló tagállami erőfeszítésekhez, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek nemzeti menekültügyi rendszerére – főként földrajzi elhelyezkedésük és népességi helyzetük miatt – különös nyomás nehezedik.
- (10) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük az EMTH vonatkozó iránymutatásait is.
- (11) A kérelmezők nemzetközi védelem iránti igényei a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelve⁽¹⁾ átfogó és hatékony értékelésének biztosításához a nemzetközi védelem megadására és visszavonására alkalmazandó eljárások uniós keretnek az egyetlen eljárás elvén kell alapulnia.
- (12) Ezen irányelv fő célkitűzése, hogy továbbfejlessze a tagállamokban a nemzetközi védelem megadására és visszavonására alkalmazott eljárások szabályait egy közös uniós menekültügyi eljárás létrehozása céljából.
- (13) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárások szabályainak közelítése elősegíti a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti másodlagos mozgásának korlátozását – amennyiben az ilyen mozgást a jogi keretek között fennálló különbségek okozzák –, valamint a 2011/95/EU irányelv tagállami alkalmazására vonatkozó egységes feltételek kialakítását.
- (14) A tagállamoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn a tagállamoktól nemzetközi védelmet kérő, harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek tekintetében, amennyiben az ilyen kérelem alapjául az szolgál, hogy az érintett személy a 2011/95/EU irányelv értelmében nemzetközi védelemre szorulóknak minősül.
- (15) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat olyan nemzetközi jogi eszközökben előírt kötelezettségek terhelik, amelyeknek azok részes felei.
- (16) Elengedhetetlen, hogy valamennyi nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos határozatot a tények alapján, továbbá első fokon olyan hatóságok hozzák meg, amelyek személyezete a nemzetközi védelemmel kapcsolatos területen megfelelő tudással rendelkezik, vagy az ehhez szükséges képzésben részesült.
- (17) Annak érdekében, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálata és a döntéshozatal objektív és pártatlan legyen, szükséges, hogy az ezen irányelvben meghatározott eljárások keretében eljáró szakemberek a vonatkozó szakmai etikai elveknek megfelelően végezzék tevékenységüket.
- (18) A tagállamoknak és a nemzetközi védelmet kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében a lehető legrövidebb időn belül határozat szülessen.
- (19) Annak érdekében, hogy az eljárás teljes időtartamát bizonyos esetekben le lehessen rövidíteni, a tagállamok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy nemzeti igényeiknek megfelelően egyes kérelmeket kiemelten kezeljenek és más, korábban beadott kérelmek előtt bíráljanak el, tiszteletben tartva azonban az általánosan alkalmazandó eljárási határidőket, elveket és garanciákat.
- (20) Bizonyos pontosan meghatározott körülmények esetén, amikor valamely kérelem feltehetőleg megalapozatlan, vagy súlyos aggályokat vet fel a nemzetbiztonság vagy a közrend szempontjából, a tagállamok számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy felgyorsíthassák a vizsgálati eljárást, többek között úgy, hogy az eljárás egyes lépéseire rövidebb, de ésszerű határidőt határoznak meg, ügyelve azonban arra, hogy a vizsgálat megfelelő és teljes körű legyen, és a kérelmező tekintetében ténylegesen érvényesüljenek az ezen irányelvben meghatározott alapelvek és biztosítékok.

(¹) HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

- (21) Amennyiben a kérelmezőnek megfelelő indoka van, a beutazási okmányok hiánya vagy a hamis okmányok használata nem vonja automatikusan maga után a határon folytatandó eljárások vagy gyorsított eljárás alkalmazását.
- (22) Továbbá, a tagállamoknak és a kérelmezőknek egyaránt érdekében áll, hogy a nemzetközi védelmi igényeket már első fokon pontosan felismerjék. E célból a kérelmezőket – sajátos körülményeik figyelembevételével – első fokon ingyenes jogi és eljárási tájékoztatással kell ellátni. E tájékoztatásnak többek között lehetővé kell tennie, hogy a kérelmezők jobban megértsék az eljárást, így elősegítve számukra a vonatkozó kötelezettségek betartását. Aránytalan lenne megkövetelni, hogy a tagállamok kizárólag képzett ügyvédek révén biztosítsák e tájékoztatást. Ezért a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megválasszák e tájékoztatás legmegfelelőbb módjait, például nem kormányzati szervezetek, kormányzati hatóságok szakemberei vagy speciális állami szolgáltatók révén.
- (23) A fellebbezési eljárásokban – bizonyos feltételektől függően – a kérelmezők számára a nemzeti jog által arra feljogosított személy általi ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselést kell biztosítani. Továbbá, a kérelmezők számára az eljárás valamennyi szakaszában jogot kell biztosítani arra, hogy saját költségeikre a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett jogi tanácsadóval vagy egyéb tanácsadóval konzultáljanak.
- (24) A közrend fogalmába beletartozhat többek között valamely súlyos bűncselekmény elkövetése miatti büntetőítélet.
- (25) Annak érdekében, hogy a genfi egyezmény 1. cikke értelmében menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosultként védelemre szoruló személyek pontosan azonosíthatóak legyenek, valamennyi kérelmező számára hatékony hozzáférést kell biztosítani az eljárásokhoz, az ügyük szempontjából szükséges tények bemutatása érdekében lehetővé kell tenni számukra az hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságokkal való együttműködést, valamint és megfelelő kommunikációt, valamint és megfelelő eljárási garanciákat kell biztosítani számukra ahhoz, hogy ügyüket az eljárás valamennyi szakaszában folytathassák. A nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárásoknak továbbá a kérelmezők számára alapesetben biztosítaniuk kell legalább: az eljáró hatóság döntéséig a területen maradáshoz való jogot; az ügy bemutatásához a tolmácsolási szolgáltatáshoz való hozzáférés jogát, amennyiben a hatóságok általi meghallgatásra kerül sor; a lehetőséget az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (a továbbiakban: az UNHCR) képviselőjével és a nemzetközi védelmet kérelmezők számára tanácsadást és segítséget biztosító szervezetekkel való kapcsolattartásra; a döntésről való megfelelő értesítéshez és az e döntésre vonatkozó ténybeli és jogi indokoláshoz fűződő jogot; a jogi vagy egyéb tanácsadóval folytatott konzultáció lehetőségét; az ahhoz fűződő jogot, hogy az eljárás döntő mozzanataikor jogi helyzetéről olyan nyelven kapjanak tájékoztatást, amelyet megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért; valamint elutasító határozat esetén a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot.
- (26) A vizsgálati eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosítása céljából, a nemzetközi védelmet kérelmező személyekkel elsőként kapcsolatba kerülő – különösen a szárazföldi és tengeri határok felügyeletét ellátó vagy a határellenőrzést végző – tisztviselők számára releváns tájékoztatást kell adni és megfelelő képzést kell biztosítani arról, hogyan ismerjék fel és kezeljék a nemzetközi védelem iránti kérelmeket, többek között kellőképpen figyelembe véve az EMTH által kidolgozott vonatkozó iránymutatásokat. E tisztviselőknek el kell tudniuk látni az ország területén – ideértve a tagállamok határát, felségvizeit vagy tranzitónait is – tartózkodó, nemzetközi védelemért folyamodó harmadik országbeli állampolgárokat vagy hontalan személyeket a szükséges információval arra vonatkozóan, hogy hol és hogyan nyújthatnak be nemzetközi védelem iránti kérelmet. Amennyiben az említett személyek a tagállam felségvizein tartózkodnak, a szárazföldre kell szállítani őket, és ezen irányelvvel összhangban el kell bírálni kérelmüket.
- (27) Tekintettel arra, hogy azok a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek, akik kifejezték azon kívánságukat, hogy nemzetközi védelem iránt folyamodjanak, nemzetközi védelmet kérelmezőknek tekintendők, meg kell felelniük az ezen irányelvben és a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott kötelezettségeknek, és élvezniük kell az ezen irányelvekben meghatározott jogokat. Ennek érdekében a tagállamoknak a lehető legkorábban nyilvántartásba kell venniük a tény, hogy e személyek nemzetközi védelem kérelmezői.
- (28) A vizsgálati eljárás határátkelőhelyeken és őrizeti létesítményekben történő igénybevételenek megkönnyítése érdekében információkat kell biztosítani a nemzetközi védelem kérelmezésének lehetőségéről. A tolmácsolás megszervezése révén biztosítani kell a szükséges alapvető kommunikációt ahhoz, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok megérthessék, ha az egyének nemzetközi védelmet kívánnak kérelmezni.
- (29) Egyes kérelmezőknek különleges eljárási garanciákra lehet szükségük, például életkoruk, nemük, szexuális irányultságuk, nemi identitásuk, fogyatékoságuk, súlyos betegségek, mentális zavarai vagy az általuk elszenvedett

(¹) Lásd e Hivatalos Lap 96 oldalát.

- kínzás, nemi erőszak vagy bármely egyéb súlyos pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak következményei miatt. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezőket még az elsőfokú határozathozatal előtt beazonosítsák. Ezen kérelmezők számára megfelelő támogatást – többek között elegendő időt – kell biztosítani az eljárásokhoz való hatékony hozzáférésük szükséges feltételeinek megteremtése érdekében, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelmük alátámasztására szolgáló körülmények bemutatásához.
- (30) Amennyiben valamely, különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezőnek gyorsított vagy a határon lefolytatandó eljárás keretében nem lehet megfelelő támogatást biztosítani, a kérelmezőt fel kell menteni ezen eljárások alól. Az ilyen, a gyorsított vagy a határon lefolytatandó eljárások alkalmazását esetlegesen kizáró különleges eljárási garanciák egyúttal azt is jelentik, hogy a kérelmező számára – amennyiben a fellebbezése nem automatikusan felfüggesztő hatályú – további biztosítékokat kell nyújtani annak érdekében, hogy a jogorvoslat az ő egyedi esetében is hatékony legyen.
- (31) A kínzás vagy egyéb súlyos testi és pszichikai erőszakos cselekmény – ideértve a nemi alapú erőszakot is – tüneteinek és jeleinek az ezen irányelvben foglalt eljárásokban történő feltárásával és dokumentálásával foglalkozó nemzeti intézkedéseket többek között a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód hatékony kivizsgálásáról és dokumentálásáról szóló iránymutatásra (az isztambuli jegyzőkönyv) lehet alapozni.
- (32) A nő és férfi kérelmezők közötti tényleges egyenlőség biztosítása céljából a vizsgálati eljárásokat nemek szerint kell differenciálni. A személyes meghallgatásokat különösen olyan formában kell megszervezni, amely mind a nő, mind a férfi kérelmezők számára lehetővé teszi, hogy beszámolhassanak a korábbi nemi alapú üldöztetésük során átélt megpróbáltatásaikról. A nemekkel kapcsolatos igények összetettségét kellőképpen figyelembe kell venni a biztonságos harmadik ország, a biztonságos származási ország, illetve az ismételt kérelem elvén alapuló eljárásokban.
- (33) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk, az Európai Unió Alapjogi Chartájával (Charta) és az Egyesült Nemzetek 1989-es gyermekjogi egyezményével összhangban. A gyermek mindenek felett álló érdekének mérlegelésekor a tagállamoknak többek között kellő figyelmet kell fordítaniuk a gyermek jólétére és szociális fejlődésére, beleértve a gyermek háttérét is.
- (34) A nemzetközi védelmi igények vizsgálatára alkalmazott eljárásoknak lehetővé kell tenniük, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok elvégezhesék a nemzetközi védelem iránti kérelmek alapos vizsgálatát.
- (35) Amennyiben a kérelem feldolgozásának keretében a tagállamok a kérelmező átvizsgálásához folyamodnak, az átvizsgálást a kérelmezővel megegyező nemű személynek kell végeznie. Ez azonban nem érinti a nemzeti jog alapján biztonsági okokból végzett motozást.
- (36) Abban az esetben, ha a kérelmező új bizonyítékot vagy érvet nem tartalmazó ismételt kérelmet nyújt be, aránytalan volna arra kötelezni a tagállamokat, hogy egy új, teljes körű vizsgálati eljárást folytassanak le. Ezekben az esetekben a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy a *res judicata* elvvel összhangban egy kérelmet elfogadhatóság hiányában elutasítsanak.
- (37) Amennyiben a kérelem érdemét érintő időben történő meghallgatás lefolytatásában az eljáró hatóság személyzetén kívül valamely más hatóság személyzete is részt vesz, az „időben” kifejezést a 31. cikkben meghatározott határidők fényében kell értelmezni.
- (38) Számos nemzetközi védelem iránti kérelmet a kérelmező belépésére irányuló döntést megelőzően a tagállamok határain vagy tranzitónáiban nyújtanak be. A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy olyan elfogadhatósági és/vagy érdemi vizsgálati eljárásokat biztosítsanak, amelyek jól meghatározott feltételek mellett lehetővé tennék a kérelmek e helyszíneken történő elbírálását.
- (39) Annak meghatározásakor, hogy a kérelmező származási országában bizonytalan-e a helyzet, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy megfelelő forrásokból – így például az EMTH-tól, az UNHCR-től, az Európa Tanácstól vagy egyéb releváns nemzetközi szervezetektől – pontos és naprakész információkat kapjanak. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy az eljárás lezárásának bármilyen okból történő elhalasztása a 2011/95/EU irányelvben és a Charta 41. cikkében előírt kötelezettségeiknek teljeskörűen megfeleljen, és ne sértse az ezen irányelv által az eljárások hatékonyságának és tisztességességének biztosítása érdekében előírt rendelkezéseket.
- (40) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megalapozottságának vizsgálatakor a fő szempont a kérelmező biztonsága a származási országban. Amennyiben egy harmadik ország biztonságos származási országnak tekinthető, a tagállamok azt biztonságosnak nyilváníthatják, és egy adott kérelmező vonatkozásában feltételezhetik annak biztonságát, kivéve, ha a kérelmező ennek ellentmondó jelekre hívja fel a figyelmet.

- (41) Tekintettel a harmadik országok állampolgárainak és hontalan személyeknek nemzetközivédelemre jogosult személyként való elismerésének terén elért harmonizálás szintjére, közös feltételeket kell meghatározni a harmadik országoknak biztonságos származási országgá nyilvánítására vonatkozóan.
- (42) Egy harmadik országnak az ezen irányelv céljából való biztonságos származási országgá nyilvánítása nem jelent teljes garanciát azon ország állampolgárainak biztonságára nézve. A minősítés alapjául szolgáló értékelés természeténél fogva csak az adott országban fennálló általános polgári, jogi és politikai körülményeket, valamint azt tudja figyelembe venni, hogy az üldöztetésért, kínzásért vagy embertelen és megalázó bánásmódot vagy büntetésért felelős személyeket felelősségre vonják-e a gyakorlatban, ha megállapítják a felelősségüket az adott országban. Ezért fontos, hogy amennyiben egy kérelmező alá támasztja, hogy érvényes okok alapján az az ország az ő adott körülményei között nem tekinthető biztonságosnak, az ország biztonságossá nyilvánítását a továbbiakban az ő esete vonatkozásában nem lehet relevánsnak tekinteni.
- (43) A tagállamok minden kérelmet érdemben vizsgálnak meg, azaz értékelik, hogy a szóban forgó kérelmező a 2011/95/EU irányelvvel összhangban jogosult-e nemzetközi védelemre, kivéve, ha ezen irányelv másként rendelkezik, különösen, ha ésszerűen feltételezhető, hogy egy másik ország elvégzi a vizsgálatot, vagy megfelelő védelmet nyújt. A tagállamok különösen akkor nem kötelesek elvégezni a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi értékelését, amennyiben az első menedékjogot nyújtó ország a kérelmezőnek menekült jogállást, vagy egyéb megfelelő védelmet biztosított, és a kérelmezőt ez az ország visszafogadja.
- (44) A tagállamok nem kötelezhetőek a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi elbírálására, ha a kérelmezőről – a nemzeti jog által meghatározottak szerint egy harmadik országhoz fűződő elégséges kapcsolata alapján – ésszerűen feltételezhető, hogy abban a harmadik országban védelmet kérhet, továbbá megalapozottan vélhető, hogy a szóban forgó ország be- vagy visszafogadja a kérelmezőt. A tagállamok ez alapján kizárólag akkor járhatnak el, ha ez a kérelmező az érintett harmadik országban biztonságban lenne. A kérelmezők másodlagos mozgásának elkerülése érdekében a tagállamoknak közös elveket kell kidolgozniuk a harmadik országok biztonságának tekintésére vagy nyilvánítására vonatkozóan.
- (45) Továbbá, egyes, különösen magas szintű emberi jogi és menekültvédelmi előírásokat követő, európai harmadik országok tekintetében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen európai harmadik országból a területükre belépő kérelmezők esetében a nemzetközi védelem iránti kérelmeket ne, vagy ne teljes egészében kelljen megvizsgálniuk.
- (46) Amennyiben a tagállamok a biztonságos ország fogalmát eseti alapon alkalmazzák, vagy a biztonságos országokat tartalmazó listákat állítanak össze, figyelembe kell venniük többek között az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozásáról szóló, 2010. május 19-i 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ említett iránymutatásokat és operatív kézikönyveket és a származási országokra vonatkozó információkat és tevékenységeket, ideértve az EMTH származási országokról szóló jelentéseivel kapcsolatos módszertant; valamint az UNHCR vonatkozó iránymutatásait.
- (47) A biztonságos származási ország és a biztonságos harmadik ország, valamint a biztonságos európai harmadik ország fogalmának tagállami alkalmazásával kapcsolatos rendszeres információcsere, valamint az e fogalmak tagállamok általi alkalmazásának Bizottság általi rendszeres felülvizsgálata elősegítésének, továbbá a jövőben lehetséges további harmonizáció előkészítésének az érdekében a tagállamoknak értesíteniük kell vagy időszakosan tájékoztatniuk kell a Bizottságot azon harmadik országokról, amelyekre e fogalmakat alkalmazzák. A Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet a felülvizsgálatai eredményéről.
- (48) A biztonságos ország fogalmának naprakész információkon alapuló és helyes alkalmazása érdekében a tagállamoknak több forrásból – ideértve különösen a többi tagállamot, az EMTH-t, az UNHCR-t, az Európa Tanácsot és egyéb releváns nemzetközi szervezeteket – származó információk alapján rendszeresen felül kell vizsgálniuk az ezen országokban fennálló helyzetet. Amennyiben a tagállamoknak tudomására jut, hogy egy általuk addig biztonságosként besorolt országban az emberi jogi helyzet jelentősen megváltozott, gondoskodniuk kell arról, hogy ezt a helyzetet mihamarabb megvizsgálják, és ha szükséges, felülvizsgálják az ország biztonságos országgént való besorolását.
- (49) A menekült jogállás vagy kiegészítő védelmi jogállás visszavonása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelmet élvező személyeket megfelelően tájékoztatják jogállásuk esetleges újbóli megvizsgálásáról, és lehetővé teszik számukra észrevételeik benyújtását, mielőtt a hatóságok meghozzák kellően indokolt határozatukat a jogállás visszavonásáról.
- (50) Az uniós jog egyik alapelvét tükrözi, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel, az eljárás megszüntetését követően a kérelem ismételt vizsgálatának megtagadásával kapcsolatos határozatok, valamint a menekült jogállás vagy a kiegészítő védelmi jogállás visszavonásával kapcsolatos határozatok bíróság előtti hatékony jogorvoslat tárgyát képezik.

⁽¹⁾ HL L 132., 2010.5.29., 11. o.

- (51) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 72. cikkének megfelelően ez az irányelv nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belbiztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.
- (52) A tagállamok által ezen irányelv alapján végzett személyes adat-feldolgozás tekintetében a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ az irányadó.
- (53) Ez az irányelv nem érinti az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartozó, tagállamok közötti eljárásokat.
- (54) Ezen irányelvet alkalmazni kell a 604/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó kérelmezőkre, a dublini rendelet rendelkezései mellett és azok sérelme nélkül.
- (55) Ezen irányelv végrehajtását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (56) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a nemzetközi védelem megadása és visszavonása közös eljárásainak kidolgozását a tagállamok nem tudják kellőképpen megvalósítani, és ezért az ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az e cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (57) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttüztető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttüztető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (58) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikke, valamint 4a. cikkének (1) bekezdése értelmében, továbbá az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (59) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (60) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja a Charta által elismert elveket. Ezen irányelv biztosítani kívánja különösen az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartását, és elő kívánja mozdítani a Charta 1., 4., 18., 19., 21., 23., 24. és 47. cikkének alkalmazását, és ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (61) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a 2005/85/EK irányelvhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvből következik.
- (62) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó, a 2005/85/EK irányelv II. melléklete B. részében meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Céltűzés

Ennek az irányelvnek a célja a tagállamokban a 2011/95/EU irányelv szerinti nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások megállapítása.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „genfi egyezmény”: a menekültek helyzetére vonatkozó, az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított 1951. július 28-i egyezmény;

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 31. oldalát.

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- b) „nemzetközi védelem iránti kérelem” vagy „kérelem”: harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által valamely tagállamnál előterjesztett olyan védelem iránti kérelem, amely menekült jogállás vagy kiegészítő védelmi jogállás kérelmezéseként értelmezhető, és amelynek kapcsán a kérelmező nem kéri kifejezetten egy más jellegű, a 2011/95/EU irányelv hatálya alá nem tartozó olyan védelem biztosítását, amelynek megadását külön kell kérelmezni;
- c) „kérelmező”: harmadik ország olyan állampolgára, vagy olyan hontalan személy, aki nemzetközi védelemért folyamodott, és kérelme ügyében még nem hoztak jogerős határozatot;
- d) „különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmező”: olyan kérelmező, aki egyéni körülményei miatt csak korlátozott mértékben tudja élvezni az ezen irányelv értelmében őt megillető jogokat, és korlátozott mértékben tudja teljesíteni az ezen irányelv alapján rá háruló kötelezettségeket;
- e) „jogerős határozat”: döntés arról, hogy a harmadik ország állampolgára, vagy a hontalan személy részére a menedékjogot vagy kiegészítő védelmet a 2011/95/EU irányelv alapján megadják-e, és amely ellen a továbbiakban az ezen irányelv V. fejezetében biztosított jogorvoslatnak nincs helye, tekintet nélkül arra, hogy ez a jogorvoslat a kérelmező számára lehetővé teszi-e az érintett tagállam területén maradást mindaddig, amíg kérelmét el nem bírálták;
- f) „eljáró hatóság”: kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv, amely a tagállamban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására és annak tárgyában elsőfokú határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik;
- g) „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára, vagy olyan hontalan személy, aki megfelel a 2011/95/EU irányelv 2. cikke d) pontjában meghatározott követelményeknek;
- h) „kiegészítő védelemre jogosult személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki teljesíti a 2011/95/EU irányelv 2. cikke f) pontjának követelményeit;
- i) „nemzetközi védelem”: a j) és k) pontban meghatározott menekült vagy kiegészítő védelemre jogosult jogállás;
- j) „menekült jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy menekültként való elismerése valamely tagállam részéről;
- k) „kiegészítő védelmi jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kiegészítő védelemre jogosult személyként való elismerése valamely tagállam részéről;
- l) „kiskorú”: egy 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- m) „kísérő nélküli kiskorú”: a 2011/95/EU irányelv 2. cikke (l) bekezdésében meghatározott kísérő nélküli kiskorú;
- n) „képviselő”: az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet a hatáskörrel rendelkező testületek a kísérő nélküli kiskorúnak az ezen irányelvben előírt eljárások során történő támogatására és képviselésére jelölnek ki azzal a céllal, hogy biztosítsa a gyermek mindenképp felett álló érdekét, valamint szükség esetén jognyilatkozatot tegyen a kiskorú nevében. Ha szervezetet jelölnek ki képviselőnek, annak ki kell jelölnie egy a képviselőnek a kísérő nélküli kiskorú felé ezen irányelv alapján fennálló feladatait ellátó személyt;
- o) „a nemzetközi védelem visszavonása”: az illetékes hatáskörrel rendelkező hatóságnak azon határozata, amellyel valamely személy menekült jogállását vagy kiegészítő védelmi jogállását a 2011/95/EU irányelv értelmében visszavonja, megszünteti, vagy megújítását elutasítja;
- p) „a tagállamban való maradás”: azon tagállam területén – ideértve annak határát és tranzitónáit is – való maradás, amelyben nemzetközi védelemért folyamodtak, vagy a kérelmet vizsgálják;
- q) „ismételt kérelem”: a korábbi nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében hozott jogerős határozat után benyújtott további kérelem, ideértve azon eseteket is, amikor a kérelmező kifejezetten visszavonta a kérelmét, valamint azon eseteket is, amikor az eljáró hatóság a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban a kérelem hallgatólagos visszavonása miatt azt elutasította.

3. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet a tagállamok területén, ideértve a határon, a felségvizeken vagy a tranzitónákban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelemre és a nemzetközi védelem visszavonására kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazható a tagállamok képviselőihez benyújtott diplomáciai vagy területi menedékjog iránti kérelmekre.

(3) A tagállamok jogosultak ezen irányelv rendelkezéseit olyan eljárásokban is alkalmazni, amelyekben a 2011/95/EU irányelv hatályán kívül eső másfajta nemzetközi védelem iránti kérelmeket bírálják el.

4. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok

(1) A tagállamok valamennyi eljárásra kijelölnek egy eljáró hatóságot, amely ezen irányelv rendelkezései szerint felelős a kérelmek megfelelő vizsgálatáért. A tagállamok biztosítják, hogy a fenti hatóság megfelelő eszközökkel – ideértve kellő számú szakszeméllyzettel – rendelkezzen ahhoz, hogy ezen irányelvvvel összhangban elláthassa feladatait.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett hatóságtól eltérő hatóság felelős, amennyiben:

- a) a 604/2013/EU rendelet alapján bírálják el az eseteket; és
- b) a 43. cikkben előírt eljárás keretében a belépési engedély megadására vagy megtagadására kerül sor, az abban meghatározott feltételekre is figyelemmel, valamint az eljáró hatóság indoklással ellátott véleménye alapján.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett eljáró hatóság megfelelően képzett személyzettel rendelkezzen. E célból a tagállamok megfelelő képzést biztosítanak, amely tartalmazza a 439/2010/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének a)–e) pontjában felsorolt elemeket. A tagállamok az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EMTH) által szervezett és kifejlesztett, releváns képzést is figyelembe veszik. Az ezen irányelv alapján a kérelmezők meghallgatását végző személyeknek általánosságban ismerniük kell azokat a problémákat, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a kérelmezőnek a meghallgatásban történő részvételre való képességét, például fel kell tudniuk ismerni a kérelmező esetleges korábbi kínzására utaló jeleket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a (2) bekezdés rendelkezéseivel összhangban kijelölnek egy hatóságot, úgy e hatóság személyzete az ezen irányelv végrehajtása során teljesítendő feladatokhoz megfelelő ismeretekkel rendelkezzen, illetve részesüljön az azokhoz szükséges képzésben.

(5) Amennyiben egy tagállam területén másik tagállam határ-ellenőrzést vagy bevándorlás-ellenőrzést végző hatóságainál folyamodnak nemzetközi védelemért, azzal azon tagállam foglalkozik, amelynek területén a nemzetközi védelemért folyamodtak.

5. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

A tagállamok a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárások tekintetében kedvezőbb szabályozást léptethetnek hatályba, vagy tarthatnak hatályban, amennyiben ezek a szabályok ezen irányelvvvel összeegyeztethetők.

II. FEJEZET

ALAPELVEK ÉS GARANCIÁK

6. cikk

Az eljáráshoz való hozzáférés

(1) Ha bárki nemzetközi védelemért folyamodik valamely, a nemzeti jog alapján az ilyen kérelmek nyilvántartásba vételére hatáskörrel rendelkező hatósághoz, a nyilvántartásba vételre a kérelmezést követő három munkanapon belül sor kell, hogy kerüljön.

Ha olyan egyéb hatósághoz folyamodnak nemzetközi védelemért, amelyhez feltehetően ilyen kérelmek érkeznek, de a nemzeti jog alapján nincs hatásköre a nyilvántartásba vételre, a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartásba vételre a kérelmezést követő hat munkanapon belül sor kerüljön.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fentebb említett egyéb hatóságok, amelyekhez feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelmekkel fordulnak – mint például a rendőrség, a határőrség, a bevándorlási hivatal és a fogdák személyzete – a megfelelő információk birtokában legyenek, és személyzetük részesüljön a feladatai ellátásához szükséges szintű képzésben, valamint utasítást kapjon arra, hogy tájékoztassa a kérelmezőket arról, hogy hová és hogyan kell benyújtani a nemzetközi védelem iránti kérelmet.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemért folyamodó személyeknek ténylegesen lehetőségük legyen arra, hogy kérelmüket mielőbb benyújtsák. Ha a kérelmező nem saját maga nyújtja be a kérelmet, a tagállamok ennek megfelelően alkalmazhatják a 28. cikket.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok előírhatják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek személyesen és/vagy valamely kijelölt helyen kerüljenek benyújtásra.

(4) A (3) bekezdés sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtottnak tekintendő, amint a kérelmező által benyújtott kérelem vagy amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, egy hivatalos jelentés beérkezett az érintett tagállam illetékes hatóságához.

(5) Amennyiben nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy egyidejűleg kérelmez nemzetközi védelmet, és ez a gyakorlatban nagyon megnehezíti az (1) bekezdésben megállapított határidő tiszteletben tartását, a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy e határidőt 10 munkanapra meghosszabbítsák.

7. cikk

Nemzetközi védelemért folyamodás eltartottak vagy kiskorúak nevében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden cselekvőképes nagykorú jogosult legyen saját nevében nemzetközi védelemért folyamodni.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a kérelmező az általa eltartottak nevében isfolyamodhat nemzetközi védelemért. Ezekben az esetekben a tagállam biztosítja, hogy a felnőtt korú eltartottak hozzájáruljanak a kérelem nevükben történő benyújtásához; ellenkező esetben lehetővé kell tenni számukra, hogy a saját nevükben folyamodjanak nemzetközi védelemért.

A hozzájárulást a kérelem benyújtásával egyidőben, vagy legkésőbb akkor kell kérni, amikor a felnőtt korú eltartott személyes meghallgatására sor kerül. A hozzájárulás kérése előtt minden eltartott felnőttet bizalmas úton tájékoztatni kell annak eljárási következményeiről, ha a kérelmet saját maga nyújtja be, valamint azon jogáról, hogy saját nevében nemzetközi védelemért folyamodhat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kiskorúak saját nevükben nemzetközi védelemért folyamodhassanak – amennyiben az érintett tagállam joga szerinti eljárásokban cselekvőképességgel rendelkeznek –, illetve szüleik vagy egyéb felnőtt hozzátartozóik, az érintett tagállam joga vagy gyakorlata alapján felügyeletükért felelős személy, illetve képviselő által.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikkében említett megfelelő szerveknek jogukban álljon nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani egy kísérő nélküli kiskorú nevében, ha személyes helyzetének egyedi értékelése alapján e szervek úgy vélik, hogy a kiskorú a 2011/95/EU irányelv alapján védelemre szorulhat.

(5) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban meghatározhatják, hogy:

- a) melyek azok az esetek, amelyekben egy kiskorú a saját nevében nemzetközi védelemért folyamodhat;
- b) melyek azok az esetek, amikor egy kísérő nélküli kiskorú kérelmét a 25. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti képviselőnek kell benyújtania;
- c) melyek azok az esetek, amelyekben a nemzetközi védelem iránti kérelem egyben egy nem házas kiskorú személy nemzetközi védelem iránti kérelmének is minősül.

8. cikk

Tájékoztatás és tanácsadás fogdáiban és határátkelőhelyeken

(1) Amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy fogdáiban fogva tartott vagy külső határon lévő határátkelőhelyen – ideértve a tranzitónákat is – lévő harmadik országbeli vagy hontalan állampolgárok nemzetközi védelemért kívánnak folyamodni, a tagállamok tájékoztatást biztosítanak számukra e lehetőségről. Ezen fogdáiban és határátkelőhelyeken a tagállamok intézkednek menekültügyi eljárások igénybevételének megkönnyítése érdekében szükséges tolmácsolásról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők számára tanácsadást és segítséget nyújtó szervezetek és személyek ténylegesen találkozhassanak a külső határokon működő határátkelőhelyeken – ideértve a tranzitónákat is – tartózkodó kérelmezőkkel. A tagállamok szabályokat írhatnak elő az említett szervezetek és személyek e területeken való tartózkodására vonatkozóan, és előírhatják többek között azt, hogy a határátkelőhelyekre történő belépés a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival való megállapodás függvénye. A találkozást csak abban az esetben lehet korlátozni, ha az a nemzeti joggal összhangban, objektív tényezők alapján a határátkelőhely biztonságára, közrendjére vagy igazgatására érdekében szükséges, és a találkozást ez nem korlátozza súlyos mértékben, illetve nem teszi lehetetlenné.

9. cikk

A tagállamban maradás joga a kérelem megvizsgálása alatt

(1) A kérelmezők részére engedélyezni kell, hogy kizárólag az eljárás lefolytatása céljából a tagállamban maradhassanak mindaddig, amíg az eljáró hatóság a III. fejezet rendelkezései szerinti elsőfokú határozatot meg nem hozta. A tagállamban maradás joga tartózkodási engedélyre nem jogosít eljáró hatóságot.

(2) A tagállamok ez alól csak akkor tehetnek kivételt, ha egy személy a 41. cikkben említett ismételt kérelmet nyújt be, vagy adott esetben a személyt egy másik tagállam részére európai elfogatóparanccsal⁽²⁾ összefüggő kötelezettség keretében vagy egyéb alapon egy másik tagállam részére, illetve harmadik ország részére, illetve nemzetközi büntető bíróság részére átadják, illetve kiadják.

(3) Egy tagállam a (2) bekezdés alapján csak akkor adhatja ki a kérelmezőt egy harmadik ország számára, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok megbizonyosodtak afelől, hogy a kiadási határozat nem okoz az adott tagállam nemzetközi és uniós kötelezettségeit sértő közvetlen vagy közvetett visszaküldést (*refoulement*).

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

⁽²⁾ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparanccsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

10. cikk

A kérelmek megvizsgálásának követelményei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket nem utasítják el, illetve nem zárják ki az érdemi vizsgálatból pusztán azon az alapon, hogy azokat nem a lehető legrövidebb időn belül nyújtották be.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásakor az eljáró hatóság először meghatározza, hogy a kérelmezők menekültnek minősülnek-e, és amennyiben nem, meghatározza, hogy jogosultak-e kiegészítő védelemre.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság a nemzetközi védelem iránti kérelmekről megfelelő vizsgálat után hozzon határozatot. E célból a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a kérelmek megvizsgálására és a kérelmek tárgyában történő határozathozatalra egyénileg, tárgyilagosan és pártatlanul kerüljön sor;

b) pontos és naprakész információ beszerzésére kerüljön sor különböző forrásokból, például az EMTH-től, az UNHCR-től és a releváns nemzetközi emberi jogi szervezetektől a kérelmezők származási országában, és szükség esetén az azon országokban uralkodó általános helyzetről, amelyeken át a kérelem benyújtásának helye szerinti államig eljutottak; továbbá, hogy ezek az információk a kérelmek vizsgálatáért és a döntéshozatalért felelős személyzet rendelkezésére álljanak;

c) a kérelmeket vizsgáló és azokról határozatot hozó személyzet ismerje a menedékkjoggal és a menekültüggyel kapcsolatos vonatkozó rendelkezéseket;

d) a kérelmeket vizsgáló és azokról határozatot hozó személyzet kapjon lehetőséget arra, hogy szükség esetén szakértői tanácsot kérjenek olyan sajátos kérdésekben, mint például az egészségügyi, kulturális, vallási, gyermekeket és nemet érintő problémák.

(4) Az V. fejezetben említett hatóságok számára – az eljáró hatóságon vagy a kérelmezőn keresztül, illetve egyéb úton – hozzáférést kell biztosítani a (3) bekezdés b) pontjában említett, a feladataik ellátásához szükséges általános információkhoz.

(5) A tagállamok megállapítják a kérelmek vizsgálatához szükséges dokumentumok fordításának szabályait.

11. cikk

Az eljáró hatóság határozatával szemben támasztott követelmények

(1) A tagállamok biztosítják a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében hozott határozatok írásba foglalását.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy egy kérelem menekült jogállásra és/vagy kiegészítő védelmi jogállásra

vonatkozó elutasítása esetén a határozat tartalmazza a ténybeli és jogi indokolást, valamint írásbeli tájékoztatással kell szolgálnia arról is, hogy az elutasító határozatot hogyan lehet megtámadni.

A tagállamoknak nem kell információt szolgáltatniuk az elutasító határozat írásbeli megtámadásának módjáról olyan határozattal kapcsolatosan, mely vonatkozásában annak lehetőségeiről a kérelmezőt egy korábbi stádiumban akár írásban, akár a számára hozzáférhető elektronikus úton már tájékoztatták.

(3) A 7. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, és ha a kérelem azonos ténybeli alapon nyugszik, a tagállamok valamennyi eltartottra kiterjedően egyetlen határozatot hozhatnak, feltéve, hogy a határozat meghozatala nem vezet a kérelmezővel kapcsolatban olyan sajátos körülmények nyilvánosságra hozatalához, amelyek veszélyeztethetik a kérelmező érdekeit, különösen a nemen, szexuális irányultságon, nemi identitáson és/vagy koron alapuló üldözést érintő esetekben. Ilyen esetben az érintett kérelmező részére külön határozatot kell kiadni.

12. cikk

A kérelmezőket megillető garanciák

(1) Tekintettel a III. fejezetben megállapított eljárásokra, a tagállamok valamennyi kérelmező számára biztosítják az alábbi garanciákat:

a) a kérelmezőt tájékoztatni kell a lefolytatandó eljárásról, az eljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről, valamint a kötelezettségei nem teljesítésének, illetve a hatóságokkal való együttműködés megtagadásának esetleges következményeiről olyan nyelven, amelyet megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. Tájékoztatást kell kapnia a 2011/95/EU irányelv 4. cikkében említett bizonyítékok benyújtására vonatkozó kötelezettségének teljesítéséhez rendelkezésre álló határidőről és eszközökről, valamint a kérelem kifejezett vagy hallgatóságos visszavonásának következményeiről. Ezt a tájékoztatást olyan megfelelő időben kell megadni, hogy a kérelmező gyakorolhassa az ezen irányelvben garantált jogait, és eleget tehessen a 13. cikkben foglalt kötelezettségeinek;

b) szükség esetén tolmácsolást kell biztosítani a kérelmező számára ügyének a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz való beterjesztéséhez. A tagállamok legalább abban az esetben szükségesnek tekintik e szolgáltatások nyújtását, amikor a kérelmezőt a 14–17. és 34. cikk szerinti meghallgatásra idézik be, és a megfelelő kommunikációt e szolgáltatás nélkül nem lehet biztosítani. Ilyenkor és más olyan esetekben is, amikor az hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság beidézi a kérelmezőt, e szolgáltatások költségeit az állam viseli;

c) a kérelmezőtől nem lehet megtagadni annak lehetőségét, hogy kapcsolatba lépjen az UNHCR-rel vagy az érintett tagállam joga szerint a kérelmezők számára jogi és egyéb tanácsadást biztosító más szervezetekkel;

- d) a kérelmezők és adott esetben a 23. cikk (1) bekezdése szerinti jogi és egyéb tanácsadók hozzáféréssel rendelkeznek a 10. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett információhoz, valamint a 10. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett szakértők által nyújtott információkhoz, amennyiben az eljáró hatóság a kérelmük ügyében hozott határozat céljából figyelembe vette az említett információkat;
- e) a kérelmezőt ésszerű időn belül tájékoztatni kell az eljáró hatóság által kérelme ügyében hozott határozatról. Ha a kérelmezőt jogi vagy egyéb tanácsadó képviseli, a tagállamok választhatják azt, hogy a kérelmező helyett a jogi vagy egyéb tanácsadó részére kézbesítik a határozatot;
- f) a kérelmezőt – amennyiben nem segíti, vagy nem képviseli jogi vagy egyéb tanácsadó – olyan nyelven kell tájékoztatni az eljáró hatóság határozatának eredményéről, amelyet megért vagy ésszerűen feltételezhetően megért. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell azt is, hogy a 11. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint az elutasító határozatot hogyan lehet írásban megtámadni.
- (2) Tekintettel az V. fejezetben meghatározott eljárásokra, a tagállamok biztosítják, hogy minden kérelmezőt az (1) bekezdés b)–e) pontjában említettel azonos garanciák illetnek meg.

13. cikk

A kérelmezők kötelezettségei

- (1) A tagállamok arra kötelezik a kérelmezőket, hogy működjenek együtt a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal személyazonosságuk, valamint az 2011/95/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb tényezők meghatározása céljából. A tagállamok a kérelem vizsgálatához szükséges mértékben, a hatáskörrel rendelkező hatósággal való együttműködésre vonatkozóan más kötelezettségeket is előírhatnak a kérelmezők számára.
- (2) A tagállamok előírhatják különösen, hogy:
- a) a kérelmezők kötelesek bejelentkezni a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, vagy előttük személyesen megjelenni, akár haladéktalanul, akár egy meghatározott időpontban;
- b) a kérelmezők kötelesek átadni a birtokukban levő, a kérelmek vizsgálatához szükséges dokumentumokat, például útlevelüket;
- c) a kérelmezők kötelesek tájékoztatni a hatáskörrel rendelkező hatóságokat mindenkor lakhelyükről vagy címükről, továbbá a legrovidebb időn belül azok megváltozásáról. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a kérelmező minden értesítést csak az általa legutóbbiként megadott tartózkodási helyén vagy címén vehet át;

- d) a hatáskörrel rendelkező hatóságok átkutathatják a kérelmezőt és/vagy a nála levő tárgyakat. A biztonsági okokból végzett átvizsgálás kivételével, a kérelmezőnek az ezen irányelv szerinti átvizsgálását a kérelmezővel megegyező nemű személynek kell végeznie, az emberi méltóság és a fizikai és pszichikai integritás teljes körű tiszteletben tartásával;
- e) a hatáskörrel rendelkező hatóságok fényképet készíthetnek a kérelmezőről; illetve
- f) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felvételt készíthetnek a kérelmező szóbeli nyilatkozatairól, feltéve, hogy őt erről előzetesen tájékoztatták.

14. cikk

Személyes meghallgatás

- (1) Mielőtt az eljáró hatóságok határozatot hoznak, a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmét személyes meghallgatás során terjessze elő egy, a nemzeti jog értelmében a meghallgatás levezetésére jogosult személy előtt. A nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemét érintő személyes meghallgatásokat az eljáró hatóság személyzetének kell levezetnie. Ez a bekezdés nem érinti a 42. cikk (2) bekezdésének b) pontját.

Amennyiben nagy számú harmadik országbeli állampolgár, illetve hontalan személy egyidejűleg kérelmez nemzetközi védelmet, ami a gyakorlatban lehetetlenné teszi, hogy az eljáró hatóság időben lefolytassa minden egyes kérelem érdemi tartalmáról a meghallgatásokat, a tagállamok előírhatják, hogy e meghallgatások lefolytatásában ideiglenesen más hatóság személyzete is részt vehet. Ilyen esetekben az említett másik hatóság személyzetét előzőleg megfelelő képzésben részesítik, amely kiterjed a 439/2010/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének a)–e) pontjaiban felsorolt kérdésekre. Az ezen irányelv alapján kérelmezők személyes meghallgatását végző személyeknek általánosságban ismerniük kell azokat a problémákat, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a kérelmezőnek a meghallgatásban történő részvételre való képességét, például fel kell tudniuk ismerni a kérelmező esetleges korábbi kínzására utaló jeleket.

Amennyiben egy személy az eltartottjai nevében nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, minden nagykorú eltartottnak lehetőséget kell nyújtani személyes meghallgatásra.

A tagállamok nemzeti jogszabályaikban meghatározhatják azokat az eseteket, amikor biztosítani kell a kiskorú személyes meghallgatását.

- (2) A kérelem érdemét érintő személyes meghallgatás mellőzhető az alábbi esetekben:

- a) az eljáró hatóságnak elegendő bizonyíték áll rendelkezésére ahhoz, hogy elismerő határozatot hozzon a menekült jogállás tekintetében; vagy
- b) az eljáró hatóság véleménye szerint a kérelmező rajta kívül álló tartós ok miatt alkalmatlan a meghallgatásra, vagy nincs meghallgatható állapotban. Kétség esetén az eljáró hatóság egészségügyi szakembert kér fel annak megállapítására, hogy a kérelmezőt a személyes meghallgatásra alkalmatlanná vagy képtelenné tevő állapot átmeneti vagy tartós.

Amennyiben a b) pont alapján vagy adott esetben nem folytatják le a kérelmező személyes meghallgatását ésszerű erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a kérelmező vagy az elartott további információkat tudjon szolgáltatni.

(3) E cikk alapján a személyes meghallgatás mellőzése nem akadályozhatja az eljáró hatóságot a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozat meghozatalában.

(4) A személyes meghallgatás a (2) bekezdés b) pontja alapján való elmaradása nem befolyásolhatja hátrányosan az eljáró hatóság határozatát.

(5) Eltekintve a 28. cikk (1) bekezdésében foglaltaktól, a tagállamok egy a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozat meghozatala során figyelembe vehetik azt a tényt, hogy a kérelmező nem jelent meg a személyes meghallgatáson, kivéve, ha alapos okkal szolgál távolmaradására.

15. cikk

A személyes meghallgatásra vonatkozó követelmények

(1) A személyes meghallgatásra főszabály szerint a családtagok jelenléte nélkül kerül sor, kivéve, ha az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a megfelelő vizsgálathoz szükséges a családtagok jelenléte is.

(2) A személyes meghallgatást olyan körülmények között kell lefolytatni, amelyek biztosítják a megfelelő titoktartást.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a személyes meghallgatásra olyan körülmények között kerüljön sor, amelyekben a kérelmezők átfogóan előadhatják kérelmük benyújtásának okait. Ennek érdekében, a tagállamok:

- a) biztosítják, hogy a meghallgatást végző személy képes legyen a kérelem háttérében álló személyes és általános körülmények figyelembevételére, ideértve a kérelmező kulturális gyökereit, nemét, szexuális irányultságát, nemi azonosságát vagy kiszolgáltatott helyzetét is;

- b) lehetőség szerint biztosítják, hogy a kérelmezőt azonos nemű személy hallgassa meg, amennyiben ezt kéri, kivéve, ha az eljáró hatóság okkal feltételezi, hogy ezen kérés oka nem az, hogy a kérelmezőnek nehézséget jelentene kérelmének indokolását érthető módon előadni;

- c) olyan tolmácsot választanak ki, aki képes megfelelően kommunikálni a kérelmezővel és a meghallgatást végző személlyel. A kommunikáció nyelveként a kérelmező által előnyben részesített nyelvet kell választani, kivéve, ha van más olyan nyelv is, amelyet ésszerűen feltételezhetően megért, és amelyen érthetően képes kommunikálni. Lehetőség szerint a tagállamok a kérelmezővel azonos nemű tolmácsot biztosítanak, amennyiben ezt kéri, kivéve, ha az eljáró hatóság okkal feltételezi, hogy e kérés oka nem az, hogy a kérelmezőnek nehézséget jelentene kérelmének indokolását érthető módon előadni;

- d) biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi részéről szóló meghallgatást végző személy ne viseljen katonai vagy rendészeti egyenruhát;

- e) biztosítják, hogy a kiskorúakkal végzett meghallgatások gyermekbarát módon történjenek.

(4) A tagállamok szabályozhatják azokat a feltételeket, amelyek mellett harmadik személyek részt vehetnek a személyes meghallgatáson.

16. cikk

A személyes meghallgatás tartalma

A nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi részéről tartott személyes meghallgatás alkalmával az eljáró hatóság biztosítja, hogy a kérelmező megfelelő lehetőséget kapjon arra, hogy a 2011/95/EU irányelv 4. cikkével összhangban a lehető legteljesebben ismertesse a kérelme alátámasztásához szükséges elemeket. Ez magában foglalja annak lehetőségét, hogy magyarázattal szolgálhasson a nyilatkozataiban esetlegesen szereplő hiányosságok, és/vagy következtelenségek vagy ellentmondások indoklására.

17. cikk

A személyes meghallgatásokról készített felvételek és jegyzőkönyv

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden személyes meghallgatásról vagy alapos, tényszerű, minden lényeges elemre kiterjedő jegyzőkönyv, vagy átirat készüljön.

(2) A tagállamok előírhatják a személyes meghallgatás hang- vagy audiovizuális felvételét. Amennyiben ilyen felvétel készül, a tagállamok biztosítják, hogy a készített felvétel vagy annak átirata rendelkezésre álljon a kérelmező iratanyagához kapcsolódóan.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező a személyes meghallgatás végén vagy az eljáró hatóság határozatának meghozatala előtt meghatározott határidőn belül szóban és/vagy írásban észrevételeket tehesen és/vagy magyarázattal szolgálhasson a jegyzőkönyvben vagy az átiratban szereplő félrefordítások vagy félreértések tekintetében. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt – szükség esetén tolmács segítségével – teljes mértékben tájékoztassák a jegyzőkönyv tartalmáról vagy az átirat lényegi elemeiről. A tagállamok ezt követően a kérelmező megerősítését kérik a tekintetben, hogy a jegyzőkönyv tartalma, illetve az átirat hűen visszaadja a meghallgatáson elhangzottakat.

Ha a személyes meghallgatásról a (2) bekezdéssel összhangban felvételt készítettek, és a felvétel a V. fejezetben említett fellebbezési eljárásokban bizonyítékként elfogadható, a tagállamoknak nem kell a kérelmező megerősítését kérni arra vonatkozóan, hogy a jegyzőkönyv tartalma, illetve az átirat hűen visszaadja a meghallgatáson elhangzottakat. A 16. cikk sérelme nélkül, amennyiben a tagállamok előírják, hogy a személyes meghallgatásról átiratot és felvételt kell készíteni, nem kötelesek lehetővé tenni, hogy a kérelmező az átirathoz észrevételeket és/vagy magyarázatot fűzzön.

(4) Amennyiben a kérelmező megtagadja annak megerősítését, hogy a személyes meghallgatásról készült jegyzőkönyv tartalma hűen visszaadja a személyes meghallgatáson elhangzottakat, a megtagadás indokolását be kell vezetni a kérelmező iratanyagába.

Az eljáró hatóság a kérelem tárgyában akkor is határozatot hozhat, ha a kérelmező megtagadja a fenti megerősítést.

(5) Az eljáró hatóság határozathozatala előtt a kérelmezők – és adott esetben azoknak a 23. cikkben meghatározott jogi vagy egyéb tanácsadói – számára hozzáférést kell biztosítani a jegyzőkönyvhöz, illetve átirathoz vagy adott esetben a felvételhez.

Amennyiben a tagállamok előírják, hogy a személyes meghallgatásról átiratot és felvételt is kell készíteni, nem kötelesek hozzáférést biztosítani a felvételhez a III. fejezetben említett elsőfokú eljárások során. Ilyen esetekben azonban az V. fejezetben említett fellebbezési eljárások során kötelesek hozzáférést biztosítani a felvételhez.

Az e cikk (3) bekezdése sérelme nélkül, amennyiben a kérelem megvizsgálása 31. cikk (8) bekezdésével összhangban történik, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a jegyzőkönyvhöz, illetve átirathoz és adott esetben a felvételhez a határozat meghozatalával egy időben biztosítanak hozzáférést.

18. cikk

Orvosi vizsgálat

(1) Amennyiben az eljáró hatóság a kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmének elbírálása szempontjából fontosnak ítéli, a 2011/95/EU irányelv 4. cikkével összhangban a tagállamok a kérelmező beleegyezésétől függően gondoskodnak arról, hogy a kérelmezőt orvosi vizsgálatnak vessék alá az esetleges korábbi üldöztetésre vagy súlyos bántalmazásra utaló jelek kivizsgálása érdekében. A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a kérelmező maga gondoskodjon az ilyen orvosi vizsgálatról.

Az első albekezdésben említett orvosi vizsgálatokat szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szakembernek kell végeznie, és az eredményét a lehető legkorábban el kell juttatni az eljáró hatósághoz. A tagállamok kijelölhetik azokat az egészségügyi szakembereket, akik ilyen orvosi vizsgálatokat végezhetnek. Az ilyen orvosi vizsgálaton való részvétel kérelmező általi megtagadása nem akadályozza meg az eljáró hatóságot abban, hogy nemzetközi védelem iránti kérelme ügyében határozatot hozzon.

Az e bekezdés alapján végzett orvosi vizsgálatokat állami forrásból kell finanszírozni.

(2) Amennyiben nem kerül sor az (1) bekezdés szerinti orvosi vizsgálatra, a tagállamok tájékoztatják a kérelmezőt, hogy saját kezdeményezésére és költségén aláveheti magát orvosi vizsgálatnak az esetleges korábbi üldöztetésre vagy súlyos bántalmazásra utaló jelek kivizsgálása érdekében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett orvosi vizsgálatok eredményeit az eljáró hatóság értékeli a kérelem egyéb elemeivel együtt.

19. cikk

Ingyenes jogi és eljárási tájékoztatás az első fokú eljárásokban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy kérelem esetén ingyenes jogi és eljárási tájékoztatást nyújtanak a kérelmezők számára a III. fejezetben előírt első fokú eljárásokban, amely magában foglalja legalább az eljárással kapcsolatos tájékoztatást a kérelmező sajátos körülményei fényében. A kérelmet első fokon elutasító határozat esetén a tagállamok – a 11. cikk (2) bekezdésével és a 12. cikk (1) bekezdésének f) pontjával összhangban nyújtott tájékoztatáson túlmenően – kérésre tájékoztatást adnak a kérelmezőknek az elutasítás okairól és a jogorvoslati lehetőségekről.

(2) Az ingyenes jogi és eljárási tájékoztatásra a 21. cikkben megállapított feltételek vonatkoznak.

20. cikk

Ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet a fellebbezési eljárásokban

(1) A tagállamok kérelemre ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet biztosítanak az V. fejezetben előírt fellebbezési eljárásokban. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárási iratok elkészítését, valamint a kérelmezőnek az elsőfokú bíróság előtti meghallgatáson való képviseletét.

(2) A tagállamok a III. fejezetben előírt első fokú eljárásokban is biztosíthatnak ingyenes jogi segítségnyújtást és/vagy képviseletet. Ebben az esetekben a 19. cikk nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy nem biztosítanak ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet olyan esetekben, ha a bíróság, vagy egyéb illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelmező által benyújtott fellebbezés előreláthatóan nem vezet pozitív eredményre.

Amennyiben egy hatóság – bíróság kivételével – az e bekezdésre alapozott döntésével nem biztosítja az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való jogot, a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező az elutasító határozattal szemben tényleges, bíróság előtti jogorvoslással élhessen.

E bekezdés alkalmazásakor a tagállamok biztosítják, hogy a jogi segítségnyújtást és képviseletet önkényesen nem korlátozzák, továbbá a kérelmező nem akadályozott abban, hogy ténylegesen igénybe vegye az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáféréseiben.

(4) Az ingyenes jogi segítségnyújtásra és képviseletre a 21. cikkben megállapított feltételek vonatkoznak.

21. cikk

Az ingyenes jogi és eljárási tájékoztatás, valamint az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet igénybevételének feltételei

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a 19. cikkben említett ingyenes jogi és eljárási tájékoztatást nem kormányzati szervezetek, vagy kormányzati hatóságok szakemberei, továbbá állami szakszolgáltatók útján nyújthatják.

A 20. cikkben említett költségmentes jogi segítségnyújtást és képviseletet a nemzeti jog alapján erre jogosultsággal vagy engedéllyel rendelkező személyek nyújthatják.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a 19. cikkben említett ingyenes jogi és eljárási tájékoztatást, valamint a 20. cikkben említett ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet

a) kizárólag olyan személyeknek nyújtják, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy

b) kizárólag olyan szolgáltatások révén biztosítják, amelyeket a nemzeti jog szerint a kérelmezők segítségére és képviseletére kifejezetten kijelölt jogi tanácsadók vagy egyéb tanácsadók nyújtanak.

A tagállamok úgy rendelkezhetnek, hogy a 20. cikkben említett ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet igénybevétele kizárólag az V. fejezet rendelkezései szerinti elsőfokú bíróság előtt folyó fellebbezési eljárásokban lehetséges, míg a nemzeti jog szerinti további fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások során – beleértve a fellebbezések újratárgyalását és felülvizsgálatát is – erre nincs lehetőség.

A tagállamok – a 41. cikk (2) bekezdése c) pontjának alkalmazásában – azt is előírhatják, hogy a 20. cikkben említett ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet nem illeti meg azokat a kérelmezőket, akik már nem tartózkodnak az adott tagállam területén.

(3) A tagállamok szabályokat állapíthatnak meg a 19. cikk alapján történő ingyenes jogi és eljárási tájékoztatásra, valamint a 20. cikk szerinti ingyenes jogi segítségnyújtásra és képviseletre vonatkozó kérelmek benyújtásával és elbírálásával kapcsolatban.

(4) Továbbá a tagállamok:

a) a 19. cikkben említett ingyenes jogi és eljárási tájékoztatást, valamint a 20. cikkben említett ingyenes jogi segítségnyújtás és/vagy képviselet igénybevételét pénzbeli vagy időbeli korlátokhoz köthetik, feltéve, hogy ezek nem vezetnek a jogi és eljárási tájékoztatásnyújtáshoz, valamint a jogi segítségnyújtás és képviselet igénybevételéhez való hozzáférés önkényes korlátozásához;

b) előírhatják, hogy a díjak és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód ne lehessen kedvezőbb annál, mint amilyenben a saját állampolgáraikat általában részesítik.

(5) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes megtérítését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentős mértékben javul, vagy amennyiben a kérelmező által nyújtott hamis információk alapján került sor a költségkedvezmény megállapítására.

22. cikk

Jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való jog az eljárás valamennyi szakaszában

(1) A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos ügyeiket illetően saját költségükön hatékonyan konzultálhassanak a nemzeti jogszabályok szerint jogosultsággal vagy engedéllyel rendelkező jogi vagy egyéb tanácsadóval az eljárás valamennyi fázisában, ideértve az elutasító határozatot követő szakaszt is.

(2) A tagállamok nem kormányzati szervezetek számára engedélyezhetik, hogy a nemzeti joggal összhangban jogi segítségnyújtást és/vagy képviselést biztosítsanak a kérelmezők számára a III. és az V. fejezetben előírt eljárásokban.

23. cikk

A jogi segítségnyújtás és képviselést hatálya

(1) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy az a nemzeti jogszabályok alapján a kérelmezőt segítő vagy képviselő – a nemzeti jog szerint jogosultsággal vagy engedéllyel rendelkező jogi vagy egyéb tanácsadó hozzáférhessen a kérelmező iratanyagában levő – a hozott vagy meghozandó határozat alapjául szolgáló – információkhoz.

A tagállamok ez alól kivételeket állapíthatnak meg, ha az információ, vagy forrásának hozzáférhetővé tétele feltehetően veszélyeztetné a nemzetbiztonságot, az információt szolgáltató szervezetek, illetve személyek, vagy az érintett személy biztonságát, vagy veszélyeztetné az illetékes tagállami hatóságok nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatához fűződő nyomozati érdekeit, vagy a tagállamok nemzetközi kapcsolatait. Ilyen esetekben a tagállamok:

- a) biztosítják a kérdéses információkhoz vagy forrásokhoz való hozzáférést az V. fejezetben említett hatóságok részére;
- b) a nemzeti jogban olyan eljárásokat alakítanak ki, amelyek garantálják a kérelmező védelemhez való jogának a tiszteletben tartását.

A b) pont tekintetében a tagállamok hozzáférést biztosíthatnak különösen a szóban forgó információkhoz vagy forrásokhoz a biztonsági ellenőrzésen átesett jogi vagy egyéb tanácsadó számára, amennyiben az információk relevánsak a kérelem vizsgálata vagy a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozat meghozatala tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt segítő vagy képviselő jogi vagy egyéb tanácsadó, a kérelmezővel folytatott konzultáció céljából beléphessen zárt területekre, például idegenrendészeti fogdátkba vagy tranzitzőnákba, a 2013/33/EU irányelv 10. cikke (4) bekezdésével és 18. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban.

(3) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a nemzeti jogszabályok szerint jogosultsággal vagy engedéllyel rendelkező jogi vagy egyéb tanácsadó kísérelje el a személyes meghallgatásra.

A tagállamok kiköthetik, hogy a jogi vagy egyéb tanácsadó csak a személyes meghallgatás végén szólhat fel.

(4) Az e cikkben, illetve a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak sérelme nélkül a tagállamok szabályozhatják a jogi vagy egyéb tanácsadók jelenlétét az eljárás során tartott valamennyi személyes meghallgatáson.

A tagállamok előírhatják a kérelmező jelenlétét a személyes meghallgatáson akkor is, ha a nemzeti jog szerinti jogi vagy egyéb tanácsadó képviseli, továbbá előírhatják, hogy a kérelmező személyesen adjon választ a feltett kérdésekre.

A 25. cikk (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, a jogi vagy egyéb tanácsadó távolléte nem akadályozza a hatáskörrel rendelkező hatóságot abban, hogy lefolytassa a kérelmező személyes meghallgatását.

24. cikk

A különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása után ésszerű időn belül értékelik, hogy a kérelmező különleges eljárási garanciákat igényel-e.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelést be lehet építeni a meglévő nemzeti eljárásokba és/vagy a 2013/33/EU irányelv 22. cikkében említett értékelésbe, és nem szükséges, hogy az közigazgatási eljárás formájában történjen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a különleges eljárási garanciákat igénylőként azonosított kérelmezők megfelelő támogatást kapjanak ahhoz, hogy a menekültügyi eljárás lefolytatása során mindvégig élhessenek az ezen irányelvből eredő jogaikkal, és betarthassák az ezen irányelvből eredő kötelezettségeiket.

Amennyiben a tagállamok nem tudják az említett megfelelő támogatást biztosítani a 31. cikk (8) bekezdésében és a 43. cikkben említett eljárások keretében és különösen amikor a tagállamok úgy ítélik meg, hogy a kérelmező kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájának esett áldozatul, és ezért különleges eljárási garanciákat igényel, nem alkalmazhatják a 31. cikk (8) bekezdését és a 43. cikket, illetve fel kell függeszteniük azok alkalmazását. Amennyiben a tagállamok olyan kérelmezőkre alkalmazták a 46. cikk (6) bekezdését, akikre a 31. cikk (8) bekezdése és a 43. cikk ezen albekezdés alapján nem alkalmazható, legalább a 46. cikk (7) bekezdésében meghatározott garanciákat biztosítaniuk kell.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a különleges eljárási garanciák iránti igényt ezen irányelvvvel összhangban akkor is kielégítsék, ha ez az igény az eljárás egy későbbi szakaszában válik ismertté, anélkül, hogy feltétlenül újraindítanák az eljárást.

25. cikk

A kísérő nélküli kiskorúak részére biztosított garanciák

(1) Az ebben az irányelvben megállapított valamennyi eljárás tekintetében, valamint a 14–17. cikkben foglaltak sérelme nélkül a tagállamok kötelesek:

- a) a lehető legrövidebb időn belül intézkedni annak érdekében, hogy képviselő képviselje és segítse a kísérő nélküli kiskorút annak érdekében, hogy részesülhessen az ezen irányelvben előírt jogokból és eleget tehessen az abban előírt kötelezettségeinek. A kísérő nélküli kiskorút haladéktalanul értesíteni kell a képviselő kijelöléséről. E képviselőnek feladatait a gyermek mindenek felett álló érdekében elvével összhangban kell ellátnia, és ehhez megfelelő szakértelemmel kell rendelkeznie. A képviselőként eljáró személy kilétét csak akkor szabad megváltoztatni, ha szükséges. Nem lehetnek képviselők az olyan szervezetek vagy egyének, akiknek az érdekei ellentétesek vagy ellentétesek lehetnek a kísérő nélküli kiskorú érdekeivel. A képviselő a 2013/33/EU irányelvben említett képviselő is lehet;
- b) biztosítani, hogy a képviselő tájékoztathassa a kísérő nélküli kiskorút a személyes meghallgatás jelentőségéről és esetleges következményeiről, és adott esetben arról, hogyan készüljön fel a személyes meghallgatásra. A tagállamok biztosítják, hogy a meghallgatáson egy képviselő és/vagy jogi tanácsadó, illetve a nemzeti jog által ilyenként engedélyezett egyéb tanácsadó is jelen legyen, kérdéseket tehessen fel, valamint kifejhesse észrevételeit a meghallgatást vezető személy által biztosított keretek között.

A tagállamok megkövetelhetik a kísérő nélküli kiskorú jelenlétét a személyes meghallgatáson akkor is, ha képviselője jelen van.

(2) A tagállamoknak nem kell képviselőt kijelölniük, ha a kísérő nélküli kiskorú minden valószínűség szerint betölti a 18. életévét mielőtt az elsőfokú határozat meghozatalára sor kerül.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) amennyiben ezen irányelv 14–17. és 34. cikke alapján a kísérő nélküli kiskorút nemzetközi védelem iránti kérelme ügyében személyesen hallgatják meg, a meghallgatást olyan személy végezze, aki a kiskorú különleges szükségleteinek megfelelő szakértelemmel rendelkezik;
- b) a kiskorúak különleges szükségletei tekintetében speciális tudással rendelkező ügyintéző készítse elő az eljáró hatóság számára a döntést a kísérő nélküli kiskorú menedékjog iránti kérelme ügyében.

(4) A kísérő nélküli kiskorúak és képviselőik számára díjmentesen biztosítani kell a 19. cikkben említett jogi és eljárási információkat a nemzetközi védelem IV. fejezet alapján történő visszavonására vonatkozó eljárások tekintetében is.

(5) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata során orvosi vizsgálatot is igénybe vehetnek a kísérő nélküli kiskorú életkorának meghatározásához, amennyiben az általános nyilatkozatok vagy egyéb erre utaló jelek alapján is kétségük marad a kérelmező életkora felől. Amennyiben mindezek után is maradnak fenn kétségek a kérelmező életkora felől, a tagállamok feltételezik, hogy a kérelmező kiskorú.

Az orvosi vizsgálatokat az egyén méltóságának teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell elvégezni, az orvosi vizsgálatoknak a legkevésbé invazív jellegű vizsgálatoknak kell lenniük, ezenfelül szakképzett orvosi szakembereknek kell végrehajtani azokat úgy, hogy az eredmény a lehető legmegbízhatóbb legyen.

Azokban az esetekben, amikor orvosi vizsgálatra kerül sor, a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a kísérő nélküli kiskorút a nemzetközi védelem iránti kérelmének vizsgálata előtt olyan nyelven, amelyet megért, vagy amelyről ésszerűen feltételezhető, hogy megérti, tájékoztatják arról, hogy életkorát orvosi vizsgálatl is megállapíthatják. A tájékoztatásnak információt kell tartalmaznia a vizsgálati módszerről, valamint az orvosi vizsgálat eredményének a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálását illető lehetséges következményeiről, valamint annak a következményeiről, ha a kísérő nélküli kiskorú megtagadja az orvosi vizsgálaton való részvételt;
- b) a kísérő nélküli kiskorú és/vagy képviselője hozzájárul ahhoz, hogy az érintett kiskorú életkorának meghatározása érdekében orvosi vizsgálatot végezzenek; illetve
- c) a kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének elutasítására nem kerülhet sor kizárólag azon az alapon, hogy a kísérő nélküli kiskorú nem vetette alá magát az orvosi vizsgálatnak.

Az a tény, hogy egy kísérő nélküli kiskorú megtagadta az orvosi vizsgálaton való részvételt, nem akadályozza meg az eljáró hatóságot abban, hogy a kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének ügyében határozatot hozzon.

(6) Ezen irányelv alkalmazása során a tagállamok elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekeit szem előtt tartva kötelesek eljárni.

Amennyiben a tagállamok a menekültügyi eljárás során egy személyt kísérő nélküli kiskorúként azonosítanak:

- a) csak akkor alkalmazhatják vagy alkalmazhatják továbbra is a 31. cikk (8) bekezdését, amennyiben:
- i. a kérelmező olyan országból jön, amely megfelel az ezen irányelv értelmében vett biztonságos származási ország kritériumainak;

- ii. a kérelmező olyan ismételt, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amely a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban nem minősül elfogadhatatlannak; vagy
 - iii. a kérelmezőről nyomós okok miatt feltételezhető, hogy veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére nézve, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogszabályokban meghatározott komoly közbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták.
- b) csak akkor alkalmazhatják vagy alkalmazhatják továbbra is a 43. cikket a 2013/33/EU irányelv 8–11. cikkével összhangban, amennyiben:
- i. a kérelmező olyan országból jön, amely megfelel az ezen irányelv értelmében vett biztonságos származási ország kritériumainak;
 - ii. a kérelmező ismételt kérelmet nyújtott be;
 - iii. a kérelmezőről nyomós okok miatt feltételezhető, hogy veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére nézve, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogszabályokban meghatározott komoly közbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták;
 - iv. ésszerűen feltételezhető, hogy egy olyan ország, amely nem tagállam, a 38. cikk szerinti biztonságos harmadik ország a kérelmező számára;
 - v. a kérelmező félrevezette a hatóságokat azzal, hogy hamis dokumentumokat mutatott be; vagy
 - vi. a kérelmező rosszhiszeműen megsemmisítette vagy eldobta személyazonosító vagy úti okmányát, amely segíthette volna személyazonosságának megállapítását.

A tagállamok az v. és vi. pontot csak olyan egyedi esetekben alkalmazhatják, amikor nyomós okok miatt feltételezhető, hogy a kérelmező megpróbál eltitkolni olyan releváns elemeket, amelyek valószínűsíthetően elutasító határozatot eredményeznének, és feltéve, hogy a kérelmezőnek – a kísérő nélküli kiskorú különleges eljárási igényeit figyelembe véve – minden lehetőséget megadtak arra, hogy kellően megindokolja az v. és vi. pontban említett cselekményeket, ideértve a képviselőjével való konzultációt is;

- c) a kérelmet a 33. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban elfogadhatatlannak minősíthetik, amennyiben egy olyan ország, amely nem tagállam, a 38. cikk szerinti biztonságos harmadik országnak minősül a kérelmező számára, feltéve, hogy ez megfelel a kiskorú mindenképp felett álló érdekeinek;
- d) alkalmazhatják a 20. cikk (3) bekezdésében említett eljárást, amennyiben a kiskorú képviselője rendelkezik a nemzeti jognak megfelelő jogi képesítéssel.

A 41. cikk sérelme nélkül, a 46. cikk (6) bekezdésének kísérő nélküli kiskorúakra való alkalmazásakor a tagállamok minden esetben biztosítják legalább a 46. cikk (7) bekezdésében meghatározott garanciákat.

26. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be. Az őrizetben tartás okainak és feltételeinek, valamint az őrizetben tartott kérelmezők számára biztosított garanciáknak összhangban kell lenniük a 2013/33/EU irányelvvel.

(2) Egy kérelmező őrizetben tartása esetén a tagállamok – a 2013/33/EU irányelvvel összhangban – biztosítják a gyors bírósági felülvizsgálat lehetőségét.

27. cikk

Eljárás a kérelem visszavonása esetén

(1) Abban az esetben, ha a tagállamok nemzeti jogukban rendelkeznek a nemzetközi védelem iránti kérelem kifejezett visszavonásának lehetőségéről, amennyiben a kérelmező kifejezetten visszavonja a nemzetközi védelem iránti kérelmét, a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság az eljárás megszüntetéséről vagy a kérelem elutasításáról határozatot hoz.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy az eljáró hatóság az ügyben határozat meghozatala nélkül megszüntetheti a menekültügyi eljárást. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság a kérelmező iratanyagában feljegyeztesse a megszüntetéséről.

28. cikk

Eljárás a kérelem hallgatólagos visszavonása vagy a kérelemtől való elállás esetén

(1) Amennyiben ésszerűen feltételezhető, hogy egy kérelmező személy hallgatólagosan visszavonta kérelmét, vagy attól elállt, a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság határozatot hoz az eljárás megszüntetéséről, vagy – amennyiben az eljáró hatóság a kérelemnek a 2011/95/EU irányelv 4. cikke alapján történő megfelelő érdemi vizsgálata alapján megalapozatlannak ítéli a kérelmet – a kérelem elutasításáról.

A tagállam feltételezheti, hogy a kérelmező hallgatólagosan visszavonta nemzetközi védelem iránti kérelmét, vagy attól elállt, különösen, ha meggyőződött arról, hogy:

- a) nem válaszolt azokra a felszólításokra, hogy szolgáltatson a kérelme elbírálásához – a 2011/95/EU irányelv 4. cikke alapján – lényeges információkat, vagy nem jelent meg a 14–17. cikkben megállapított személyes meghallgatáson, kivéve, ha a kérelmező ésszerű időn belül bizonyítja, hogy a távolmaradását rajta kívül álló körülmények okozták;

b) ismeretlen helyre távozott, vagy engedély nélkül eltávozott a lakóhelyéről, illetve őrizetének helyéről, és ésszerű időn belül nem lépett kapcsolatba az illetékes hatósággal, vagy ésszerű időn belül nem teljesítette jelentkezési, vagy egyéb együttműködési kötelezettségét, kivéve, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a mulasztás rajta kívül álló okok miatt történt.

E rendelkezés végrehajtása érdekében a tagállamok határidőket vagy iránymutatásokat határozhatnak meg.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy jogosult ügyének újbóli megnyitását kérelmezni az a kérelmező, aki az e cikk (1) bekezdésében említett, az eljárás megszüntetéséről szóló határozat meghozatalát követően újra jelentkezik a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy olyan új kérelmet jogosult benyújtani, amelyre nem alkalmazzák a 40. és 41. cikkben említett eljárást.

A tagállamok meghatározhatnak olyan, legalább kilenc hónapos határidőt is, amelynek lejártát követően a kérelmező ügyének újrafelvételére már nincs lehetőség vagy az új kérelmet ismételt kérelemként lehet kezelni és arra a 40. és 41. cikkben említett eljárást kell alkalmazni. A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező ügyét csak egyszer lehet újra felvenni.

A tagállamok biztosítják, hogy ilyen esetekben a visszaküldés tilalma elvének megsértésével nem utasítják ki a kérelmezőt.

A tagállamok lehetőséget biztosíthatnak az eljáró hatóság számára, hogy az újból megindított eljárás során, a kérelem vizsgálatát abban a szakaszában folytassa, ahol az megszakadt.

(3) E cikk nem sérti a 604/2013/EU rendelet alkalmazását.

29. cikk

Az UNHCR szerepe

(1) A tagállamok lehetővé teszik az UNHCR számára, hogy:

a) kapcsolatba kerülhessen a kérelmezőkkel akkor is, ha a menedékkérőt fogva tartják, vagy ha a határon, illetve tranzitónájában tartózkodik;

b) az egyéni nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos információkról, az eljárás menetéről és a meghozott határozatokról tájékoztatást kaphasson, amennyiben ehhez a kérelmező hozzájárul;

c) a genfi egyezmény 35. cikke alapján gyakorolt felügyeleti joga keretében a hatáskörrel rendelkező hatóságok előtt kifejezésre juttathassa véleményét a nemzetközi védelem iránti egyedi kérelmekkel kapcsolatban az eljárás bármely szakaszában.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazandó bármely olyan szervezetre is, amely az érintett tagállammal kötött megállapodás alapján ezen tagállam területén az UNHCR nevében működik.

30. cikk

Információgyűjtés egyedi esetekben

Az egyedi esetek megvizsgálása során a tagállamok számára tilos:

a) a nemzetközi védelem megadására vonatkozó egyedi kérelemmel kapcsolatos információk vagy a kérelem benyújtása tényének kiszolgáltatása az állítólagos üldözője (üldözői) vagy a súlyos sérelem állítólagos elkövetője (elkövetői) számára;

b) az állítólagos üldöző(k)től vagy a súlyos sérelem állítólagos elkövetőjétől (elkövetőitől) oly módon megszerezni bármely információt, amely azt eredményezné, hogy az említettek közvetlen tájékoztatást kapnak arról, hogy az érintett kérelmező nemzetközi védelemért folyamodott, továbbá amely a kérelmező vagy eltartottjai testi épségét, vagy a még a származási országban élő családtagjainak szabadságát és biztonságát veszélyeztetné.

III. FEJEZET

AZ ELSŐFOKÚ ELJÁRÁSOK

I. SZAKASZ

31. cikk

Vizsgálati eljárás

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmeket vizsgálati eljárásban dolgozzák fel a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy – a megfelelő és teljes körű vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül – a vizsgálati eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezárulnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálati eljárások a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül lezárulnak.

Azon esetekben, amelyekben a kérelemre a 604/2013/EU rendeletben előírt eljárás alkalmazandó, a hat hónapos határidő attól az időponttól számítandó, amikor a vizsgálatért felelős tagállamot az említett rendelettel összhangban meghatározták, a kérelmező az adott tagállam területén tartózkodik, és az illetékes hatóság a kérelmezőt átvette.

A tagállamok az e bekezdésben előírt hat hónapos határidőt legfeljebb további kilenc hónappal meghosszabbíthatják, amennyiben:

a) összetett ténybeli és/vagy jogi kérdéseket érintő ügyről van szó;

b) nagyszámú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy egyidejűleg folyamodik a nemzetközi védelemért, ami a gyakorlatban rendkívül megnehezíti az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatását;

c) a kérelem egyértelműen annak tudható be, hogy a kérelmező nem tett eleget a 13. cikk szerinti kötelezettségeinek.

Kivételesen, kellően indokolt körülmények esetén a tagállamok legfeljebb három hónappal túlléphetik az ezen bekezdésben előírt határidőt, amennyiben az a nemzetközi védelem iránti kérelem megfelelő és teljes körű vizsgálatának biztosításához szükséges.

(4) A tagállamok a 2011/95/EU irányelv 13. és a 18. cikkének sérelme nélkül elhalaszthatják a vizsgálati eljárás lezárását, amennyiben a származási országban fennálló bizonytalan, várhatóan ideiglenes helyzet miatt ésszerűen nem várható el, hogy az eljáró hatóság a (3) bekezdésben megállapított határidőn belül hozzon határozatot. Ilyen esetben a tagállam:

- a) legalább hathavonta felülvizsgálja a helyzetet az adott származási országban;
- b) ésszerű időn belül tájékoztatja az érintett kérelmezőket a halasztás okairól;
- c) ésszerű időn belül tájékoztatja a Bizottságot az adott származási országgal kapcsolatos eljárások elhalasztásáról.

(5) A tagállamok minden esetben legfeljebb a kérelem benyújtásától számított 21 hónapon belül lezárják a vizsgálati eljárást.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben hat hónapon belül nem kerül sor határozathozatalra, úgy az érintett kérelmezőt:

- a) tájékoztatják a kérelemlről; és
- b) kérésére tájékoztatják a kérelem okairól, valamint arról, hogy mennyi időn belül várható határozat kérelme ügyében.

(7) A tagállamok – a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban – elsőbbséget biztosíthatnak egy nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatának, különösen:

- a) ha a kérelem valószínűsíthetően megalapozott;
- b) amennyiben a kérelmező a 2013/33/EU irányelv 22. cikkében említett helyzetben van, vagy különleges

eljárási garanciákra van szüksége, különös tekintettel a kísérő nélküli kiskorúakra.

(8) A tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárásokat a 43. cikkkel összhangban gyorsítva és/vagy a határon és/vagy a tranzitzőnában folytassák le, ha:

- a) a kérelmező, benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében a 2011/95/EU szerinti nemzetközi védelemre jogosultként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közölt;
- b) a kérelmező ezen irányelv értelmében biztonságos származási országból származik;
- c) a kérelmező félrevezette a hatóságokat a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt;
- d) feltételezhető, hogy személyazonosító vagy úti okmányát – amely segíthetett volna személyazonosságára, illetve állampolgársága megállapításában – rosszhiszeműen megsemmisítette, vagy eldobta;
- e) a kérelmező egyértelműen összefüggéstelen és ellentmondásos, egyértelműen hamis vagy nyilvánvalóan valószínűtlen, a származási országgal kapcsolatos, kellően ellenőrzött információknak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ami világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző annak tekintetében, hogy a 2011/95/EU irányelv értelmében minősülhet-e nemzetközi védelemre jogosult személynek;
- f) a kérelmező olyan ismételt, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amely a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban nem elfogadható;
- g) a kérelmező kizárólag azért nyújt be kérelmet, hogy késleltesse vagy meggyőztse egy olyan korábbi vagy közelgő határozat végrehajtását, amely a kiutasítását eredményezné;
- h) a kérelmező a tagállam területére jogellenesen lépett be, vagy tartózkodását jogellenesen hosszabbította meg, és anélkül, hogy erre alapos oka lett volna, elmulasztotta a hatóságoknál való jelentkezést vagy a határátlépés körülményeire is tekintettel nem folytatott nemzetközi védelemért a lehető legrövidebb időn belül;

- i) a kérelmező megtagadja az ujjnyomatvétel-tűrés kötelezettség teljesítését, melyre a az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikeben benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 603/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezését szolgáló Eurodac létrehozásáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ kötelezi; vagy
- j) a kérelmező súlyos okokból veszélyt jelenthet a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére; vagy a kérelmezőt a nemzeti jogszabályokban meghatározott komoly közbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták.
- (9) A tagállamok határidőket állapítanak meg a (8) bekezdés szerinti elsőfokú eljárásban hozott határozatok elfogadására. E határidőknek ésszerűeknek kell lenniük.

A (3)–(5) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok túlléphetik e határidőket, amikor az a nemzetközi védelem iránti kérelem megfelelő és teljes körű vizsgálatához szükséges.

32. cikk

Megalapozatlan kérelmek

- (1) A 27. cikk sérelme nélkül a tagállamok csak akkor tekinthetnek egy nemzetközi védelem iránti kérelmet megalapozatlannak, ha az eljáró hatóság azt állapította meg, hogy a kérelmező a 2011/95/EU irányelv értelmében nem minősül a nemzetközi védelmemre jogosultnak.
- (2) A fentiekén kívül a tagállamok – amennyiben nemzeti joguk így rendelkezik – nyilvánvalóan megalapozatlannak tekinthetik a kérelmet azon megalapozatlan kérelmek esetében, amelyek esetében megvalósul a 31. cikk (8) bekezdésében felsorolt körülmények egyike.

II. SZAKASZ

33. cikk

Elfogadhatatlan kérelmek

- (1) Azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a 604/2013/EU rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a 2011/95/EU irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.

- (2) A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

- a) a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított;
- b) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 35. cikk értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam;
- c) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 38. cikk értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam;
- d) a kérelem ismételt kérelemnek minősül, amely esetében nem merültek fel új körülmények vagy tények, vagy a kérelmező nem adott elő ilyeneket annak megvizsgálásával kapcsolatban, hogy a kérelmező a 2011/95/EU irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosult személynek minősül-e; vagy
- e) a kérelmező egy eltartottja kérelmet nyújtott be azt követően, hogy a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban hozzájárult ahhoz, hogy az ügye az ő nevében benyújtott kérelem részét képezze, és nincs az eltartott személy helyzetére vonatkozó olyan tény, amely a külön kérelmet indokolná.

34. cikk

Az elfogadhatósági meghallgatás különös szabályai

- (1) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmezők számára, hogy mielőtt az eljáró hatóság határozatot hozna egy nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságáról, kifejtsek nézeteiket a 33. cikkben említett okok sajátos körülményeikre történő alkalmazásáról. E célból a tagállamok személyes meghallgatást végeznek a kérelem elfogadhatóságának elbírálása céljából. A tagállamok ez alól csak a 42. cikkel összhangban, az ismételt kérelmek esetében tehetnek kivételt.

E bekezdés nem sértheti az ezen irányelv 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának és a 604/2013/EU rendelet 5. cikkének alkalmazását.

- (2) A tagállamok előírhatják, hogy az eljáró hatóságtól eltérő hatóság személyzete folytassa le a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságával kapcsolatos személyes meghallgatást. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják, hogy e személyzet előre megkapja a szükséges alapképzést, különösen a nemzetközi emberi jogi normák, az uniós menekültügyi vívmányok és a meghallgatási technikák tekintetében.

III. SZAKASZ

35. cikk

Az első menedék országának elve

Egy adott kérelmező esetében egy ország akkor tekinthető az első menedékjogot nyújtó országnak, ha:

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1 oldalát.

- a) ez az ország a kérelmezőt menekültként ismerte el és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet; vagy
- b) a kérelmező ebben az országban egyébként elegendő védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét is is,

feltéve, hogy ez az ország őt visszafogadja.

Az első menedék országa elvének egy adott kérelmező különleges körülményei tekintetében való alkalmazása során a tagállamok figyelembe vehetik a 38. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. A kérelmezőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megtámadja az első menedék országa elvének az ő különleges körülményei tekintetében való alkalmazását.

36. cikk

A biztonságos származási ország elve

(1) Az ezen irányelvvel összhangban biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik ország – a kérelem egyéni vizsgálatát követően – csak akkor tekinthető e kérelmező tekintetében biztonságos származási országnak, ha:

- a) a kérelmező annak az országnak az állampolgára; vagy
- b) a kérelmező korábban abban az országban szokásos tartózkodási hellyel bíró hontalan személy,

és nem adott elő semmilyen komoly indokot arra vonatkozóan, hogy az ő egyedi körülményei szempontjából és nemzetközi védelemre jogosult személyként való elismerése tekintetében az ország nem minősül biztonságos származási országnak a 2011/95/EU irányelvvel összhangban.

(2) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban további rendelkezéseket és szabályokat állapítanak meg a biztonságos származási ország elvének alkalmazására.

37. cikk

Harmadik országok biztonságos származási országgá nyilvánítása nemzeti szinten

(1) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek olyan jogszabályokat, amelyek a I. melléklettel összhangban lehetővé teszik, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálata céljából nemzeti szinten biztonságos származási országokat határozzanak meg.

(2) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják az e cikkel összhangban biztonságos származási országnak nyilvánított harmadik országokban fennálló helyzetet.

(3) Széleskörű információs forrásokat kell alapul venni – különös tekintettel a más tagállamoktól, az EMTH-től, az UNHCR-től, az Európa Tanácstól és más megfelelő nemzetközi szervezetektől származó információkra – annak felmérése során, hogy egy ország e cikkel összhangban biztonságos származási országnak minősül-e.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról az országokról, amelyeket e cikk rendelkezéseinek megfelelően biztonságos származási országnak nyilvánítottak.

38. cikk

A biztonságos harmadik ország elve

(1) A tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos harmadik ország elvét, ha az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személy az érintett harmadik országban az alábbi elvekkel összhangban levő bánásmódban részesül:

- a) az életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási, nemzetiségi vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;
- b) nem áll fenn a 2011/95/EU irányelvben meghatározott súlyos sérelem veszélye;
- c) a genfi egyezményvel összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;
- d) tiszteletben tartják a nemzetközi jog azon szabályát, miszerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak lenne kitéve; illetve
- e) a menekült jogállás kérelmezésének lehetősége biztosított, és a menekült jogállás megadása esetén biztosított a genfi egyezményvel összhangban való védelem.

(2) A biztonságos harmadik ország elve a nemzeti jog rendelkezéseinek függvényében alkalmazható, amelyek magukban foglalják:

- a) a kérelmező és az érintett harmadik ország közötti kapcsolat fennállását előíró azon szabályokat, amelynek alapján ésszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen;
- b) azokat a módszertani szabályokat, melyek segítségével az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a biztonságos harmadik ország elve alkalmazható-e egy adott országra vagy egy adott menedékkérőre vonatkozóan. Az ilyen módszer magában foglalja az ország biztonságos voltának egy adott kérelmező vonatkozásában való eseti alapon történő megállapítását és/vagy az általában biztonságosnak minősített országok nemzeti szinten történő meghatározását;
- c) azokat a szabályokat, melyek a nemzetközi joggal összhangban megengedik annak egyedi elbírálását, hogy az érintett harmadik ország biztonságos-e egy adott menedékkérő számára, és amelyeknek a kérelmező számára lehetővé kell tenniük legalább azt, hogy kifogásolja a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazását azon az alapon, hogy a harmadik ország sajátos körülményeit tekintve nem biztonságos. A kérelmező számára ugyancsak lehetővé teszik, hogy megtámadja a harmadik ország és közte lévő, az a) pont szerinti kapcsolat fennállását.

(3) A kizárólag az e cikk alapján meghozott határozatok végrehajtásakor a tagállamok:

- a) a kérelmezőt megfelelően tájékoztatják; és
- b) a kérelmező számára kiállítanak egy dokumentumot, amely a harmadik ország hatóságait az illető ország nyelvén tájékoztatja, hogy a menedéjog iránti kérelmet érdemben nem vizsgálják.

(4) Amennyiben a harmadik ország a kérelmező számára nem engedélyezi a területére való belépést, a tagállamoknak a II. fejezetben leírt alapelvekkel és garanciákkal összhangban biztosítaniuk kell számára az eljárás megindításának lehetőségét.

(5) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot azokról az országokról, amelyek vonatkozásában ez az elv e cikk rendelkezései értelmében alkalmazásra kerül.

39. cikk

Az európai biztonságos harmadik ország fogalma

(1) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet és a kérelmező biztonságát különleges körülményeire való tekintettel nem, vagy csak részben vizsgálják meg a II. fejezetben meghatározott módon, ha az illetékes hatóság a tények alapján azt állapította meg, hogy a kérelmező egy, a (2) bekezdés értelmében biztonságos harmadik ország területéről kíván belépni, vagy lépett be illegálisan az ország területére.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy harmadik ország csak akkor tekinthető biztonságos harmadik országnak, ha:

- a) a genfi egyezmény rendelkezéseit megerősítette és tiszteletben tartja mindenfajta földrajzi korlátozás nélkül;
- b) jogszabályi előírásokon alapuló menekültügyi eljárással bír; továbbá
- c) megerősítette az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt és tiszteletben tartja annak rendelkezéseit, beleértve a hatékony jogorvoslattal kapcsolatos szabályokat is.

(3) A kérelmezőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megtámadja az európai biztonságos harmadik ország fogalmának alkalmazását azon az alapon, hogy az érintett harmadik ország az ő különleges körülményeire tekintettel nem biztonságos.

(4) Az érintett tagállamok a visszaküldés tilalmának elvével összhangban, beleértve a humanitárius vagy politikai okokból, illetve nemzetközi közjogi rendelkezésekből következő, az e cikk alkalmazása alóli kivételeket is, nemzeti jogukban meghatározzák az (1) bekezdés rendelkezéseinek végrehajtására és a határozatok következményeire vonatkozó részletes szabályokat.

(5) A kizárólag az e cikk alapján meghozott határozatok végrehajtásakor az érintett tagállam:

- a) a kérelmezőt megfelelően tájékoztatja; és

b) a kérelmező számára kiállít egy dokumentumot, amelyben a harmadik ország hatóságait az illető ország nyelvén tájékoztatja, hogy a menedéjog iránti kérelmet érdemben nem vizsgálják.

(6) Amennyiben a biztonságos harmadik ország nem fogadja vissza a szóban forgó kérelmezőt, a tagállam a II. fejezetben meghatározott alapelvekkel és garanciákkal összhangban hozzáférést biztosít a menedéjog iránti kérelem elbírálására irányuló eljáráshoz.

(7) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot azokról az országokról, amelyek vonatkozásában ezt az elvet e cikk értelmében alkalmazzák.

IV. SZAKASZ

40. cikk

Ismételt kérelem

(1) Ha egy tagállamban egy személy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, és ezt követően ugyanabban a tagállamban további előterjesztéseket vagy ismételt kérelmet nyújt be, a tagállam ezeket a további előterjesztéseket vagy az ismételt kérelem elemeit a korábbi kérelem elbírálásának vagy a felülvizsgálat, illetve fellebbezés alatt álló határozat elbírálásának keretei között bírálja el, amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok e keretek között számításba vehetik és mérlegelhetik a további előterjesztések vagy ismételt kérelem valamennyi elemét.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelemnek a 33. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján történő elfogadhatóságát megállapító határozat meghozatal céljából az ismételt nemzetközi védelem iránti kérelmet mindenekelőtt előzetes elfogadhatósági vizsgálatnak kell alávetni a tekintetben, hogyfelferültek-e, vagy a kérelmező előadott-e olyan, a vizsgálattal kapcsolatos új körülményeket vagy tényeket, amelyek alapján a kérelmező a 2011/95/EU irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősül.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett előzetes elfogadhatósági vizsgálat megállapítja, hogy olyan új körülmények vagy tények merültek fel, vagy a kérelmező olyan új körülményeket vagy tényeket adott elő, amelyek jelentősen növelik annak valószínűségét, hogy a 2011/95/EU irányelv értelmében a kérelmező nemzetközi védelemre jogosult személynek minősül, a kérelmet a II. fejezettel összhangban tovább kell vizsgálni. A tagállamok az ismételt kérelem további vizsgálatának más okait is meghatározhatják.

(4) A tagállam rendelkezhet úgy, hogy csak azokban az esetekben vizsgálja tovább a kérelmet, ha az érintett kérelmező rajta kívül álló ok miatt az előző eljárásban nem volt képes az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott helyzeteket kihasználni, különösen a 46. cikk alapján a hatékony jogorvoslatához fűződő jogának gyakorlása útján.

(5) Amennyiben az ismételt kérelmet e cikk értelmében nem vizsgálják tovább, a 33. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogadhatatlannak minősül.

(6) Az e cikkben említett eljárás akkor is alkalmazható, ha:

- a) egy eltartott személy kérelmet nyújtott be azt követően, hogy a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban hozzájárult ahhoz, hogy ügye az ő nevében benyújtott kérelem részét képezze; és/vagy
- b) egy nem házas kiskorú kérelmet nyújt be azt követően, ahogy a 7. cikk (5) bekezdésének c) pontjával összhangban a nevében kérelmet nyújtottak be.

A fenti esetekben a (2) bekezdésben említett előzetes elfogadhatósági vizsgálat során meg kell vizsgálni, hogy vannak-e olyan, az eltartott vagy a nem házas kiskorú helyzetével kapcsolatos tények, amelyek indokolják a külön kérelem benyújtását.

(7) Amennyiben egy, a 604/2013/EU rendelet szerinti átadási határozat hatálya alá tartozó személy az átadó tagállamban további előterjesztéseket vagy ismételt kérelmet nyújt be, ezen előterjesztéseket vagy ismételt kérelmeket az említett rendelet szerinti felelős tagállam vizsgálja meg ezen irányelvvel összhangban.

41. cikk

A tagállamban maradás joga alóli kivételek ismételt kérelmek esetén

(1) A tagállamok kivételt tehetnek a területükön maradáshoz való jog alól, amennyiben az adott személy:

- a) csak azért nyújtott be első alkalommal olyan ismételt kérelmet, amelyet a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban nem vizsgálnak tovább, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa egy olyan határozat végrehajtását, amely a tagállamból való azonnali kiutasítását eredményezné; vagy
- b) az első ismételt kérelmet a 40. cikk (5) bekezdése alapján elfogadhatatlannak minősítő jogerős határozatot vagy a kérelmet megalapozatlansága miatt elutasító jogerős határozatot követően ugyanabban a tagállamban ismételt nemzetközi védelemért folyamodik.

A tagállamok csak akkor élhetnek e kivétellel, ha az eljáró hatóság úgy véli, hogy a kiutasítási határozat nem okoz az adott tagállam nemzetközi és uniós kötelezettségeit sértő közvetlen vagy közvetett visszakiűldést.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a tagállamoknak arra is lehetőségük van, hogy:

- a) a nemzeti joggal összhangban eltérjenek a gyorsított eljárásokban rendszerint alkalmazott határidőktől, amennyiben a vizsgálati eljárást a 31. cikk (8) bekezdésének g) pontjával összhangban felgyorsítják;
- b) a nemzeti joggal összhangban eltérjenek a 33. és 34. cikkben előírt, az elfogadhatósági eljárásokban rendszerint alkalmazott határidőktől; és/vagy
- c) eltérjenek a 46. cikk (8) bekezdésétől.

42. cikk

Eljárási szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon kérelmezők, akiknek a kérelmét a 40. cikk értelmében előzetes elfogadhatósági eljárásnak vetették alá, élhessenek a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott garanciákkal.

(2) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban szabályozhatják a 40. cikk szerinti előzetes elfogadhatósági eljárást. E szabályozás többek között:

- a) kötelezheti az érintett kérelmezőt arra, hogy nevezzen meg olyan tényeket, vagy szolgáltatson olyan bizonyítékokat, amelyek indokolják az új eljárást;
- b) lehetővé teheti, hogy az előzetes elfogadhatósági eljárást – a 40. cikk (6) bekezdésében említett esetek kivételével – kizárólag a rendelkezésre álló írásos beadványok alapján, a személyes meghallgatás mellőzésével folytassák le.

E szabályok nem akadályozhatják meg a kérelmező új eljáráshoz való hozzáférését, és nem eredményezhetik az ilyen hozzáférés tényleges megghiúsulását vagy súlyos korlátozását.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt megfelelő módon tájékoztatják az előzetes elfogadhatósági eljárás eredményéről, és abban az esetben, ha a kérelem további vizsgálatára nem kerül sor, ennek okáról, és a határozat felülvizsgálatának, illetve a fellebbezés benyújtásának lehetőségeiről.

V. SZAKASZ

43. cikk

A határon folytatott eljárások

(1) A tagállamok a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban eljárásokat állapíthatnak meg annak érdekében, hogy a tagállam határán vagy tranzitzoneáiban döntést hozhassanak:

- a) a 33. cikk alapján ott benyújtott kérelmek elfogadhatósága tárgyában; és/vagy

b) a 31. cikk (8) bekezdése szerinti eljárásban vizsgált kérelem érdemét illetően.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott eljárás keretei között a döntéshozatalra ésszerű időn belül kerül sor. Ha a döntés négy héten belül nem születik meg, a kérelmező részére az országba való belépést engedélyezni kell annak érdekében, hogy kérelmét ezen irányelv egyéb rendelkezéseivel összhangban bírálhassák el.

(3) Nagyszámú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy érkezése esetén, akik nemzetközi védelem iránti kérelmüket a tagállam határán vagy tranzitónájában nyújtják be, és amely a gyakorlatban lehetetlenné teszi az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazását, ezek az eljárások abban az esetben is alkalmazhatók, ha és ameddig e harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek rendes elhelyezésére a határ vagy a tranzitóna közelében kerül sor.

IV. FEJEZET

A NEMZETKÖZI VÉDELEM VISSZAVONÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁSOK

44. cikk

A nemzetközi védelem visszavonása

A tagállamok biztosítják, hogy egy adott személy esetében a nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárás megindítható, ha olyan új elemek vagy tények merülnek fel, amelyek indokoltá teszik az érintett személy nemzetközi védelme érvényességének újbóli megvizsgálását.

45. cikk

Eljárási szabályok

(1) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nemzetközi védelme visszavonását veszi fontolóra a 2011/95/EU irányelv 14. vagy 19. cikkével összhangban, a tagállamok az alábbi garanciákat biztosítják az érintett személy számára:

- a) írásbeli tájékoztatást kapjon arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság újra megvizsgálja nemzetközi védelemre való jogosultságát, valamint ennek okáról; és
- b) lehetőséget kapjon a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjával és a 14–17. cikkel összhangban lévő személyes meghallgatás során vagy egy írásos nyilatkozatban előterjeszteni azokat az okokat, amelyek miatt a nemzetközi védelmét nem lehet visszavonni.

(2) Ezen túlmenően a tagállamok az (1) bekezdésben előírt eljárás keretében biztosítják, hogy:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság különböző forrásokból – például adott esetben az EMTH-től és az UNHCR-től –

pontos és naprakész információt kaphasson az érintett személy származási országában fennálló általános helyzetről; és

- b) amennyiben egyedi esetben folyik információgyűjtés a nemzetközi védelem felülvizsgálata érdekében, ezt ne az érintettet üldöző személy(ek)től vagy a súlyos sérelem elkövetőjétől (elkövetőitől) szerezzék be oly módon, amelynek eredményeként az utóbbiak közvetlen tájékoztatást kapnak arról, hogy az érintett kérelmező olyan nemzetközi védelemben részesülő személy, akinek jogállását felülvizsgálják, és ne veszélyeztessék a kérelmező vagy eltartottjai testi épségét, vagy a még a származási országban élő családtagjainak szabadságát és biztonságát.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatát írásba foglalja. A határozatnak tartalmaznia kell a ténybeli és jogi indokolást, és írásbeli tájékoztatással kell szolgálnia arról is, hogy a határozat ellen hogyan lehet jogorvoslattal élni.

(4) Amint a hatáskörrel rendelkező hatóság meghozta a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatát, a 20. cikk, 22. cikk a 23. cikk (1) bekezdése és a 29. cikk egyaránt alkalmazandók.

(5) E cikk (1)–(4) bekezdésétől eltérve a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy a nemzetközi védelem a törvény erejénél fogva megszűnik, ha a nemzetközi védelemben részesülő személy arról egyértelműen lemondott. A tagállamok arról is rendelkezhetnek, hogy a nemzetközi védelem a törvény erejénél fogva megszűnik, ha a nemzetközi védelemben részesülő személy a szóban forgó tagállam állampolgárává válik.

V. FEJEZET

FELLEBBEZÉSI ELJÁRÁSOK

46. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják a kérelmezők részére a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot az alábbiakkal szemben:

- a) a nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében hozott határozat tárgyában, beleértve, ha a határozat:

- i. a menekült jogállás és/vagy kiegészítő védelmi jogállás tekintetében megalapozatlannak ítéli a kérelmet;

- ii. a 33. cikk (2) bekezdése alapján a kérelem elfogadhatatlanságát állapítja meg;

- iii. meghozatalára a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott módon a tagállam határán vagy tranzitónájában kerül sor;

iv. azt állapítja meg, hogy nem folytatják le a 39. cikk szerinti vizsgálatot.

b) a menedékjog iránti kérelem újvizsgálásának megtagadása a 27. és 28. cikk alapján történt lezárását követően;

c) a nemzetközi védelem visszavonását kimondó határozat a 45. cikk értelmében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság által kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyeknek joguk van az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslathoz a menekült jogállás tekintetében kérelmüket megalapozatlannak ítéelő határozattal szemben.

Az (1) bekezdés c) pontjának sérelme nélkül, amennyiben a valamely tagállam által nyújtott kiegészítő védelmi jogállás ugyanazon jogokkal és kedvezményekkel jár, mint az uniós és nemzeti jog szerinti menekültstátusz, az adott tagállamnak lehetősége van arra, hogy elfogadhatatlannak minősítse a menekült jogállás tekintetében a kérelmet megalapozatlannak ítéelő határozat elleni fellebbezést azon az alapon, hogy a kérelmezőnek nem fűződik kellő érdeke az eljárás folytatásához.

(3) Az (1) bekezdésnek való megfelelés érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a hatékony jogorvoslat mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* megvizsgálását tartalmazza – ideértve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek a(z) 2011/95/EU irányelv szerinti vizsgálatát is –, legalább az elsőfokú bíróság előtti fellebbezési eljárásokban.

(4) A tagállamok meghatározzák a kérelmező által az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslathoz fűződő jog gyakorlásához szükséges ésszerű határidőket és egyéb szabályokat. E határidők nem tehetik lehetetlenné vagy nem nehezíthetik meg túlságosan a joggyakorlást.

A tagállamok a 43. cikk szerint hozott határozatok hivatalból történő felülvizsgálatáról is rendelkezhetnek.

(5) A (6) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a területén maradjon mindaddig, amíg le nem jár a kérelmező hatékony jogorvoslathoz való jogának gyakorlására adott határidő, és amennyiben a kérelmező a határidőn belül élt ezen jogával, a jogorvoslati kérelem elbírálásáig.

(6) Egy olyan határozat esetében, amely:

a) egy kérelmet a 32. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilvánvalóan megalapozatlannak vagy a 31. cikk (8) bekezdésével összhangban elvégzett vizsgálatot követően megalapozatlannak minősít, kivéve azon eseteket, mikor e határozatok

a 31. cikk (8) bekezdésének h) pontjában említett körülményeken alapulnak;

b) egy kérelmet a 33. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy d) pontjával összhangban megalapozatlannak minősít;

c) az eljárásnak a 28. cikk szerinti megszüntetését követően elutasítja a kérelmező ügyének újbóli megnyitását; vagy

d) nem vizsgálja meg vagy nem teljeskörűen vizsgálja meg a kérelmet a 39. cikkel összhangban,

a bíróság – az érintett kérelmező kérésére vagy hivatalból – döntést hozhat arról, hogy a kérelmező a tagállam területén maradhat-e, ha a határozat célja a kérelmezőnek a tagállam területén maradáshoz való jogának megszüntetése és amennyiben ilyen esetekben a nemzeti jogszabályok nem írják elő, hogy a kérelmezőnek jogában áll a tagállamban maradni a jogorvoslati kérelem elbírálásáig.

(7) A (6) bekezdés csak a 43. cikkben említett eljárásokra alkalmazandó, amennyiben:

a) a kérelmezőnek biztosítják a szükséges tolmácsolást, jogi segítségnyújtást és legalább egy hetet arra, hogy elkészítse a kérelmet és a bíróság elé terjessze azokat az érveket, amelyek alapján engedélyezhető számára, hogy a tagállamban maradjon a jogorvoslati kérelem elbírálásáig; és

b) a kérelemnek a (6) bekezdésben említett vizsgálata során a bíróság tényszerűen és jogilag megvizsgálja az eljáró hatóság elutasító határozatát.

Ha az a) és b) pontban említett feltételek nem teljesülnek, az (5) bekezdés alkalmazandó.

(8) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a (6) és (7) bekezdésben említett eljárás – azaz az arról szóló döntéshozatal, hogy a kérelmező a tagállam területén maradhat-e vagy sem – befejezéséig területükön maradjon.

(9) Az (5), (6) és (7) bekezdést a 604/2013/EU rendelet 26. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(10) A tagállamok határidőt állapíthatnak meg az (1) bekezdés szerinti bíróság számára az eljáró hatóság határozatának felülvizsgálatára.

(11) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban meghatározhatják azokat a feltételeket is, amelyek alapján feltételezhető, hogy a kérelmező hallgatólagosan visszavonta az (1) bekezdés szerinti jogorvoslat iránti kérelmét vagy attól elállt, valamint az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat.

VI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

A határozatok hatóság általi megtámadása

Ez az irányelv nem érinti a hatóságoknak azt azon lehetőségét, hogy a nemzeti jogszabályok szerint megtámadhassák a közigazgatási és/vagy bírósági határozatokat.

48. cikk

Titoktartás

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó hatóságokat a feladataik teljesítése során tudomásukra jutott valamennyi információ vonatkozásában kösse a titoktartás a nemzeti jogban meghatározott elve.

49. cikk

Együtműködés

Minden tagállam kijelöl egy nemzeti kapcsolattartót, és ennek címét megküldi a Bizottságnak. A Bizottság ezen információt közli a többi tagállammal.

A tagállamok a Bizottsággal összeköttetésben minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok között közvetlen együtműködést és információcserét hozzanak létre.

A 6. cikk (5) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 31. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett intézkedések alkalmazásakor a tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, amint e különleges intézkedések alkalmazásának indokai megszűnnek, de legalább évente. E tájékoztatásnak lehetőség szerint adatokat kell tartalmaznia arról is, hogy az adott időszakban feldolgozott kérelmek hány százalékánál alkalmaztak eltérést.

50. cikk

Jelentés

A Bizottság legkésőbb 2017. július 20-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára ezen irányelv alkalmazásáról, és javaslatot tesz a szükséges módosításokra. A tagállamok a Bizottság részére minden olyan információt megküldenek, amely a jelentése összeállításához megfelelő lehet. A jelentés benyújtását követően a Bizottság legalább ötévenként jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelvnek a tagállamokban történő alkalmazásáról.

A Bizottság az első jelentésben beszámol a 17. cikk alkalmazásáról és a személyes meghallgatásról készült jegyzőkönyvvel kapcsolatban használt különböző eszközökről is.

51. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek

ahhoz, hogy az 1–30. cikknek, a 31. cikk (1), (2) és (6)–(9) bekezdésének, a 32–46. cikknek, a 49. és 50. cikknek és az I. mellékletnek 2015. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

(2) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 31. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének legkésőbb 2018. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) és a (2) bekezdésben előírt rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

52. cikk

Átmeneti rendelkezések

A tagállamok az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre és nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárásokra. A 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmekre és az említett időpont előtt kezdeményezett, a menekült jogállás visszavonására irányuló eljárásokra a 2005/85/EK irányelv szerint elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.

A tagállamok az 51. cikk (2) bekezdésében említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a 2018. július 20-tól kezdve vagy annál korábban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre. Az említett időpont előtt benyújtott kérelmekre a 2005/85/EK irányelv szerinti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.

53. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2005/85/EK irányelv 2015. július 21-ével hatályát veszti az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében, a II. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

54. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 47. és 48. cikket 2015. július 21-től kell alkalmazni.

55. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknél megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. SHATTER

I. MELLÉKLET

A biztonságos származási országok kijelölése a 37. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában

Egy ország akkor tekinthető biztonságos származási országnak, ha a jogi helyzete és a demokratikus rendszerben való jogalkalmazás helyzete és az általános politikai körülmények alapján kimutatható, hogy általában és következetesen nem tapasztalható a 2011/95/EU irányelv 9. cikkében meghatározott üldöztetés; nem alkalmaznak kínzást, sem kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést.

E vizsgálat elkészítése során számításba kell venni többek között azt, hogy milyen mértékben nyújtanak védelmet üldöztetés, vagy embertelen bánásmód ellen:

- a) az ország vonatkozó törvényei és jogszabályai, és alkalmazásuk módja;
 - b) az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben és/vagy a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányban és/vagy az Egyesült Nemzetek kínzás elleni egyezményében meghatározott emberi jogok és szabadságok tiszteletben tartása, különösen az olyan jogoké, amelyekről az említett európai egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése alapján nem lehet eltérni;
 - c) a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartása a genfi egyezményvel összhangban;
 - d) az e jogok és szabadságok megsértése elleni hatékony jogorvoslati rendszer biztosítása útján.
-

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv

(lásd az 53. cikket)

A Tanács 2005/85/EK irányelve

(HL L 326., 2005.12.13., 13. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(lásd az 51. cikket)

Irányelv	Átültetési határidők
2005/85/EK	Első határidő: 2007. december 1. Második határidő: 2008. december 1.

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, a)–c) pont	2. cikk, a)–c) pont
—	2. cikk, d) pont
2. cikk, d)–f) pont	2. cikk, e)–g) pont
—	2. cikk, h) és i) pont
2. cikk, g) pont	2. cikk, j) pont
—	2. cikk, k) és l) pont
2. cikk, h)–k) pont	2. cikk, m)–p) pont
—	2. cikk, q) pont
3. cikk, (1) és (2) bekezdése	3. cikk, (1) és (2) bekezdése
3. cikk, (3) bekezdés	—
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	4. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
4. cikk, (2) bekezdés, a) pont	4. cikk, (2) bekezdés, a) pont
4. cikk, (2) bekezdés, b)–d) pont	—
4. cikk, (2) bekezdés, e) pont	4. cikk, (2) bekezdés, b) pont
4. cikk, (2) bekezdés, f) pont	—
—	4. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés
—	4. cikk, (5) bekezdés
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2)–(4) bekezdés
6. cikk, (2) és (3) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	7. cikk, (3) bekezdés
—	7. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	—
—	8. cikk
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
—	9. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
—	10. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, a)–c) pont	10. cikk, (3) bekezdés, a)–c) pont
—	10. cikk, (3) bekezdés, d) pont
8. cikk, (3) és (4) bekezdés	10. cikk, (4) és (5) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	11. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont	12. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont
—	12. cikk, (1) bekezdés, d) pont
10. cikk, (1) bekezdés, d) és e) pont	a 12. cikk, (1) bekezdés, e) és f) pont
10. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	13. cikk
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
—	14. cikk, (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, a) pont	14. cikk, (2) bekezdés, a) pont
12. cikk, (2) bekezdés, b) pont	—
12. cikk, (2) bekezdés, c) pont	—
12. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, b) pont
12. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
12. cikk, (4)–(6) bekezdés	14. cikk, (3)–(5) bekezdés
13. cikk, (1) és (2) bekezdése	15. cikk, (1) és (2) bekezdése
13. cikk, (3) bekezdés, a) pont	15. cikk, (3) bekezdés, a) pont
—	15. cikk, (3) bekezdés, b) pont
13. cikk, (3) bekezdés, b) pont	15. cikk, (3) bekezdés, c) pont
—	15. cikk, (3) bekezdés, d) pont
—	15. cikk, (3) bekezdés, e) pont
13. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (4) bekezdés

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
13. cikk, (5) bekezdés	—
—	16. cikk
14. cikk	—
—	17. cikk
—	18. cikk
—	19. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
—	20. cikk, (2)–(4) bekezdés
—	21. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, a) pont	—
15. cikk, (3) bekezdés, b) és c) pont	21. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
15. cikk, (3) bekezdés, d) pont	—
15. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
15. cikk, (4)–(6) bekezdés	21. cikk, (3)–(5) bekezdés
—	22. cikk, (2) bekezdés
16. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
16. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, első mondat	23. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető fordulat
—	23. cikk, (1) bekezdés, a) pont
16. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, második mondat	23. cikk, (1) bekezdés, b) pont
16. cikk, (2) bekezdés, első mondat	23. cikk, (2) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés, második mondat	—
—	23. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (3) bekezdés	23. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
16. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	—
16. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik albekezdés	23. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik albekezdés
—	24. cikk
17. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés, a) pont	25. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés, b) és c) pont	—
17. cikk, (3) bekezdés	—
17. cikk, (4) bekezdés	25. cikk, (3) bekezdés
—	25. cikk, (4) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
—	25. cikk, (6) bekezdés
17. cikk, (6) bekezdés	25. cikk, (7) bekezdés
18. cikk	26. cikk
19. cikk	27. cikk
20. cikk, (1) és (2) bekezdés	28. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	28. cikk, (3) bekezdés
21. cikk	29. cikk
22. cikk	30. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	31. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	31. cikk, (2) bekezdés
—	31. cikk, (3) bekezdés
—	31. cikk, (4) és (5) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	31. cikk, (6) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	—
—	31. cikk, (7) bekezdés
23. cikk, (4) bekezdés, a) pont	31. cikk, (8) bekezdés, a) pont
23. cikk, (4) bekezdés, b) pont	—
23. cikk, (4) bekezdés, c) pont, i. alpont	31. cikk, (8) bekezdés, b) pont
23. cikk, (4) bekezdés, c) pont, ii. alpont	—
23. cikk, (4) bekezdés, d) pont	31. cikk, (8) bekezdés, c) pont
23. cikk, (4) bekezdés, e) pont	—
23. cikk, (4) bekezdés, f) pont	31. cikk, (8) bekezdés, d) pont
23. cikk, (4) bekezdés, g) pont	31. cikk, (8) bekezdés, e) pont
—	31. cikk, (8) bekezdés, f) pont
23. cikk, (4) bekezdés, h) és i) pont	—
23. cikk, (4) bekezdés, j) pont	31. cikk, (8) bekezdés, g) pont
—	31. cikk, (8) bekezdés, h) és i) pont
23. cikk, (4) bekezdés, k) és l) pont	—
23. cikk, (4) bekezdés, m) pont	31. cikk, (8) bekezdés, j) pont
23. cikk, (4) bekezdés, n) és o) pont	—
—	31. cikk, (9) bekezdés
24. cikk	—
25. cikk	33. cikk
25. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, (1) bekezdés

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
25. cikk, (2) bekezdés, a)–c) pont	33. cikk, (2) bekezdés, a)–c) pont
25. cikk, (2) bekezdés, d) és e) pont	—
25. cikk, (2) bekezdés, f) és g) pont	33. cikk, (2) bekezdés, d) és e) pont
—	34. cikk
26. cikk	35. cikk
27. cikk, (1) bekezdés, a) pont	38. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	38. cikk, (1) bekezdés, b) pont
27. cikk, (1) bekezdés, b)–d) pont	38. cikk, (1) bekezdés, c)–e) pont
27. cikk, (2)–(5) bekezdés	38. cikk, (2)–(5) bekezdés
28. cikk	32. cikk
29. cikk	—
30. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés
30. cikk, (2)–(4) bekezdés	—
—	37. cikk, (2) bekezdés
30. cikk, (5) és (6) bekezdése	37. cikk, (3) és (4) bekezdése
31. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
31. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
32. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés	—
32. cikk, (3) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés
32. cikk, (4) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés, első mondat
32. cikk, (5) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés, második mondat
32. cikk, (6) bekezdés	40. cikk, (4) bekezdés
—	40. cikk, (5) bekezdés
32. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés	40. cikk, (6) bekezdés, a) pont
—	40. cikk, (6) bekezdés, b) pont
32. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés	40. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
—	40. cikk, (7) bekezdés
—	41. cikk
33. cikk	—
34. cikk, (1) bekezdés és (2) bekezdés, a) pont	42. cikk, (1) bekezdés és (2) bekezdés, a) pont
34. cikk, (2) bekezdés, b) pont	—
34. cikk, (2) bekezdés, c) pont	42. cikk, (2) bekezdés, b) pont

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
34. cikk, (3) bekezdés, a) pont	42. cikk, (3) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés, b) pont	—
35. cikk, (1) bekezdés	43. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	43. cikk, (1) bekezdés, b) pont
35. cikk, (2) bekezdés és (3) bekezdés, a)–f) pont	—
35. cikk, (4) bekezdés	43. cikk, (2) bekezdés
35. cikk, (5) bekezdés	43. cikk, (3) bekezdés
36. cikk, (1) bekezdés–(2) bekezdés, c) pont	39. cikk, (1) bekezdés–(2) bekezdés, c) pont
36. cikk, (2) bekezdés, d) pont	—
36. cikk, (3) bekezdés	—
—	39. cikk, (3) bekezdés
36. cikk, (4)–(6) bekezdés	39. cikk, (4)–(6) bekezdés
—	39. cikk, (7) bekezdés
36. cikk, (7) bekezdés	—
37. cikk	44. cikk
38. cikk	45. cikk
—	46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont
39. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. és ii. alpont	46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. és iii. alpont
39. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iii. alpont	—
39. cikk, (1) bekezdés, b) pont	46. cikk, (1) bekezdés, b) pont
39. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont	—
39. cikk, (1) bekezdés, e) pont	46. cikk, (1) bekezdés, c) pont
—	46. cikk, (2) és (3) bekezdés
39. cikk, (2) bekezdés	46. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
—	46. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik albekezdés
39. cikk, (3) bekezdés	—
—	46. cikk, (5)–(9) bekezdés
39. cikk, (4) bekezdés	46. cikk, (10) bekezdés
39. cikk, (5) bekezdés	—
39. cikk, (6) bekezdés	41. cikk, (11) bekezdés
40. cikk	47. cikk
41. cikk	48. cikk
—	49. cikk
42. cikk	50. cikk

A 2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
43. cikk, első albekezdés	51. cikk, (1) bekezdés
—	51. cikk, (2) bekezdés
43. cikk, második és harmadik albekezdés	51. cikk, (3) és (4) bekezdés
44. cikk	52. cikk, első albekezdés
—	52. cikk, második albekezdés
—	53. cikk
45. cikk	54. cikk
46. cikk	55. cikk
I. melléklet	—
II. melléklet	I. melléklet
III. melléklet	—
—	II. melléklet
—	III. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/33/EU IRÁNYELVE

(2013. június 26.)

a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének f) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az irányelvet át kell dolgozni.
- (2) A közös európai menekültügyi rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika részét képezi az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Unióban. E politikának a tagállamok közötti szolidaritás és a felelősség igazságos elosztásának elvén – ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is – kell alapulnia.

(3) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy törekszik az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán nyugvó Közös Európai Menekültügyi Rendszer létrehozására, megerősítve ily módon a visszaküldés tilalmának alapelvét. A Szerződésekben előírt vonatkozó jogi eszközök – többek között a 2003/9/EK irányelv – elfogadásával lezárult a közös európai menekültügyi rendszer kialakításának első szakasza.

(4) Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a Hágai Programot, amely kitűzte a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területén a 2005–2010-es időszakban megvalósítandó célokat. E tekintetben a Hágai Program arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy zárja le az első szakasz során elfogadott jogi aktusok értékelését, valamint terjessze az Európai Parlament és a Tanács elé a második szakasz jogi aktusait és intézkedéseit.

(5) Az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén elfogadta a Stockholmi Programot, amely hangsúlyozta a védelem és szolidaritás közös térségének 2012-ig történő létrehozása mellett tett kötelezettségvállalást, amely térség alapját a közös menekültügyi eljárás és a nemzetközi védelemben részesítettek egységes, szigorú védelmi előírásokon, valamint tisztességes és hatékony eljárásokon alapuló egységes jogállása képezi. A Stockholmi Program előírja továbbá, hogy a befogadási feltételek tekintetében az egyének számára feltétlenül egyenlő bánásmódot kell biztosítani, függetlenül attól, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmüket mely tagállamban nyújtották be.

(6) Mozgósítani kell az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal erőforrásait, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a Közös Európai Menekültügyi Rendszer második szakaszában előírt szabályok végrehajtása során tett tagállami erőfeszítésekhez, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek nemzeti menekültügyi rendszerére – főként földrajzi elhelyezkedésük vagy népességi helyzetük miatt – különös és aránytalanul nagy nyomás nehezedik.

(7) Az első szakaszba tartozó jogi aktusok végrehajtásáról készített értékelések eredményeinek fényében, a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) kedvezőbb befogadási feltételeinek biztosítása céljából e szakaszban indokolt megerősíteni a 2003/9/EK irányelvet alátámasztó elveket.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 110. o. és HL C 24., 2012.1.28., 80. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 7-i álláspontja (HL C 212. E, 2010.8.5., 348. o.) és a Tanács első olvasatban kialakított 2013. június 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

- (8) Az Uniószerte az összes kérelmezővel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében ezen irányelvet kell alkalmazni a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos eljárások valamennyi szakaszára és fajtájára, valamint a kérelmezőket befogadó valamennyi helyszínen és létesítményben és mindaddig, amíg azok kérelmezőként tartózkodhatnak a tagállamok területén.
- (9) Ezen irányelv alkalmazásakor az Európai Unió Alapjogi Chartájával, az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményével, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményrel összhangban a tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy teljes mértékben megfeleljenek a gyermek mindenek felett álló érdeke és a család egysége elvének.
- (10) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat azon nemzetközi jogi eszközökben előírt kötelezettségek terhelik, amelyeknek részes felei.
- (11) Meg kell állapítani a kérelmezők befogadásának azon szabályait, amelyek elengedők ahhoz, hogy számukra méltó életszínvonalat, illetve valamennyi tagállamban az annak életfeltételeihez hasonló megélhetési feltételeket biztosítsanak.
- (12) A kérelmezők befogadására vonatkozó feltételek összehangolásának hozzá kell járulnia a kérelmezők eltérő befogadási feltételek miatti másodlagos migrációjának korlátozásához.
- (13) A nemzetközi védelmet kérelmezők közötti egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a jelenleg hatályos uniós menekültügyi vívmányokkal – különösen a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU irányelvvel⁽¹⁾ – való összhang garantálása érdekében ezen irányelv hatályát helyénvaló kiterjeszteni a kiegészítő védelmet kérelmezőkre is
- (14) A nemzeti hatóságoknak kiemelten kell foglalkozniuk a különleges befogadási igényekkel rendelkező személyek befogadása kérdésével annak biztosítása érdekében, hogy befogadásukat kifejezetten különleges befogadási igényeikhez igazodva alakítsák ki.
- (15) A kérelmezők őrizetbe vételét és őrizetben tartását azon alapvető elvvel összhangban kell alkalmazni, hogy – különösen a tagállamok nemzetközi jogi kötelezettségeivel és a genfi egyezmény 31. cikkével összhangban – senki sem tartható őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelmet kér. A kérelmezőket őrizetbe venni csak az ezen irányelvben megállapított, nagyon egyértelműen meghatározott kivételes körülmények között lehetséges és mind az ilyen őrizet módja, mind célja tekintetében a szükségesség és az arányosság elvét kell alkalmazni. Amennyiben egy kérelmezőt őrizetben tartanak, hatékony hozzáférést kell biztosítani számára a szükséges eljárási garanciákhoz, például a nemzeti igazságügyi hatóság előtti jogorvoslathoz.
- (16) Az őrizet okait érintő közigazgatási eljárások tekintetében előírt „kellő gondosság” fogalma legalább azt megkívánja, hogy a tagállamok konkrét és érdemi intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy az őrizet okainak ellenőrzése minél rövidebb időt vegyen igénybe, és hogy reális esélye legyen annak, hogy ezt az ellenőrzést a lehető legrövidebb időn belül sikeresen elvégzik. Az őrizet nem lépheti túl azt az időt, amely a vonatkozó eljárások lefolytatásához ésszerűen szükséges.
- (17) Az őrizetnek az ezen irányelvben meghatározott okai nem érintik az őrizet egyéb olyan okait – ideértve a büntetőeljárás keretében történő őrizetben tartás okait –, amelyek a nemzeti jog szerint a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy nemzetközi védelem iránti kérelmétől függetlenül alkalmazandók.
- (18) Az őrizetben tartott kérelmezőkkel az emberi méltóság teljes körű tiszteletben tartásával kell bánni, befogadásukról pedig kifejezetten sajátos igényeikhez igazodva kell gondoskodni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen az Egyesült Nemzetek Szervezete 1989-es gyermekjogi egyezménye 37. cikkének alkalmazását.
- (19) Előfordulhatnak olyan esetek, amikor az őrizetben tartás során – például az idegenrendészeti fogda földrajzi elhelyezkedése vagy sajátos struktúrája miatt – a gyakorlatban nem lehetséges egyes befogadási garanciák azonnali biztosítása. Az e garanciáktól való eltérésnek azonban ideiglenesnek kell lennie, és csak az ezen irányelvben megállapított körülmények között alkalmazható. Az eltérések csak kivételes körülmények között alkalmazhatók, és azokat kellően indokolni kell, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit, ideértve az alkalmazott eltérés mértékét, időtartamát, valamint az érintett kérelmezőre gyakorolt hatását.

(¹) HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

- (20) A kérelmező testi és lelki épségének legmegfelelőbb biztosítása érdekében őrizetben tartásához csak végső esetben lehet folyamodni, és azt kizárólag az őrizet alternatívájaként alkalmazható, szabadságelvonással nem járó valamennyi intézkedés alapos vizsgálatát követően lehet alkalmazni. Az őrizet alternatívájaként alkalmazható valamennyi intézkedés során tiszteletben kell tartani a kérelmezők alapvető emberi jogait.
- (21) A jogi segítségnyújtással foglalkozó szervezetekkel vagy személyek csoportjával történő kapcsolatfelvétel lehetőségében rejlő eljárási garanciák érvényesítésének biztosítása érdekében az ilyen szervezetekről és személyek csoportjáról tájékoztatást kell nyújtani.
- (22) A lakhatásról történő döntéshozatal során a tagállamoknak kellő figyelmet kell fordítaniuk a gyermek mindenek felett álló érdekeire, valamint a kérelmező sajátos körülményeire, ha az olyan családtagok vagy egyéb közeli hozzátartozók – például nem házas kiskorú testvérek – eltartottja, akik már a tagállamban tartózkodnak.
- (23) A kérelmezők önellátóvá válásának elősegítése, valamint a tagállamok közötti jelentős eltérések csökkentése érdekében egyértelmű szabályokat kell megállapítani a kérelmezők munkavállalása tekintetében.
- (24) A tagállamoknak releváns referenciapontok alapján kell meghatározniuk az anyagi támogatás szintjét annak biztosítása céljából, hogy a kérelmezőknek nyújtott anyagi támogatás megfelel az ezen irányelvben megállapított elveknek. Ez nem jelenti azt, hogy az összegnek meg kell egyeznie az állampolgároknak nyújtott támogatás összegével. A tagállamok az ezen irányelvben foglaltak alapján az állampolgárokénál kevésbé kedvező bánásmódban részesíthetik a kérelmezőket.
- (25) A befogadási rendszerrel történő visszaélés lehetőségét korlátozni kell azon körülmények meghatározása révén, amelyek között – valamennyi kérelmező méltó életszínvonalának biztosítása mellett – korlátozhatják a kérelmezők befogadásának anyagi feltételeit vagy megtagadhatják a befogadást.
- (26) Biztosítani kell a nemzeti befogadási rendszerek és a tagállamok együttműködésének hatékonyságát a kérelmezők befogadása terén.
- (27) Ösztönözni kell az illetékes hatóságok közötti megfelelő együttműködést a kérelmezők befogadása tekintetében, és ennek érdekében elő kell mozdítani a helyi közösségek és a befogadó állomások közötti harmonikus kapcsolatokat.
- (28) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn harmadik országok olyan állampolgáira vagy olyan hontalan személyekre nézve, akik valamely tagállamhoz nemzetközi védelemért folyamodtak.
- (29) Ennek értelmében a tagállamokat arra is felhívják, hogy ezen irányelv rendelkezéseit a 2011/95/EU irányelvben meghatározottaktól eltérő egyéb védelmi formák iránti kérelmek elbírálására vonatkozó eljárásokkal összefüggésben alkalmazzák.
- (30) Ezen irányelv végrehajtását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (31) Mivel az irányelv célját, nevezetesen a tagállamok kérelmezők befogadására vonatkozó szabályainak megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (33) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, és a jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (34) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(¹) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (35) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint különösen betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Ezen irányelv különösen biztosítani kívánja az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartását, és előmozdítani a Charta 1., 4., 6., 7., 18., 21., 24. és 47. cikkének alkalmazását, és ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (36) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a 2003/9/EK irányelvhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvből következik.
- (37) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében felsorolt, a 2003/9/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

CÉL, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja, hogy megállapítsa a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) tagállamokbeli befogadásának szabályait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott, nemzetközi védelem iránti kérelem;
- b) „kérelmező”: harmadik ország olyan állampolgára vagy olyan hontalan személy, akinek nemzetközi védelem iránti kérelme tárgyában még nem hoztak végleges határozatot;
- c) „családtagok”: amennyiben a család már a származási országban is létezett – a kérelmező családjának azon alábbi tagjai, akik a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatosan ugyanabban a tagállamban tartózkodnak:
- a kérelmező házastársa vagy nőtlen/hajadon, vele tartós kapcsolatban élő élettársa, amennyiben az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata az élettársakat a házaspárokhoz hasonló módon kezeli,
 - az első francia bekezdésében említett párok vagy a kérelmező kiskorú, nem házas gyermekei, függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,
 - amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, az apja, anyja vagy az érte jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján felelős egyéb felnőtt;
- d) „kiskorú”: 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- e) „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kísérete nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen személy tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
- f) „befogadási feltételek”: a tagállamok által a kérelmezőkre vonatkozóan ennek az irányelvnek megfelelően hozott intézkedések összessége;
- g) „a befogadás anyagi feltételei”: azok a befogadási feltételek, amelyek a természetben, illetve pénzzuttatás vagy utalvány formájában nyújtott szállást, étkezést és ruházatot, vagy e három kombinációját, illetve a napi szükségleteket fedező juttatást jelentik;
- h) „őrizet”: a kérelmező tartózkodásának olyan meghatározott helyre korlátozása a tagállam által, ahol a kérelmezőt mozgásszabadságától megfosztják;
- i) „befogadó állomás”: a kérelmezők közös elszállásolására szolgáló bármely hely;
- j) „képviselő”: az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet a hatáskörrel rendelkező testületek a kísérő nélküli kiskorú támogatására és képviselésére jelölnek ki azzal a céllal, hogy az ezen irányelvben előírt eljárások során biztosítsa a gyermek mindenek felett álló érdekét, valamint szükség esetén jognyilatkozatot tegyen a kiskorú nevében. Ha szervezetet jelölnek ki képviselőként, annak az ezen irányelvvel összhangban meg kell jelölnie a képviselőnek a kísérő nélküli kiskorúval kapcsolatos feladatait ellátó személyt.
- k) „különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmező”: olyan, a 21. cikk szerinti sérülékeny személy, akinek különleges garanciákra van szüksége ahhoz, hogy ezen irányelv szerinti jogaival élhessen, illetve kötelességeinek eleget teheszen.

3. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet minden olyan harmadik országbeli állampolgárra és hontalan személyre alkalmazni kell, aki egy tagállam területén – ideértve a határán, a felségvizeken vagy a tranzitzőnákban – nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be, mindaddig, amíg kérelmezőként engedélyezik tartózkodását a területen, valamint a családtagjaikra, amennyiben a nemzeti jog szerint a nemzetközi védelem iránti kérelem rájuk is kiterjed.

(2) Ezen irányelv nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a tagállamok képviselőin diplomáciai vagy területi menedékjog iránti kérelmet nyújtanak be.

(3) Ezen irányelv nem vonatkozik a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamoknak e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek alkalmazása esetén.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezen irányelvet a 2011/95/EU irányelvben meghatározottaktól eltérő egyéb védelmi formák iránti kérelmek elbírálására vonatkozó eljárásokkal összefüggésben alkalmazzák.

4. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

A tagállamok a befogadási feltételek terén kedvezőbb rendelkezéseket vezethetnek be vagy tarthatnak fenn a kérelmezők és más olyan közeli hozzátartozóik tekintetében, akik ugyanabban a tagállamban tartózkodnak, amennyiben ők a kérelmező eltartottjai, illetve ha humanitárius okok ezt indokolják, feltéve, hogy e rendelkezések ezen irányelvvel összeegyeztethetők.

II. FEJEZET

A BEFOGADÁSI FELTÉTELEKRŐL SZÓLÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

5. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követő 15 napot meg nem haladó ésszerű határidőn belül tájékoztatják a kérelmezőket minden megállapított kedvezményről és a befogadási feltételekkel kapcsolatban rájuk háruló kötelezettségekről.

A tagállamok biztosítják a kérelmezők tájékoztatását az egyedi jogi segítséget nyújtó szervezetekről vagy személyek csoportjairól, valamint azokról a szervezetekről, amelyek segítséget nyújthatnak nekik, illetve tájékoztathatják őket a rendelkezésre álló befogadási feltételekről, az egészségügyi ellátást is beleértve.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett információ írásos legyen és olyan nyelven készüljön, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. Adott esetben ezt az információt emellett szóban is közölhetik.

6. cikk

Dokumentáció

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt nemzetközi védelem iránti kérelmének benyújtását követő három napon belül olyan, a nevére kiállított okmánnyal lássák el, amely igazolja kérelmezői jogállását, vagy tanúsítja, hogy kérelme elbírálásának vagy vizsgálatának ideje alatt a tagállam területén tartózkodhat.

Ha az a személy, akinek részére az okmányt kiállították, a tagállam egész területén vagy annak egy részén nem mozoghat szabadon, az okmánynak e tény is tanúsítania kell.

(2) A tagállamok kizárhatják e cikk alkalmazását a kérelmező őrizetben tartása esetén, valamint a határon benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata idején, illetve olyan eljárás keretében, amely arról dönt, hogy a kérelmező jogosult-e egy tagállam területére belépni. Egyes esetekben a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata idején a tagállamok a kérelmezőket az (1) bekezdésben említett okmányokkal egyenértékű egyéb igazolásokkal láthatják el.

(3) Az (1) bekezdésben említett okmánynak nem kell igazolnia a kérelmező személyazonosságát.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy a kérelmezőket az (1) bekezdésben említett okmánnyal lássák el, amely addig érvényes, amíg tartózkodásuk az érintett tagállam területén engedélyezett.

(5) A tagállamok a kérelmezőket úti okmánnyal láthatják el, amennyiben olyan nyomós humanitárius okok merülnek fel, amelyek másik államban való jelenlétüket igénylik.

⁽¹⁾ HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

(6) A tagállamok a kérelmezőket ezen irányelv alapján megillető jogok megadása előtt semmilyen szükségtelen vagy aránytalan, okmánya vonatkozó vagy egyéb adminisztratív követelményt nem írhatnak elő a kérelmezők számára pusztán amiatt, hogy azok nemzetközi védelmet kérelmeznek.

7. cikk

Tartózkodási hely és mozgásszabadság

(1) A kérelmezők a fogadó tagállam területén vagy az e tagállam által számukra kijelölt területen belül szabadon mozoghatnak. A kijelölt terület nem érintheti a magánélet elidegeníthetetlen terét, és kellő lehetőséget kell teremtenie az irányelvben biztosított valamennyi kedvezményhez való hozzáférésre.

(2) A tagállamok közérdekből, közrendi megfontolásokból, illetve szükség esetén nemzetközi védelem iránti kérelme gyors feldolgozása és hatékony ellenőrzése céljából dönthetnek a kérelmező tartózkodási helyéről.

(3) A tagállamok a befogadás anyagi feltételeinek biztosítását függővé tehetik attól, hogy a kérelmezők tényleges tartózkodási helye a tagállam által meghatározandó helyen legyen. Ezt a döntést, amely általános jellegű is lehet, egyedileg, a nemzeti jog előírásai szerint hozzák meg.

(4) A tagállamok lehetőséget nyújtanak arra, hogy a kérelmezőknek ideiglenesen engedélyezzék a (2) és (3) bekezdésben említett tartózkodási helyük és/vagy az (1) bekezdésben említett kijelölt terület elhagyását. A döntéseket egyedileg, tárgyilagosan és elfogulatlanul, elutasítás esetén indoklás kíséretében kell meghozni.

A kérelmező nem köteles engedélyt beszerezni a hatóságok vagy bíróság felkereséséhez, ha megjelenésére szükség van.

(5) A tagállamok megkövetelik a kérelmezőktől, hogy tájékoztatassák az illetékes hatóságokat mindenkor lakcímükről, és minden címváltozást azonnal bejelentsenek a hatóságoknak.

8. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az érintett a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően kérelmet nyújtott be.

(2) Amennyiben szükségesnek bizonyul, valamint az egyes esetek egyéni értékelése alapján a tagállamok őrizetbe vehetik

a kérelmezőt, amennyiben kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony.

(3) A kérelmezőt csak akkor lehet őrizetbe venni, ha:

a) arra személyazonossága vagy állampolgársága meghatározása vagy ellenőrzése céljából van szükség;

b) arra a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához alapul szolgáló – az őrizet mellőzése esetén be nem szerezhető – adatok megállapítása céljából van szükség és különösen abban az esetben, ha fennáll a kérelmező szökésének veszélye;

c) arra azért van szükség, hogy az eljárás keretében döntést hozzanak arról, hogy a kérelmező beléphet-e az ország területére;

d) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerint kiutasítási eljárás folyik ellene, és amiatt tartják őrizetben, hogy előkészítsék a kiutasítását és/vagy lefolytassák a kitoloncolási eljárást, továbbá ha az adott tagállam objektív kritériumok alapján bizonyítani tudja – ideértve azt is, hogy a kérelmezőnek már volt lehetősége igénybe venni a menekültügyi eljárást –, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy a kérelmező pusztán azért folyamodik nemzetközi védelemért, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa a kiutasítási határozat végrehajtását;

e) a nemzetbiztonság vagy a közrend védelme szükségessé teszi;

f) az összhangban van az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 28. cikkével.

Az őrizetben tartás okait a nemzeti jog állapítja meg.

(4) A tagállamok nemzeti jogukban biztosítják az őrizet alternatíváival – úgy mint a hatóságoknál való rendszeres jelentkezéssel, pénzügyi garancia letétbe helyezésével vagy egy kijelölt helyen való tartózkodásra vonatkozó kötelezettséggel – kapcsolatos szabályok megállapítását.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 60. oldalát.

⁽²⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 31. oldalát.

9. cikk

Biztosítékok az őrizetben tartott kérelmezők számára

(1) A kérelmezőt a lehető legrövidebb időre és kizárólag a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott okok fennállásának idejére lehet őrizetbe venni és ott tartani.

A 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott őrizetben tartási okokat érintő közigazgatási eljárásokat kellő gondossággal kell végrehajtani. A közigazgatási eljárásokban fellépő – a kérelmezőnek fel nem róható – késedelmek nem indokolják az őrizet meghosszabbítását.

(2) Az őrizetet igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok írásban rendelik el. Az őrizetbe vételt elrendelő intézkedésben fel kell tüntetni az őrizet alapjául szolgáló ténybeli és jogi indokokat.

(3) Amennyiben az őrizetet közigazgatósági hatóságok rendelik el, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az őrizet jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát hivatalból és/vagy a kérelmező kérésére mielőbb elvégezzék. A hivatalból indított felülvizsgálat esetében arról az őrizet kezdetétől számítva a lehető leghamarabb döntést kell hozni. A kérelmező kérésére indított felülvizsgálat esetében pedig arról a megfelelő eljárások elindítását követően kell a lehető leghamarabb döntést hozni. E célból a tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül a hivatalból indított felülvizsgálatot és/vagy a kérelmező kérésére indított felülvizsgálatot le kell folytatni.

Amennyiben a bírósági felülvizsgálat az őrizetet jogszerűtlennek minősíti, a kérelmezőt haladéktalanul szabadon kell engedni.

(4) Az őrizetbe vett kérelmezőket haladéktalanul és írásban – olyan nyelven, amelyet megértenek vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek – tájékoztatni kell az őrizetbe vétel indokairól, valamint az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés megtámadására vonatkozóan a nemzeti jogban meghatározott eljárásokról, továbbá az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő kérelmezésének lehetőségéről.

(5) Az őrizetet megfelelő időközönként igazságügyi hatóság vizsgálja felül hivatalból és/vagy az érintett kérelmező kérésére, különösen amennyiben az őrizet időtartamát meghosszabbítják, vagy jogszerűségét érintő körülmények merülnek fel, vagy ilyen információk válnak elérhetővé.

(6) Az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés e cikk (3) bekezdésében előírt, igazságügyi hatóság általi felülvizsgálata esetén a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt vehessenek igénybe. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárási iratok összeállítását, valamint a kérelmezőnek az igazságügyi hatóságok előtti meghallgatáson való képviselőtét.

Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett, megfelelően képzett olyan személyeknek kell biztosítaniuk, akiknek érdekei nem állnak, illetve nem állhatnak összeütközésben a kérelmezők érdekeivel.

(7) A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele:

- a) kizárólag azok számára van lehetőség, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy
- b) kizárólag a nemzeti jog által kifejezetten a kérelmezők segítségére és képviselőtételére kijelölt jogi vagy egyéb tanácsadókon keresztül van lehetőség.

(8) A tagállamok emellett:

- a) anyagi és/vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele, feltéve, hogy ezek nem korlátozzák önkényesen a jogi segítségnyújtáshoz és képviselőtételhez való hozzáférést;
- b) előírhatják, hogy a munkadíj és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni elbánás nem lehet kedvezőbb, mint a saját állampolgáraik részére a jogi segítségnyújtás kapcsán általában tanúsított elbánás.

(9) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes visszafizetését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentősen javul, vagy amennyiben a kérelmező hamis információi alapján került sor a juttatás megállapítására.

(10) A jogi segítségnyújtás és képviselőt igénybevétele irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

10. cikk

Az őrizet körülményei

(1) A kérelmezők őrizetben tartását főszabályként az e célra kialakított idegenrendészeti létesítményekben lehet fogatosítani. Amennyiben valamely tagállam nem tud e célra kialakított idegenrendészeti fogdában elhelyezést biztosítani, és a kérelmezőt kénytelen büntetés-végrehajtási intézményben elhelyezni, az őrizetben tartott menedékkérőt el kell különíteni a szabadságvesztésüket töltő személyektől, és gondoskodni kell az őrizet ezen irányelvben előírt feltételeinek biztosításáról.

Az őrizetben tartott kérelmezőket általános szabályként el kell különíteni az olyan egyéb harmadik országbeli állampolgároktól, akik nem nyújtottak be nemzetközi védelem iránti kérelmet.

Amennyiben nem megoldható az őrizetben tartott kérelmezők elkülönítése az egyéb harmadik országbeli állampolgároktól, az érintett tagállam gondoskodik az őrizet ezen irányelvben előírt feltételeinek biztosításáról.

(2) Az őrizetben tartott kérelmezők számára biztosítani kell a szabad levegőn tartózkodás lehetőségét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) képviselőjében eljáró személyek a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között kommunikálhassanak a kérelmezőkkel és látogathassák meg őket. Ez azon szervezetekre is vonatkozik, amelyek az érintett tagállam és az UNHCR között létrejött megállapodás alapján az utóbbi nevében az adott tagállam területén tevékenykednek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a családtagok, jogi tanácsadók és egyéb tanácsadók, valamint az UNHCR-t és az érintett tagállam által elismert, kapcsolódó nem kormányzati szervezeteket képviselő személyek a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között kommunikálhassanak a kérelmezőkkel és látogathassák meg őket. A szabadságelvonást foganatosító intézménybe bejutás csak akkor korlátozható, ha az a nemzeti jog alapján objektíven szükséges a biztonság, a közrend vagy az intézmény adminisztratív irányítása érdekében, feltéve, hogy ezáltal a bejutást nem korlátozzák súlyos mértékben vagy nem teszik lehetetlenné.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az őrizetben tartott kérelmezőt rendszeresen tájékoztatják a létesítményben alkalmazott szabályokról, valamint jogairól és kötelezéseiről olyan nyelven, amelyet megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. A tagállamok kellően indokolt esetben, és a lehető legrövidebb ésszerű időtartamra eltérhetnek e kötelezettségtől, amennyiben a kérelmezőt a határátkelőhelyen vagy a tranzitzőnában tartják őrizetben. Ez az eltérés nem alkalmazható a 2013/32/EU irányelv 43. cikkében említett esetekben.

11. cikk

Sérülékeny személyek és a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezők őrizetben tartása

(1) Az őrizetben tartott, sérülékeny személynek minősülő kérelmezők egészségét – beleértve szellemi egészségüket is – a nemzeti hatóságoknak elsődleges szempontként kell kezelniük.

Amennyiben a tagállamok sérülékeny személyeket tartanak őrizetben, az őrizetben tartottak sajátos helyzetére, ideértve

egészségüket is, figyelemmel rendszeres felügyeletet és megfelelő támogatást kell biztosítaniuk.

(2) Kiskorúakat kizárólag végső esetben lehet őrizetbe venni, és azt követően, hogy megállapítást nyert, hogy kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony. Az őrizetet a legrövidebb időtartamra kell elrendelni, és mindent meg kell tenni az őrizetben tartott kiskorú szabadon bocsátása és a kiskorúak számára megfelelő szálláshelyen történő elhelyezése érdekében.

A kiskorúnak a 23. cikk (2) bekezdésében leírt mindenek felett álló érdekeit a tagállamoknak elsődleges kérdésként kell kezelni.

Amennyiben kiskorúakat tartanak őrizetben, biztosítani kell számukra a szabadidős tevékenységekben történő részvétel lehetőségét – ideértve a koruknak megfelelő játékokat és szabadidős tevékenységeket.

(3) A kíséző nélküli kiskorúakat kizárólag kivételes körülmények között lehet őrizetbe venni. Mindent meg kell tenni az őrizetben tartott, kíséző nélküli kiskorú mielőbbi szabadon bocsátása érdekében.

A kíséző nélküli kiskorúakat nem lehet büntetés-végrehajtási intézményben őrizetben tartani.

A kíséző nélküli kiskorúakat lehetőség szerint olyan intézményekben kell elhelyezni, amelyek személyzete és felszereltsége az említett korosztály szükségleteit figyelembe veszi.

Amennyiben kíséző nélküli kiskorúakat tartanak őrizetben, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e kíséző nélküli kiskorúakat a felnőttektől elkülönítve szállásolják el.

(4) Az őrizetben tartott családok számára megfelelő magánéletet garantáló külön szálláshelyet kell biztosítani.

(5) Amennyiben a tagállamok női kérelmezőket tartanak őrizetben, a férfi kérelmezőktől elkülönített szálláshelyet kell számukra biztosítaniuk, hacsak nem családtagokról van szó és az együtt tartózkodáshoz valamennyi érdekelt fél a beleegyezését adta.

Az első albekezdés alól kivételeket lehet alkalmazni a szabadidős és közösségi tevékenységek – ideértve az étkeztetést is – céljából kialakított közös helyiségekre is.

(6) Kellően indokolt esetekben és a lehető legrövidebb ésszerű időtartamra a tagállamok eltérhetnek a (2) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (4) bekezdéstől, valamint az (5) bekezdés első albekezdésétől, amennyiben a kérelmezőt határállomáson vagy tranzitónában tartják őrizetben, a 2013/32/EU irányelv 43. cikkében említett esetek kivételével.

12. cikk

Családok

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy területükön a család egységét adott formájában, amennyiben lehetséges, fenntartsák, ha a kérelmezők elhelyezéséről az érintett tagállam gondoskodik. Ezeket az intézkedéseket a kérelmező egyetértésével kell végrehajtani.

13. cikk

Orvosi vizsgálat

A tagállamok közegészségügyi okokból megkövetelhetik a kérelmezők orvosi vizsgálatát.

14. cikk

Kiskorúak iskoláztatása és oktatása

(1) A tagállam a kérelmezők kiskorú gyermekeinek és a kiskorú kérelmezőknek a saját állampolgáraihoz hasonló feltételekkel biztosítja a részvételt az oktatási rendszerben addig, amíg velük vagy szüleikkel szemben ténylegesen nem fogadószínternek kiutasítási intézkedést. Az oktatást a befogadó állomásokon lehet biztosítani.

Az érintett tagállam előírhatja, hogy a részvétel az állami oktatási rendszerre korlátozódik.

A tagállamok nem vonhatják meg a középfokú oktatás lehetőségét kizárólag azzal az indokkal, hogy a kiskorú elérte a nagykorúságot.

(2) Az oktatási rendszerben való részvétel a nemzetközi védelem iránti kérelemnek a kiskorú által vagy a kiskorú nevében történt benyújtása időpontjától számított legfeljebb három hónapig halasztható el.

Szükség esetén előkészítő órákat – köztük nyelvórákat is – kell biztosítani a kiskorúak számára az (1) bekezdésben előírt, az oktatási rendszerben való részvételük megkönnyítése érdekében.

(3) Amennyiben a kiskorú egyedi helyzete miatt az (1) bekezdésben meghatározott oktatási rendszerben való részvételre nincs lehetőség, a tagállam más oktatási módokat ajánl fel nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban.

15. cikk

Foglalkoztatás

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően legkésőbb 9 hónappal biztosítják a kérelmezőknek a munkaerőpiachoz való hozzáférést, amennyiben az illetékes hatóság első fokon nem hozott határozatot, és a kérelem nem a kérelmezőnek tulajdonítható.

(2) A tagállamoknak – nemzeti jogukkal összhangban, a kérelmezők munkaerőpiachoz való hatékony hozzáféréseinek biztosításával – dönteniük kell arról, hogy a kérelmezőknek milyen feltételek mellett biztosítják a munkaerőpiachoz való hozzáférést.

Munkaerőpiac-politikai okokból a tagállamok elsőbbségben részesíthetik az uniós polgárokat és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államok állampolgárait, valamint harmadik országok jogszerűen területükön tartózkodó állampolgárait.

(3) A jogorvoslati eljárások alatt nem vonható meg a munkavállalási jog a jogorvoslatot elutasító határozat közléséig, amennyiben a szokásos eljárásban az elutasító határozat ellen benyújtott fellebbezésnek felfüggesztő hatálya van.

16. cikk

Szakképzés

A tagállamok attól függetlenül engedélyezhetik a kérelmezők szakképzésben való részvételét, hogy rendelkeznek-e munkavállalási joggal.

A munkaszerződéshez kötődő szakképzésben való részvétel attól függ, hogy a kérelmező a 15. cikk értelmében jogosult-e a munkaerőpiachoz való hozzáférésre.

17. cikk

A befogadás anyagi feltételeire és az egészségügyi ellátásra vonatkozó általános szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása időpontjában a kérelmezők rendelkezésére álljanak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a befogadás anyagi feltételei olyan megfelelő életszínvonalat biztosítsanak a kérelmezők számára, amely garantálja alapszükségeiket és óvja testi és szellemi egészségüket.

A tagállamok ezt az életszínvonalat biztosítják a 21. cikk szerinti kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek egyedi helyzetében, valamint az őrizetben tartott személyek viszonylatában.

(3) A tagállamok a befogadás valamennyi vagy egyes anyagi feltételeit és az egészségügyi ellátást ahhoz a feltételhez köthetik, hogy a kérelmezők ne rendelkezzenek kellő fedezettel az egészségi állapotuknak megfelelő és az alapszükségeiket biztosító életszínvonal megteremtéséhez.

(4) A tagállamok megkövetelhetik a kérelmezőktől, hogy a (3) bekezdés előírása szerint fedezzék a befogadás ezen irányelvben előírt anyagi feltételeinek és az egészségügyi ellátásnak a költségeit, vagy azokhoz járuljanak hozzá, ha a kérelmezők elegendő erőforrással rendelkeznek, például már megfelelő ideje dolgoznak.

Ha kiderül, hogy egy kérelmező kellő fedezettel rendelkezett a befogadás anyagi feltételei és az egészségügyi ellátás biztosítására, miközben ezeket az alapvető szükségleteket részére biztosították, a tagállamok a kérelmezőtől visszatérítést kérhetnek.

(5) Amennyiben a tagállamok pénzbeli juttatások vagy utalványok formájában biztosítják a befogadás anyagi feltételeit, azok összegét az érintett tagállam által – jogilag vagy a gyakorlatban – az adott állam állampolgárai megfelelő életszínvonalának biztosítására meghatározott szint(ek) alapján kell meghatározni. A tagállamok e tekintetben az állampolgárokhoz képest kevésbé kedvező bánásmódban részesíthetik a kérelmezőket, különösen akkor, ha az anyagi támogatást részben természetben nyújtják, vagy ha az állampolgárok esetében alkalmazott szint(ek) célja az, hogy számukra az ezen irányelvben a kérelmezők esetében előírnál magasabb életszínvonalat biztosítsanak.

18. cikk

A befogadás anyagi feltételeinek részletes szabályai

(1) Amennyiben a szállást természetben biztosítják, annak az alábbi formák egyikében vagy azok kombinálásával kell történnie:

a) a kérelmezők elszállásolására szolgáló épületek a határon vagy tranzitónában benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata alatt;

b) megfelelő életszínvonalat biztosító befogadó állomások;

c) magánházak, lakások, szállodák, vagy a kérelmezők elszállásolására átalakított más épületek.

(2) A 10. és 11. cikkben előírt különleges őrizetben tartási feltételek sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett lakhatás tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a kérelmezők számára garantálják családi életük védelmét;

b) a kérelmezőknek lehetőségük legyen a hozzátartozókkal, a jogi vagy egyéb tanácsadókkal, az UNHCR-nek, valamint az érintett nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek képviselőivel való kapcsolattartásra;

c) a családtagoknak, jogi vagy egyéb tanácsadóknak, az UNHCR, valamint az érintett tagállam által elismert érintett nem kormányzati szervezetek képviselőinek kapcsolattartási jogot biztosítanak a kérelmezőknek szánt segítségnyújtás érdekében. A kapcsolattartás csak e helyszínek, valamint a kérelmezők biztonságára alapozott okokból korlátozható.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett épületekben és befogadó állomásokon tartózkodó kérelmezőkkel kapcsolatban a tagállamok figyelembe veszik a nemmel és korrall kapcsolatos megfontolásokat, valamint a kiszolgáltatott személyek helyzetét.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek az erőszak és a nemi alapú erőszak, ideértve a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást is, megelőzésére az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett helyszíneken és befogadó állomásokon.

(5) A tagállamok általános szabályként biztosítják, hogy a különleges befogadási igényekkel rendelkező, felnőtt korú eltartott kérelmezőket együtt helyezték el az olyan felnőtt korú közeli hozzátartozókkal, akik már ugyanazon tagállamban tartózkodnak, és akik az érintett tagállam jogszabályai vagy gyakorlata alapján felelősek értük.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy csak szükség esetén kerüljön sor a kérelmezők másik szálláshelyre költöztetésére. A tagállamok lehetővé teszik, hogy a kérelmezők tájékoztassák jogi vagy egyéb tanácsadójukat az áthelyezésről és új címükről.

(7) A befogadó állomásokon tevékenykedő személyeknek megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük, és a tevékenységük során tudomásukra jutott minden információ tekintetében köti őket a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség.

(8) A tagállamok az elszállásolt személyeket képviselő tanácsadó testület vagy tanács révén bevonhatják a kérelmezőket az állomáson való életvitelük anyagi eszközeinek és nem anyagi tényezőinek irányításába.

(9) Kellően indokolt esetekben, a tagállamok kivételesen e cikk rendelkezéseitől eltérő anyagi befogadási feltételeket is előírhatnak a lehető legrövidebb ésszerű időtartamig, ha:

- a) a 22. cikkkel összhangban fel kell mérni a kérelmező egyedi szükségleteit;
- b) a rendelkezésre álló szokásos szálláslehetőségek ideiglenesen kimerültek.

Ezen eltérő feltételek minden esetben kiterjednek az alapszükségletekre.

19. cikk

Egészségügyi ellátás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők megkapják a szükséges egészségügyi ellátást, amely kiterjed legalább a sürgősségi ellátásra, valamint a betegség és a súlyos mentális zavarok alapvető kezelésére.

(2) A tagállamok a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezőknek biztosítják a szükséges orvosi vagy egyéb segítséget, ideértve szükség esetén megfelelő mentális egészségügyi ellátást.

III. FEJEZET

A BEFOGADÁS ANYAGI FELTÉTELEINEK KORLÁTOZÁSA VAGY MEGVONÁSA

20. cikk

A befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása

(1) A tagállamok korlátozhatják vagy kivételes és kellően indokolt esetekben megvonhatják a befogadás anyagi feltételeit, amennyiben a kérelmező:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság által meghatározott tartózkodási helyet annak értesítése vagy – ha engedélyköteles – annak engedélye nélkül elhagyja; vagy
- b) jelentési kötelezettségeinek, illetve a tájékoztatásra vagy a menedékjogi eljárással kapcsolatos személyes meghallgatásra szóló felszólításoknak a nemzeti jogban előírt ésszerű határidőn belül nem tesz eleget; vagy
- c) a 2013/32/EU irányelv 2. cikke q) pontjában meghatározottak szerint ismételt kérelmet nyújtott be.

Az a) és b) esetek tekintetében, amennyiben a kérelmezőt megtalálják, vagy önként jelentkezik a hatáskörrel rendelkező hatóságnál, az eltűnés okai alapján kellően indokolt határozatot kell hozni a befogadás korlátozott vagy megvont anyagi feltételei egy részének vagy összességének visszaállításáról.

(2) A tagállamok akkor is korlátozhatják a befogadás anyagi feltételeit, ha megállapítják, hogy a kérelmező az adott tagállamba való érkezését követően az ésszerűen lehetséges legrövidebb időn belül nem nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, és ezt nem tudja kellően megindokolni.

(3) A tagállamok korlátozhatják vagy megvonhatják a befogadás anyagi feltételeit, amennyiben a kérelmező elhallgatta, hogy anyagi forrásokkal rendelkezik, és így jogtalanul vette igénybe a befogadás anyagi feltételeinek keretében nyújtott juttatásokat.

(4) A tagállamok a befogadó állomások szabályainak súlyos megsértése, valamint súlyosan erőszakos magatartás esetén szankciókat írhatnak elő.

(5) Az e cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében említett, a befogadás anyagi feltételeinek korlátozására vagy megvonására, illetve a szankciókra vonatkozó döntéseket egyedileg, tárgyilagosan és elfogulatlanul hozzák meg, és azokat indokolással látják el. A határozatoknak az érintett személy sajátos helyzetén kell alapulniuk, különös tekintettel a 21. cikk hatálya alá tartozó személyekre, figyelembe véve az arányosság elvét. A tagállamok mindenkor biztosítják az orvosi ellátáshoz való hozzáférést a 19. cikkkel összhangban, és valamennyi kérelmező számára méltó életszínvonalat biztosítanak.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a határozatoknak az (5) bekezdéssel összhangban történő meghozatala előtt nem vonják meg, illetve nem korlátozzák a befogadás anyagi feltételeit.

IV. FEJEZET

A KISZOLGÁLTATOTT HELYZETBEN LÉVŐ SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Általános elv

A tagállamok az ezen irányelv végrehajtására hozott nemzeti jogukban figyelembe veszik az olyan kiszolgáltatott személyek egyedi helyzetét, mint a kiskorúak, a kísérő nélküli kiskorúak, a mozgássérültek, az idősek, a várandós nők, a kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülők, az emberkereskedelem áldozatai, a súlyos betegségben szenvedő személyek, a mentális zavarokkal küzdő személyek, valamint a kínzáson, nemi erőszakon vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formáján átesett személyek, például a női nemi szerv megcsönkítésének áldozatai.

22. cikk

A sérülékeny személyek sajátos befogadási igényeinek felmérése

(1) A 21. cikk eredményes végrehajtása érdekében a tagállamok felméri, hogy a kérelmező sajátos befogadási igényekkel rendelkező kérelmező-e. A tagállamok emellett megjelölik ezen igények jellegét.

A felmérést – amely a már meglévő nemzeti eljárások részeként is elvégezhető – a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően ésszerű időtartamon belül megkezdik. A tagállamok biztosítják, hogy e különleges befogadási igényekkel az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban akkor is foglalkoznak, ha azok a menekültügyi eljárás későbbi szakaszában válnak nyilvánvalóvá.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a sajátos befogadási igényekkel rendelkező kérelmezőknek az ezen irányelvvel összhangban nyújtott támogatásakor a teljes menekültügyi eljárás során figyelembe vegyék a különleges befogadási igényeiket, továbbá rendelkeznek helyzetük megfelelő figyelemmel kíséréséről.

(2) Nem szükséges, hogy az (1) bekezdésben említett felmérés közigazgatási eljárás formáját öltse.

(3) A 21. cikkel összhangban kizárólag a kiszolgáltatott személyek tekinthetők sajátos befogadási igényekkel rendelkező személynek, és ezáltal részesülhetnek az ezen irányelvvel összhangban nyújtott különleges támogatásban.

(4) Az (1) bekezdésben előírt felmérés nem sérti a nemzetközi védelem szükségességének a 2011/95/EU irányelv szerinti megvizsgálását.

23. cikk

Kiskorúak

(1) Ezen irányelv kiskorúakat érintő rendelkezéseinek végrehajtása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk. A tagállamok megfelelő életszínvonalat biztosítanak a kiskorú testi, szellemi, lelki, erkölcsi és szociális fejlődéséhez.

(2) A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamok különösen az alábbi tényezőkre fordítanak kellő figyelmet:

- a) a családgyegetés lehetőségei;
- b) a kiskorú jóléte és szociális fejlődése, különös figyelmet szentelve a kiskorú háttérének;
- c) biztonsági megfontolások, különösen ha fennáll a veszélye annak, hogy a kiskorú emberkereskedelem áldozatává válik;

d) a kiskorú véleménye, életkorának és érettségi fokának megfelelően.

(3) A tagállamok a 18. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett épületekben és befogadó állomásokon szabadidős tevékenységeket – ideértve a kiskorúak korának megfelelő játékokat és szabadidős tevékenységeket –, valamint szabadtereen végezhető tevékenységeket biztosítanak a kiskorúak számára.

(4) A tagállamok biztosítják olyan kiskorúak rehabilitációs ellátását, akik nemi erőszak, gondatlanság, kizsákmányolás, kínzás vagy kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód bármely formájának estek áldozatául, illetve akik fegyveres konfliktusok folytán szenvedtek, valamint biztosítják, hogy szükség esetén megfelelő mentális egészségügyi ellátást és szaktanácsadást nyújtsanak.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők kiskorú gyermekeit vagy a kiskorú kérelmezőket szüleiknél, nem házas kiskorú testvéreiknél vagy jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján értük felelős felnőttél helyezték el, feltéve, hogy ez szolgálja a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

24. cikk

Kísérő nélküli kiskorúak

(1) A tagállamok a lehető leghamarabb intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a kísérő nélküli kiskorút képviselő képviselje és támogassa annak érdekében, hogy ezen irányelvvel összhangban élhessen jogaival, valamint eleget tehessen kötelezettségeinek. A kísérő nélküli kiskorút azonnal tájékoztatni kell a képviselő kijelöléséről. A képviselőnek a feladatait a 23. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint, a gyermek mindenek felett álló érdekének elvével összhangban kell ellátnia, és e célból kellő szakértelemmel kell rendelkeznie. Annak érdekében, hogy biztosított legyen a kiskorú a 23. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jóléte és szociális fejlődése, a képviselőként eljáró személy kizárólag szükség esetén cserélhető le. Az olyan szervezetek vagy magánszemélyek, amelyeknek/akiknek érdekei összeütközésben állnak vagy állhatnak a kísérő nélküli kiskorú érdekeivel, nem választhatók képviselőnek.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok rendszeres értékelést végeznek, többek között a tekintetben is, hogy rendelkezésre állnak-e a kíséret nélküli kiskorú képviselőéhez szükséges eszközök.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó kísérő nélküli kiskorúakat attól az időponttól, amikor jogosulttá válnak a tagállamban való tartózkodásra addig az időpontig, amíg kötelesek elhagyni a tagállam területét, ahol a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, illetve ahol azt vizsgálják, az alábbi személyeknél helyezik el:

- a) felnőtt hozzátartozóknál;

- b) nevelőcsaládnál;
- c) kifejezetten kiskorúak ellátására alkalmas befogadó állomásokon;
- d) kiskorúak elhelyezésére alkalmas más szálláshelyen.

A tagállamok a legalább 16 éves, kísérő nélküli kiskorúakat elhelyezhetik a felnőtt kérelmezők számára kialakított befogadó állomásokon, ha a 23. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint ez szolgálja mindenek felett álló érdekeiket.

Biztosítani kell, hogy a testvérek – figyelembe véve az érintett kiskorú mindenek felett álló érdekét, valamint különösen életkorát és érettségi szintjét – lehetőség szerint együtt maradhasanak. A kísérő nélküli kiskorúak tartózkodási helyét a lehető legritkábban szabad változtatni.

(3) A tagállamok – a kísérő nélküli kiskorú mindenek felett álló érdekének védelme mellett, a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően – a lehető leghamarabb megkezdik a kísérő nélküli kiskorú családtagjainak felkutatását, szükség esetén nemzetközi vagy egyéb kapcsolódó szervezetek segítségével. Azokban az esetekben, ha a kiskorú, illetve közeli rokonai életét vagy testi épségét veszély fenyegetheti, különösen, ha azok a származási országban maradtak, biztonságuk veszélyeztetésének elkerülése érdekében gondoskodni kell annak biztosításáról, hogy az e személyekre vonatkozó információk beszerzése, feldolgozása és terjesztése bizalmas keretek között történjen.

(4) A kísérő nélküli kiskorúak gondozását ellátó személyeknek megfelelő képzésben kellett részesülniük és részesülnek továbbra is a kiskorúak igényei tekintetében, és a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség terheli őket a munkájuk során tudomásukra jutott valamennyi információval kapcsolatban.

25. cikk

Kínzás és erőszak áldozatai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kínzást, nemi erőszakot vagy egyéb erőszakos cselekményeket elszenvedett személyek az említett cselekményekkel okozott sérüléseknek megfelelő kezelésben részesüljenek, és hozzáférhessenek különösen a megfelelő orvosi és pszichológiai kezeléshez vagy ellátáshoz.

(2) A kínzásnak, nemi erőszaknak vagy más súlyos erőszakos cselekménynek áldozatul esett személyek gondozását ellátóknak az áldozatok igényei tekintetében megfelelő képzésben kellett részesülniük és részesülnek továbbra is, és a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség terheli őket a munkájuk során tudomásukra jutott valamennyi információval kapcsolatban.

V. FEJEZET

JOGORVOSLAT

26. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv szerinti ellátások nyújtásával, megvonásával vagy korlátozásával kapcsolatos határozatokkal, illetve a 7. cikk alapján hozott, a kérelmezőket egyénileg érintő határozatokkal szemben a nemzeti jogban előírt eljárások szerint jogorvoslattal élhessenek. Legalább a végső szakban – tény- és jogkérdésben – biztosítani kell az igazságügyi hatóság előtti fellebbezést vagy felülvizsgálatot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett, igazságügyi hatóság előtti fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén kérésre ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt lehessen igénybe venni, amennyiben az szükséges az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés biztosításához. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárási iratok elkészítését, valamint a kérelmezőnek az igazságügyi hatóságok előtti meghallgatáson való képviselőtét.

Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett, megfelelően képzett olyan személyeknek kell biztosítaniuk, akiknek az érdekei nem állnak, illetve nem állhatnak összeütközésben a kérelmezők érdekeivel.

(3) A tagállamok azt is előírhatják, hogy az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt

- a) kizárólag olyanoknak járhatson, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy
- b) kizárólag olyan szolgáltatások révén valósulhatson meg, amelyeket a nemzeti jogszabályok által a kérelmezők segítségére és képviselőtétre kifejezetten kijelölt jogi vagy egyéb tanácsadók nyújtanak.

A tagállamok előírhatják, hogy ne lehessen igénybe venni ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt abban az esetben, ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat előreláthatólag nem vezet pozitív eredményre. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy a jogi segítségnyújtást és képviselőt ne legyen önkényesen korlátozott, és hogy a kérelmezőnek az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférése ne legyen akadályozott.

(4) A tagállamok emellett:

- a) pénzügyi és/vagy időbeli korlátokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt igénybevétele, feltéve, hogy ezek nem korlátozzák önkényesen a jogi segítségnyújtáshoz és képviselőtétet való hozzáférést;

b) előírhatják, hogy a díjak és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód ne legyen kedvezőbb annál a bánásmódnál, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraikat általában részesítik.

(5) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes visszafizetését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentősen javul, vagy amennyiben a kérelmező hamis információi alapján került sor a juttatás megállapítására.

(6) A jogi segítségnyújtás és képviselői igénybevételére irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

VI. FEJEZET

INTÉZKEDÉSEK A BEFOGADÁSI RENDSZER HATÉKONYSÁGÁNAK JAVÍTÁSÁRA

27. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok

Valamennyi tagállam közli a Bizottsággal az ezen irányelvből fakadó kötelezettségek teljesítéséért felelős hatóságok nevét. A tagállamok értesítik a Bizottságot az e hatóságokkal kapcsolatban bekövetkezett valamennyi változásról.

28. cikk

Vezetési, ellenőrzési és irányítási rendszer

(1) Alkotmányos berendezkedésük figyelembevételével a tagállamok szükséges mechanizmusok bevezetésével biztosítják a megfelelő vezetést, ellenőrzést és irányítást a befogadási feltételek szintjén.

(2) A tagállamok az I. mellékletben megadott formában, legkésőbb 2016. július 20-ig benyújtják a Bizottságnak a vonatkozó információkat.

29. cikk

Személyzet és erőforrások

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtásában érintett hatóságok és más szervezetek megkapják a szükséges alapképzést, mind a férfi, mind a női kérelmezők igényei tekintetében.

(2) A tagállamok az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezéseknek megfelelően osztják el a szükséges erőforrásokat.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Jelentések

A Bizottság legkésőbb 2017. július 20-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról, és javaslatot tesz az esetlegesen szükséges módosításokra.

A tagállamok 2016. július 20-ig megküldenek a Bizottságnak minden olyan információt, amely a jelentés összeállításához szükséges.

A Bizottság az első jelentés benyújtását követően legalább ötévenként jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

31. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–12., a 14–28. és a 30. cikknek, valamint az I. mellékletnek legkésőbb 2015. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltalosi kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2003/9/EK irányelv 2015. július 20-ával hatályát veszti azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, a II. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

33. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 13. és 29. cikket 2015. július 21-től kell alkalmazni.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. SHATTER

I. MELLÉKLET

Jelentéstételi űrlap a tagállamok által benyújtandó – a 28. cikk (2) bekezdése szerint előírt – információkhoz

A 28. cikk (2) bekezdésében említett időpont után a tagállamok által benyújtandó információkat újra be kell nyújtani a Bizottságnak, amennyiben a nemzeti jog vagy gyakorlat jelentős mértékű megváltozása módosítja a már rendelkezésre bocsátott információt.

1. A 2. cikk k) pontja és a 22. cikk alapján, kérjük, ismertesse a különleges befogadási igényekkel rendelkező személyek beazonosításának különböző lépéseit, ideértve a felismerés pillanatát, valamint annak következményeit az ilyen igények kezelésére nézve, különös tekintettel a kísérő nélküli kiskorúakra, a kínzás, nemi erőszak, pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájának áldozataira, valamint az emberkereskedelem áldozataira.
2. Kérjük, adjon teljes információkat a 6. cikkben előírt okmányok típusáról, megnevezéséről és formátumáról.
3. Hivatkozással a 15. cikkre, kérjük jelölje meg, hogy alkalmaznak-e sajátos feltételeket a kérelmezők munkavállalására, és ismertesse részletesen e korlátozásokat.
4. Hivatkozással a 2. cikk g) pontjára, kérjük, ismertesse, hogyan biztosítják a befogadás anyagi feltételeit (azaz, hogy természetben, pénzben, utalványok formájában vagy ezek kombinációjaként nyújtják-e), valamint tüntesse fel a kérelmezőknek nyújtott napi szükségleteket fedező juttatás mértékét.
5. Adott esetben, a 17. cikk (5) bekezdésére hivatkozással, kérjük ismertesse, hogy a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint milyen referenciaértéket alkalmaznak a kérelmezőknek nyújtott pénzügyi támogatás szintjének meghatározása céljából. Amennyiben a kérelmezők az állampolgárokhoz képest kevésbé kedvező bánásmódban részesülnek, kérjük, ismertesse ennek okait.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv

(lásd a 32. cikket)

A Tanács 2003/9/EK irányelve

(HL L 31., 2003.2.6., 18. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(lásd a 32. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
2003/9/EK	2005. február 6.

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
2. cikk, a) pont	—
2. cikk, b) pont	—
—	2. cikk, a) pont
2. cikk, c) pont	2. cikk, b) pont
2. cikk, d) pont, bevezető szöveg	2. cikk, c) pont, bevezető szöveg
2. cikk, d) pont, i. alpont	2. cikk, c) pont, első francia bekezdés
2. cikk, d) pont, ii. alpont	2. cikk, c) pont, második francia bekezdés
—	2. cikk, c) pont, harmadik francia bekezdés
2. cikk, e), f) és g) pont	—
—	2. cikk, d) pont
2. cikk, h) pont	2. cikk, e) pont
2. cikk, i) pont	2. cikk, f) pont
2. cikk, j) pont	2. cikk, g) pont
2. cikk, k) pont	2. cikk, h) pont
2. cikk l) pontja	2. cikk, i) pont
—	2. cikk, j) pont
—	2. cikk, k) pont
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1)–(5) bekezdés	6. cikk, (1)–(5) bekezdés
—	6. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
7. cikk, (4)–(6) bekezdés	7. cikk, (3)–(5) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
—	8. cikk
—	9. cikk
—	10. cikk
—	11. cikk
8. cikk	12. cikk
9. cikk	13. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
—	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	—
—	15. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	—
12. cikk	16. cikk
13. cikk, (1)–(4) bekezdés	17. cikk, (1)–(4) bekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	—
—	17. cikk, (5) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, a) és b) pont	18. cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg, a) és b) pont
14. cikk (7) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, c) pont
—	18. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	—
—	18. cikk, (5) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
14. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (6) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	18. cikk, (7) bekezdés
14. cikk, (6) bekezdés	18. cikk, (8) bekezdés
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, első francia bekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg, a) pont
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, második francia bekezdés	—
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, harmadik francia bekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés, b) pont
14. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés, negyedik francia bekezdés	—
14. cikk, (8) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés
15. cikk	19. cikk
16. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	20. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
16. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b), c) pontok
16. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második albekezdés	20. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
16. cikk, (1) bekezdés, b) pont	—
16. cikk, (2) bekezdés	—
—	20. cikk, (2) és (3) bekezdés
16. cikk, (3)–(5) bekezdés	20. cikk, (4)–(6) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés	21. cikk
17. cikk, (2) bekezdés	—
—	22. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
—	23. cikk, (2) és (3) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (4) bekezdés
—	23. cikk, (5) bekezdés
19. cikk	24. cikk
20. cikk	25. cikk, (1) bekezdés
—	25. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés

2003/9/EK irányelv	Ez az irányelv
—	26. cikk, (2)–(5) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés
22. cikk	—
—	27. cikk
23. cikk	28. cikk, (1) bekezdés
—	28. cikk, (2) bekezdés
24. cikk	29. cikk
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
—	32. cikk
27. cikk	33. cikk, első albekezdés
—	33. cikk, második albekezdés
28. cikk	34. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet
—	III. melléklet

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU